

R E V

REVOLUȚIA TA FINANCIARĂ

Puterea strategiei

O L U

GARY KEESEE

T I A

Dragă frate în Hristos,

Ne rugăm ca această învățătură să fie o binecuvântare și o încurajare pentru tine! Poți împărtăși aceste materiale cu prietenii, familia și membrii bisericii tale. Intră pe FLNFree.com pentru a descărca mai multe exemplare și materiale gratuite în limba ta.

Dumnezeu te iubește și are un plan incredibil pentru viața ta! Când am învățat cum funcționează Împărăția lui Dumnezeu, viața noastră s-a schimbat în bine și cu siguranță se va întâmpla și în viața ta!

Cu iubire,

Gary și Drenda Keese



P.S. Nu uita să intri pe FLNFree.com pentru a descărca materiale gratuite în limba ta.

**REVOLUȚIA TA
FINANCIARĂ**

Puterea strategiei

GARY KEESEE

Your Financial Revolution, The Power of Strategy, Romanian

Copyright © 2023 by Gary Keesee

Originally published in English

Copyright © 2019 by Gary Keesee

ISBN: 978-606-8993-82-9

Gary Keesee Ministries

P.O. Box 779, New Albany

OH 43954, USA

GaryKeesee.com

This book is a free gift from Gary Keesee Ministries and is
NOT FOR SALE

Revoluția ta financiară. Puterea strategiei

Copyright © 2023 by Gary Keesee

Publicată inițial în limba engleză

Copyright © 2019 by Gary Keesee

ISBN: 978-606-8993-82-9

Această carte este un dar din partea Gary Keesee Ministries și
NU ESTE DE VÂNZARE

Toate drepturile rezervate. Nicio parte din această carte nu poate fi reprodusă sau difuzată electronic, mecanic, prin fotocopiere, înregistrare audio sau în orice altă formă, exceptând cazul unor scurte recenzii sau citate, fără permisiunea în scris a Editurii Succeed Publishing. Toate citatele din Biblie, cu excepția locurilor precizate, sunt din traducerea Dumitru Cornilescu.

Vreau să dedic această carte soției mele, Drenda, fiindcă încurajarea, pasiunea ei pentru cele sfinte și dragostea ei pentru familie și pentru mine m-au inspirat în toți acești ani. Împreună am dovedit că visurile chiar devin realitate!

Gary Keesee

CUPRINS

INTRODUCERE	9
CAPITOLUL 1: Ce vrei să facem?	21
CAPITOLUL 2: Împărăția	35
CAPITOLUL 3: Uluți	43
CAPITOLUL 4: Elemente de bază: ceva fără de care nu puteți pleca de acasă	59
CAPITOLUL 5: Dovezi biblice	75
CAPITOLUL 6: Toți vorbesc în limbi?	85
CAPITOLUL 7: Cufărul cu comori	97
CAPITOLUL 8: Locul dificil al promovării	113
CAPITOLUL 9: Glasul blând și liniștit	123
CAPITOLUL 10: Vedenii și visuri	137
CAPITOLUL 11: Duhul Sfânt sună ca șeful meu	151
CAPITOLUL 12: Cum să vă rugați și să primiți botezul Duhului Sfânt	165
NOTE	167

INTRODUCERE

Revoluția ta financiară. Puterea strategiei este cea de-a treia carte din seria intitulată *Revoluția financiară*. Când va fi finalizată, această serie va fi alcătuită din cinci cărți și fiecare dintre ele reprezintă o versiune extinsă a unei conferințe pe care am ținut-o în Albania, în 2005. Acela a fost contextul în care direcția vieții mele s-a schimbat în mod dramatic. Dacă ați auzit povestea aceasta, puteți sări peste introducere, trecând direct la primul capitol. Dar, dacă nu o știți, dați-mi voie să vă povestesc despre experiența de care am avut parte cu ceața albăstruie. „Ceață albăstruie?” veți întreba, probabil. „Despre ce este vorba?” Vă înțeleg nedumerirea. Când am văzut ceața aceea, nici eu nu am știut ce era, dar puterea lui Dumnezeu se simțea cu atâta intensitate încât am știut că manifestarea pe care o aveam înaintea ochilor venea de la El. Dați-mi voie să vă spun povestea. Eu și soția mea am intrat în căsnicie cu datorii și am rămas înglodați în ele timp de nouă ani. Pe lângă prezența acestor datorii, am suferit mult din pricina stresului și a fricii legate de bani și de problemele asociate lor. Deși nu avuseserăm niciodată de gând să ne ruinăm viața, financiar vorbind, așa am făcut. Am început cu un simplu card de credit pentru benzină, apoi cu un card Visa, ca să ajungem în final la zece asemenea carduri. Când nu am mai putut achita sumele luate de pe ele, am apelat la diferite instituții de creditare de la care am împrumutat bani cu o dobândă de 28-33%, pentru a face plățile restante. Însă, după aceea, foloseam din nou cardurile de credit și, astfel, datoriile au continuat să crească. În cele din urmă, am sfârșit cu zece carduri de credit anulate sau blocate, cu trei împrumuturi de achitat și cu

Revoluția ta financiară: Puterea strategiei

bunurile puse sub sechestru de fisc, pentru recuperarea unor restanțe de zeci de mii de dolari, pe lângă multe alte datorii mai mici. Eram datori dentistului, curățătoriei, le datoram părinților noștri zeci de mii de dolari, aveam de achitat ratele la cele două mașini, chiria casei și lista continuă. Trăiam pe atunci din comisioanele obținute de mine din vânzări și stresul mă ucidea la propriu. Aveam atacuri de panică, iar medicul mi-a prescris antidepresive care nu se dovedeau de niciun folos.

Toate bunurile pe care le aveam erau stricate. Mașinile noastre aveau peste două sute de mii de mile la bord. Locuiam într-o casă mică și veche, din 1865, pentru chiria căreia plăteam trei sute de dolari pe lună. Locuința avea și ea o mulțime de probleme. Multe geamuri erau crăpate și, fiindcă nu aveam bani să le înlocuim, pur și simplu am acoperit crăpăturile cu bandă adezivă. Dar asta nu era tot. Plantele cățărătoare de afară pătrundeau prin crăpăturile ramelor de la ferestre. Soția mea, Drenda, le tăia mereu, ca și cum ar fi făcut parte din decorul casei. Covorul din camera băieților noștri fusese găsit pe marginea drumului, într-o grămadă de gunoi. Saltelele lor erau luate dintr-un morman de lucruri scoase pe trotuar dintr-o casă de bătrâni. Fiecare piesă de mobilier din casa noastră fusese găsită la un *garage sale* sau lăsată de cineva lângă un tomberon.

Viața nu e amuzantă când te trezești în fiecare zi întrebându-te cu ce-ți vei hrăni familia. Frica îmi strangula viața, iar bucuria și speranța fuseseră înăbușite în haosul luptei pentru supraviețuire. Eu și Drenda am trăit în felul acesta timp de nouă ani! Nouă ani lungi! Aș mai zice dacă ar fi fost vorba despre o lună sau, în cel mai rău caz, un an, dar nouă ani? După nouă ani de asemenea stres, emoțiile devin dureroase ca o rană în carne vie, iar răbdarea se secătuieste.

În toți acei nouă ani, am fost creștini și frecventam o biserică grozavă, care ne-a învățat că sărăcia nu era voia lui Dumnezeu pentru copiii Lui. Cu toate că practicam zeciuiala și dărnicia, resursele noastre financiare nu oglindeau credințioșia lui Dumnezeu și ceea ce spunea Cuvântul Lui. Eu aveam o diplomă în teologia Vechiului Testament și mersesem mai mult de un an la o școală biblică. Știam că ceva nu era în ordine, dar speram că, în cele din urmă, lucrurile se vor aranja.

Ei bine, timp de nouă ani nu am văzut nicio schimbare. Furnizorii de servicii ne sunau aproape zilnic din cauza facturilor restante, iar eu și Drenda aproape că ne pierduserăm cu totul speranța.

În plus, medicii spuneau că simptomele mele indicau un început de diabet, fiindcă aveam probleme tot mai serioase de sănătate. Nu aveam niciun ban, toate cardurile îmi fuseseră blocate și frigiderul era gol. Frica a ajuns să mă chinuie atât de tare încât îmi era literalmente teamă să mai ies din casă. Soția mea se gândea că va fi nevoită să se mute înapoi la părinții ei în cazul în care mă pierdea. Însă, tocmai în punctul cel mai de jos al existenței, viața mea a pornit pe alt făgaș.

De câțva timp mă tot suna un avocat căruiua îi promisesem în repetate rânduri că voi face o plată pe care sperasem că voi reuși să o achit, însă nu făcusem rost de banii necesari. Așa că, într-o dimineață, omul m-a sunat la capătul răbdărilor și mi-a zis: „Dacă nu virezi banii în trei zile, te dau în judecată pentru suma pe care i-o datorezi clientului meu.” Acela a fost momentul în care mi-am dat seama că nu mă mai puteam preface. Nu aveam niciun sfanț și nici măcar membrii familiei nu mai erau dispuși să ne împrumute bani. Cuprins de disperare, am urcat în dormitorul căsuței noastre de la fermă, m-am prăbușit pe pat și am strigat spre Dumnezeu. În mod surprinzător, El mi-a răspuns imediat în duhul meu. La început, mi-a amintit un verset din Scriptură pe care îl auzisem și îl citisem de multe ori. Era Filipeni 4:19:

Și Dumnezeul meu va împlini toate nevoile voastre, potrivit cu bogățiile Lui slăvite, în Cristos Isus. (NIV)

„Desigur, cunosc versetul ăsta, am răspuns eu, dar el nu funcționează în viața mea. Nu toate nevoile mele sunt împlinite.” Domnul mi-a zis: „Eu nu am nimic de-a face cu încurcătura în care te afli. Ai ajuns unde ești pentru că nu ai învățat niciodată cum operează Împărăția Mea.” Dumnezeu mi-a mai spus câteva lucruri, însă ideea principală era că datoriile în care eram înglodat nu constituiau voia Lui pentru viața mea. Deși eram încântat de faptul că Îl auzisem pe Dumnezeu vorbindu-mi, trebuie să recunosc că nu știam la ce

Revoluția ta financiară: Puterea strategiei

Se referea când vorbea despre Împărăția Lui. Aveam o diplomă în teologie și mă consideram un cunoscător al Scripturii, dar se părea că nu eram. Primul lucru pe care l-am făcut după ce am auzit acele cuvinte a fost să o caut pe Drenda și să-mi cer iertare pentru haosul în care târăsem familia noastră. Apoi ne-am rugat amândoi și L-am rugat pe Dumnezeu să ne învețe cum opera Împărăția Lui. Ne-am pocăit și de faptul că ne bazaserăm până atunci pe datorii și am hotărât că nu vom mai face din ele un mod de viață. Dar, în realitate, deși aveam studii biblice, Împărăția lui Dumnezeu era pentru mine un mister la data aceea. Singurul loc din Noul Testament în care îmi aminteam că era menționată sintagma aceasta era Rugăciunea domnească.

Vie Împărăția Ta, făcă-se voia Ta, precum în cer și pe pământ.
(Matei 6:10)

Nu prea înțelegeam ce încerca Dumnezeu să ne spună, dar, când noi am început să Îl căutăm pe Domnul, El a început să ne învețe. Primul lucru pe care a trebuit să ni-l lămurim a fost ce era o împărăție și de ce a folosit Dumnezeu termenul acela. Ce încerca El să ne spună? După o perioadă de cercetare, am descoperit că o împărăție nu este reprezentată doar de o mulțime de oameni, ci de o mulțime de oameni care trăiesc sub jurisdicția unei guvernări și a unui împărat. Cărmuirea împăratului sau autoritatea și legile lui sunt aplicate în viața fiecărui cetățean de pe teritoriul lui, prin intermediul guvernării sale. Acesta a fost pentru mine un element cheie major: Împărăția lui Dumnezeu este o formă de guvernare.

Iar o formă de guvernare are legi!

Vedeți voi, eu Îl priveam pe Dumnezeu cum fac cei mai mulți dintre creștini, având o înțelegere deficitară cu privire la ceea ce poate face El. Presupuneam că, întrucât El era Dumnezeu, putea face orice și oricând voia. Știu că, odată ajunși la punctul acesta, veți contrazice ceea ce urmează să spun, dar dați-mi voie să continuu. Întrucât credeam că Dumnezeu putea face orice și oricând dorea, priveam rugăciunea neascultată ca pe o cerere respinsă de El. Această nesiguranță legată de rugăciune mă făcea doar să sper că El îmi va răspunde. Prin urmare,

formatul celor mai multe rugăciuni ale mele era cel al implorării și al strigătelor care cereau milă, sperând că nevoia mea va părea îndeajuns de serioasă pentru a atrage atenția lui Dumnezeu. Însă, când El a început să mă învețe că Împărăția Lui era o guvernare cu legi proprii, pe care eu le puteam descoperi și folosi, am fost cuprins de entuziasm. Am aflat că, atunci când am venit la Cristos, am devenit moștenitor și cetățean al măreței Lui Împărății.

Așadar, voi nu mai sunteți nici străini, nici oaspeți ai casei, ci sunteți împreună cetățeni cu sfinții, oameni din casa lui Dumnezeu (Efeseni 2:19)

Țin minte că am citit versetul acesta și mi-am zis: „Eu am drepturi legale în această Împărăție!” Era posibil oare ca lucrurile să fie atât de simple? Ca cetățean al Statelor Unite, nu e nevoie să implor și să insist pentru ceea ce, potrivit legii, îmi aparține. Nu e nevoie să simt fiori ca să pot dovedi faptul că sunt cetățean, pentru că sunt născut în țara aceasta. Când m-am născut din nou în Împărăția lui Dumnezeu, am devenit cetățean al ei. Aceasta înseamnă că am acces legal la fiecare lege și beneficiu prevăzut de legislația acestei Împărății. Lumea mea s-a schimbat în mod dramatic atunci când Dumnezeu a început să-mi arate lucrul acesta. Vedeți voi, eu și Drenda, ca mai toți creștinii, nu înțelegeam Împărăția și legile ei. De fapt, veți auzi majoritatea creștinilor spunând: „Dumnezeu îngăduie, Dumnezeu știe mai bine, Dumnezeu ține totul sub control sau Dumnezeu este suveran” atunci când se confruntă cu perioade dificile. Aceste comentarii arată convingerea că Dumnezeu are puterea de a oferi răspunsul, dar că nu este dispus sau că nu a hotărât încă să Se implice. Aceste concepte false privitoare la Dumnezeu sunt rezultatul necunoașterii caracterului Său ori al înțelegerii greșite a modului în care funcționează Împărăția lui Dumnezeu.

Dați-mi voi să ilustrez afirmațiile de mai sus. Dacă ați avea un miliard de dolari în bancă, ați spune: „Am un miliard de dolari.” Însă adevărul este că nu aveți un miliard de dolari în buzunar în momentul în care spuneți aceste cuvinte. Aveți banii într-o instituție și, pentru a

Revoluția ta financiară: Puterea strategiei

intra în posesia lor, trebuie să urmați o anumită procedură prevăzută de lege. La fel stau lucrurile și în cazul Împărăției lui Dumnezeu. În calitate de cetățeni și membri ai casei lui Dumnezeu, noi suntem moștenitori a tot ce are El. Însă există legi și procese prin urmarea cărora intrăm în posesia a ceea ce este de drept al nostru.

Fiindcă majoritatea oamenilor nu înțeleg Împărăția lui Dumnezeu și nici procesele sau legile pe baza cărora operează ea, atunci când ceva nu se întâmplă așa cum spune Cuvântul Lui, oamenii presupun că aceasta este din pricina lui Dumnezeu, nu a lor.

Iată ce am descoperit eu. Să spunem că ați hotărât să săriți de pe vârful clădirii Empire State fără parașută, dar că sunteți convinși că, dacă dați din mâini suficient de tare, veți putea ajunge jos în siguranță. Cred că știți cum s-ar sfârși o asemenea acrobație nesăbuită. Motivul pentru care cunoașteți rezultatul este acela că înțelegeți legea gravitației. Știind că legea gravitației este imparțială, că nu are favoriți, ci că funcționează la fel de fiecare dată, sunteți siguri de rezultat. Tot astfel, când apăsați pe întrerupător, vă așteptați ca lumina să se aprindă, fiindcă înțelegeți legile electricității. Atunci când zbor cu avionul, mă aștept ca el să poată decola, fiindcă înțeleg legile aerodinamicii. Avioanele și lumina funcționează de fiecare dată, fiindcă funcționarea lor se bazează pe legi care pot fi învățate și apoi puse în practică pentru a produce aceleași rezultate de fiecare dată. Împărăția lui Dumnezeu operează la același nivel al certitudinii.

Îndrăzneala pe care o avem la El este că, dacă cerem ceva după voia Lui, ne ascultă. Și, dacă știm că ne ascultă, orice I-am cere, știm că suntem stăpâni pe lucrurile pe care I le-am cerut.

— 1 Ioan 5:14-15

În aceasta stă încrederea noastră. Dacă cerem ceva după voia lui Dumnezeu, știm că El ne aude și, dacă știm că ne aude, știm că avem ce I-am cerut. Vedeți voi, eu pot fi încrezător cu privire la rezultat pentru că Împăratul este Cel care a dat legea și El îi asigură aplicarea. Faptul că Dumnezeu ne aude nu înseamnă că percepe sunetele

cuvintelor noastre, ci că El ascultă ca un judecător care audiază cazul pentru a face dreptate. Judecătorul nu decide pe baza sentimentelor sale, ci rolul lui este de a se asigura că legea este aplicată în beneficiul cetățenilor împărăției. Eu știu dinainte care va fi rezultatul audierii cazului.

Eu și Drenda am văzut întâmplându-se lucruri remarcabile când am început să aplicăm legile Împărăției în viața noastră. În aproximativ doi ani și jumătate am scăpat de toate datoriile. Am trecut de la împărțirea unui meniu Happy Meal la trei copii la plata cu bani gheață a mașinilor noi și la construirea tot cu bani gheață a casei visurilor noastre, pe o parcelă de cincizeci și cinci de acri. Am deschis firme care, după ani de zile, încă aduc anual sute de mii de dolari profit. Apoi am înființat o biserică în orașul meu natal, pentru a împărtăși oamenilor ceea ce am aflat noi despre Împărăția lui Dumnezeu. Am descoperit că mulți oameni vor să știe ce am aflat noi și să trăiască viața bună pe care le-o oferă Împărăția lui Dumnezeu. Datorită vesteii bune a Împărăției, biserica a crescut de atunci, ajungând să numere mii de oameni.

Deși dădeam învățătură aproape zilnic despre Împărăția lui Dumnezeu oricui era dispus să mă asculte, aveam dorința de a vorbi despre ea unui grup de oameni care nu mai auziseră adevărurile acestea niciodată, pentru a face un soi de experiment. Știam că, pentru a vedea schimbări în viața cuiva cu privire la modul în care înțelege Împărăția, aveam nevoie de mai mult decât de o sesiune pentru a comunica principiile Împărăției. Conceptul care credeam că va funcționa s-a născut din experiența pe care am avut-o crescând într-o biserică metodistă. Când eram tânăr, mergeam la serviciile de trezire spirituală care se desfășurau seara, pe durata unei săptămâni întregi. Așa că visam să organizez o trezire financiară, dacă vreți, care să se deruleze tot timp de o săptămână. Aveam în minte pregătirea a cinci sesiuni care să fie prezentate în tot atâtea seri. Nu dădusem niciodată învățătură despre Împărăție în felul acesta și mă întrebam cum voi organiza materialul. Însă eram curios să văd ce impact ar avea cinci sesiuni consecutive de învățătură asupra oamenilor care le auzeau. Am început să mă rog cu privire la o asemenea întâlnire și să

Revoluția ta financiară: Puterea strategiei

Îi cer Domnului o oportunitate de a o organiza. Cererea mea era să dau această învățătură unui grup de oameni care nu o mai auzise până atunci.

Într-o după-masă, m-am întâlnit cu un prieten care era misionar în Albania. Am povestit despre multe aspecte legate de biserică și lucrare, iar discuția a ajuns în cele din urmă la ceea ce îmi arătase mie Dumnezeu. Larry urma să organizeze o conferință națională anuală pentru slujitorii din Albania și m-a invitat să fiu unul dintre vorbitori. Nu i-am spus nimic despre dorința mea de a avea cinci sesiuni, dar am fost încântat când mi-a spus că îmi vor reveni trei dintre sesiunile programate. M-a informat că va trebui să plătesc biletul meu de avion până acolo și participarea multora dintre păstorii care doreau să vină la conferință, fiindcă Albania era foarte săracă pe atunci. Am fost de acord și am planificat să merg în Albania în toamna anului 2005.

A venit în sfârșit vremea pentru călătoria cu pricina și eram nespus de încântat la gândul că voi vorbi despre Împărăție unui grup de oameni care tocmai învățau ce însemna să fie creștini. Când am ajuns în Albania, Larry m-a întâmpinat la aeroport și mi-a spus că unul dintre invitați nu mai putea veni, astfel că acum îmi reveneau cinci sesiuni. Am fost convins că aceasta era o mișcare a Duhului Sfânt! Pregătisem notițe pentru trei sesiuni, dar m-am rugat și am scris îndată materialul pentru încă două. Eram puțin îngrijorat de felul în care vor răspunde oamenii la mesajul acela, în condițiile în care viața lor era una de sărăcie, iar corupția era larg răspândită în țara lor.

În timpul primei sesiuni, mi-am dat seama că erau puțin rezervați, dar am continuat învățătura despre ceea ce-mi descoperise mie Dumnezeu, relatând experiențe care validau ceea ce le spuneam, iar oamenii au devenit tot mai bucuroși și mai entuziași. Când am ajuns la a patra sesiune, râdeau și erau atât de încântați de ceea ce auzeau încât unii au început să strige. În mod ciudat, am simțit că Domnul îmi spunea să fac o colectă la a cincea sesiune. Spun „în mod ciudat”, pentru că eu plătisem pentru participarea multora dintre cei prezenți și știam că acești oameni aveau bani puțini sau chiar deloc.

Însă, după ce m-am gândit la imboldul acesta, mi-am dat seama că oamenii aveau nevoie să acționeze potrivit cu ceea ce auziseră. Nu știam cum va reacționa Larry la ideea aceasta, însă el mi-a spus să merg înainte și să fac colecta. Desigur, nu o făceam pentru mine, ci banii strânși aveau să rămână în Albania, ca să fie folosiți în beneficiul bisericilor locale.

A venit ultima sesiune, la care am vorbit despre manifestarea credinței, lămurind câteva dintre legile despre care dădusem învățătură. La finalul serviciului, când am făcut colecta, toate zăgăzurile s-au rupt. Oamenii au început să strige și să danseze în timp ce ungera lui Dumnezeu umplea sala. În față erau patru oameni care țineau coșurile, însă aceștia de-abia reușeau să stea în picioare. Plângeau și tremurau sub prezența lui Dumnezeu, în timp ce restul veneau spre ei cu ceea ce dăruiau Domnului. Nu mai văzusem niciodată o asemenea întâlnire, mai ales că era vorba despre dăruirea banilor!

Când am plecat de la întâlnire, am stat de vorbă cu Larry despre ungera plină de putere și despre răspunsul oamenilor din seara aceea, care ne luaseră prin surprindere. Odată ajunși la apartamentul lui Larry, prietenul meu a fost curios să numere banii, fiindcă nu mai avusese niciodată două pungi pline cu bani după o colectă. De obicei, se umplea un sfert de plasă la colectele pe care le mai făcuse până atunci. Când a golit plasele pe măsuta lui din sufragerie, o ceață albăstruie a umplut dintr-o dată încăperea și ne-a copleșit o ungeră cum nu mai simțisem niciodată înainte. Nu am putut face nimic altceva decât să stăm nemișcați pe scaun. În timp ce mă uitam la mormanul de bani de pe masa din față noastră, am observat în mijlocul lui o verighetă. Mi-am dat seama că inelul acela fusese dăruit de cineva care nu avea bani, dar dăduse tot ce avea. Când am văzut verigheta, Domnul mi-a vorbit astfel: „Te chem la nașionile lumii să le înveți despre legământul binecuvântării financiare și, oriunde te trimit, Eu voi plăti cheltuielile.”

Am rămas fără cuvinte. Nu am putut dormi următoarele trei zile. Ungerea aceasta a stăruit asupra mea săptămâni întregi după aceea. Dacă întâlneam un om din altă țară, simțeam din nou ungera. Deși colecta a rămas în Albania pentru bisericile locale, după ce am ajuns

Revoluția ta financiară: Puterea strategiei

acasă, Larry m-a sunat să mă anunțe că Domnul îi spusese să-mi trimită mie verigheta. M-au copleșit emoțiile. Deși nu îi spusese nimic lui Larry despre dorința mea de a avea acel inel, el percepuse imboldul Domnului și mi l-a trimis. Doream să am inelul acela ca pe o piatră de aducere aminte a ceea ce-mi spusese Domnul. Îl am și astăzi pe peretele biroului meu.

Când am ajuns acasă, în Ohio, un păstor care era prieten cu Larry și se ocupa de o biserică mică din Utah a auzit despre cele petrecute în Albania și m-a contactat să vadă când puteam merge la ei. Omul acesta păstora o comunitate dintr-o rezervație de indieni, ai cărei membri erau foarte săraci. Mi-a spus că biserica lui era alcătuită din doar vreo șazeci de oameni, însă pentru mine nu conta. Aveam de gând să merg la ei.

Am prezentat aceleași cinci sesiuni pe care le ținusem în Albania. Nu am văzut ceața albăstruie, dar ungera a fost și de data aceasta foarte puternică.

Colecta făcută atunci a fost pentru lucrarea mea, așa că am pus banii într-o pungă cu fermoar pe care am dus-o cu mine în Ohio. Când am ajuns la birou, i-am dat-o secretarei să numere banii și să îi depună la bancă, după care am plecat la masă. În timp ce serveam prânzul, mi-a sunat telefonul și pe ecran a apărut numărul secretarei. Însă, când am răspuns, nu am auzit pe nimeni. Eram pe punctul de a închide când am auzit pe cineva strigând.

- Tracy? am zis eu.

Tracy mi-a răspuns luptându-se să-și stăpânească emoțiile.

- Pastore, a zis ea, ce s-a întâmplat în Utah cu banii aceștia?

- Ce vrei să spui?

- Ei bine, când am deschis punga și am golit-o pe birou ca să număr banii, ungera lui Dumnezeu a venit dintr-o dată peste mine cu atâta putere încât am căzut la pământ. Cealaltă secretară a auzit zgomotul din biroul ei și a venit să vadă ce s-a întâmplat, iar puterea lui Dumnezeu a copleșit-o în același fel! Ce s-a întâmplat cu banii aceștia?

I-am povestit ce se petrecuse în Utah și i-am spus că, în timp ce făcusem colecta, ungera Domnului fusesem foarte puternică,

dar că nu se întâmplase nimic altceva. Trebuie să recunosc că eram foarte intrigat de cele petrecute, fiindcă nu mai auzisem și nici nu mai văzusem ceva de felul acesta până atunci. Deși nu înțelegeam fenomenul, era limpede că ungerea de la întâlnirea aceea era asupra banilor.

Am început să organizăm în toată țara conferințe intitulate *Revoluția financiară*, în biserici mari și mici, oriunde oamenii erau gata să asculte. Deși am văzut ceața albăstruiie doar în unele cazuri, ungerea a fost întotdeauna foarte puternică. La fel cum s-a întâmplat în Albania și în cazul colectei de la biserica de indieni din Utah, ungerea stăruia asupra banilor înșiși. Am observat că, după o astfel de întâlnire, când erau numărați banii, era de ajuns ca cineva să țină în mână o monedă din acea colecție pentru a începe numaidecât să tremure sub puterea Duhului Sfânt. Alt detaliu pe care l-am observat a fost acela că fiecare bancnotă sau cec diferea. Nu toate aveau asupra lor același nivel de ungere. Am aflat mai târziu că acesta era rezultatul credinței puse în mișcare cu ocazia colectei de omul care le dăruise. Era incredibil!

Cele cinci cărți din seria *Revoluția ta financiară* acoperă cele cinci sesiuni pe care le-am prezentat în cadrul acelei conferințe din Albania. Desigur, cărțile detaliază mai mult subiectul decât sesiunile respective. Cred că, în timp ce veți începe să studiați Împărăția, așa cum am făcut eu și Drenda, aceasta va schimba modul în care priviți toate lucrurile, așa cum ni s-a întâmplat nouă. Cartea aceasta, a treia din serie, s-a intitulat inițial *Bunăstare prin Duhul Sfânt*, când am prezentat sesiunea în Albania. Cred că sintagma aceasta este adevărată și astăzi. Strategiile inspirate de Duhul Sfânt sunt cele care vă vor face să propășiți. Speranța mea este ca, prin cartea aceasta, să descoperiți modul în care lucrează Duhul Sfânt pe tărâmul pământesc pentru a pune în aplicare aceste strategii.

CAPITOLUL 1

CE VREI SĂ FACEM?

Experiența pe care am avut-o în Albania m-a dat cu totul peste cap. Impactul a ceea ce făcuse Domnul în viața noastră și apoi afirmația Lui că urma să duc națiunilor lumii mesajul acesta erau copleșitoare. La națiunile lumii? Când m-am căsătorit cu Drenda, îi spuseseam că nu voi călători niciodată și că nu îmi doream să merg în călătorii misionare în alte țări. Însă Dumnezeu avea alte planuri, desigur. Urma să merg la națiunile lumii, dar cum? Aveam o afacere care acoperea aproape tot teritoriul Statelor Unite, o biserică de condus, o familie de îngrijit și o sumedenie de alte responsabilități. Nu vedeam cum aș fi putut merge la națiunile lumii. Însă Dumnezeu avea un plan, unul care nu presupunea ca eu să călătoresc, unul la care nu mă gândisem niciodată și la care nici nu dorisem să mă gândesc: televiziunea.

Eu și Drenda nu știam absolut nimic despre domeniul acesta. Pe vremea aceea, nici măcar nu înregistram serviciile bisericii. Dar Dumnezeu a început să ne arate cum aveau să se deruleze lucrurile și cum să procedăm, așa că am simțit imboldul de a ne informa pe tema aceasta. Primul lucru pe care l-am aflat a fost acela că era nevoie de bani, de o mulțime de bani pentru a ne implica în sfera televiziunii. Când am făcut socotelile, am descoperit că ne trebuiau vreo trei sute de mii de dolari pentru primul an de emisiuni televizate. Am rămas șocat, trebuie să recunosc, aflând cât de costisitor era un asemenea proiect. Problema cea mare era că biserica deja era foarte solicitată din punct de vedere financiar, fiind în plin proces de construire a campusului lucrării noastre, Now Center; prin urmare, nu aveam bani

Revoluția ta financiară: Puterea strategiei

rămași pentru plata emisiunilor. Acesta a fost răspunsul pe care i l-am dat și Domnului, și anume că biserica nu avea bani în momentul acela pentru a lansa proiectul televizat. Țin minte că a fost de acord cu mine și că mi-a spus: „Așa e; de aceea tu și Drenda veți plăti pentru el!”

A afirma că vestea aceasta era întrucâtva copleșitoare e puțin spus, mai ales în contextul în care ne aflam în toiul proiectului de construire a unui centru care valora șapte milioane de dolari. Credeți-mă, proiectul Now Center în sine era un demers uriaș, asumat prin credință, care absorbea toate resursele. În plus, eu și Drenda ne angajaserăm să contribuim cu două sute cincizeci de mii de dolari pentru susținerea lui și încă nu reușiserăm la data aceea să achităm toată suma. Ideea de a adăuga la ea alți trei sute de mii de dolari care să fie plătiți în același an părea imposibil de realizat.

Știam că această călătorie în care pornisem era inspirată de Domnul și promisiunea Lui că va asigura banii pentru orice loc în

ȘTIAM CĂ DUMNEZEU E CREDINCIOS CUVÂNTULUI SĂU ȘI CĂ VA TREBUI SĂ PĂȘESC PRIN CREDINȚĂ, AȘTEPTÂND CA EL SĂ-MI ARATE CE SĂ FAC.

care mă trimitea încă răsuna în duhul meu. Însă, în lumea fizică, oricum aș fi răsucit cifrele, nu vedeam cum eu și Drenda puteam plăti cei trei sute de mii de dolari pe lângă ceilalți pe care ne angajaserăm deja să îi dăm. Știam că Dumnezeu

e credincios Cuvântului Său și că va trebui să pășesc prin credință, așteptând ca El să-mi arate ce să fac. Aș vrea să vă pot spune că am fost plin de încredere și că nu m-am îngrijorat câtuși de puțin cu privire la această decizie, însă nu a fost așa. Biserica folosea pentru construirea clădirii fiecare bănuț dăruit. Toate resursele mele financiare personale se îndreptau spre acoperirea celor două sute cincizeci de mii de dolari pe care ne angajaserăm că îi vom da și multe alte domenii din afacerea mea aveau la rândul lor nevoie de resurse financiare în anul acela. Pur și simplu nu existau banii disponibili pentru a acoperi cei trei sute de mii de dolari necesari începerii proiectului televizat!

Eu și Drenda aveam programată o vacanță de două săptămâni în Hawai, iar la întoarcerea acasă urma să semnăm contractele cu televiziunea. M-am bucurat de sejurul acela, desigur, însă trebuie să recunosc că mi-a fost puțin greu să mă deconectez cu totul, fiindcă nu reușeam să-mi scot din minte povara deciziei care mă aștepta la întoarcerea acasă. Pe lângă resursele bănești necesare aceluia proiect, eram total nepregătit pentru el și nu mă simțeam deloc în largul meu vorbind în fața camerei. Puteam predica în fața a mii de oameni la o întâlnire, însă în fața camerei de filmat mă cuprindea panica. Mă luptam cu un duh de frică în legătură cu luarea acelei decizii, în timp ce îmi treceau prin minte toate aceste lucruri.

Deși eram convins că Domnul îmi vorbise, mă confruntam în continuare cu realitatea lipsei banilor. Afacerea mea era deja solicitată din punct de vedere financiar în anul acela și pur și simplu nu vedeam cum s-ar fi putut realiza noul proiect. Da, mă luptam cu teama și cu necredința. Știu asta. Încerc doar să fiu sincer. Știam că trebuia să mă țin strâns de Cuvânt, să-mi iau ochii de la ceea ce aveam și să privesc spre inel. Dumnezeu spusese că El va plăti! În perioada aceea, în una dintre colectele noastre a fost pusă o monedă de aur. Era prima oară când țineam în mână o astfel de monedă. În timp ce o priveam, Domnul mi-a zis: „Așa cum i-am arătat lui Petru unde se afla moneda cu care să plătească taxele, îți voi arăta și ție unde să găsești banii pentru plata emisiunilor.”

Am dus moneda aceea de aur cu mine în vacanța din Hawai și, în timp ce mă plimbam pe plajă și mă rugam, o țineam în mână pentru a-mi aminti că Dumnezeu Se va ocupa de proiectul televizat. Plimbările mele de rugăciune pe plajă decurgeau cam așa: după ce mă rugam o vreme în Duhul, aveam pace cu privire la semnarea contractului și porneam înapoi spre casă; însă, abia făceam 40-50 de pași în susul dealului și mintea mea începea să strige din nou că era imposibil, omenește vorbind, să facem rost de banii aceia. Adevărul era că nu aveam bani, nu ne pricepeam la televiziune, nu aveam niciun fel de echipamente și lista nevoilor continua. Dar, în duhul meu, auzeam întruna ceea ce Dumnezeu îmi spusese în Albania, și anume că El va plăti pentru orice lucrare în care mă trimitea. În perioada aceea eram

Revoluția ta financiară: Puterea strategiei

deja în luna mai și faptul că aveam de plătit cei trei sute de mii de dolari până la finalul anului făcea ca muntele care ne stătea în față să pară și mai înalt.

Duhul de frică îmi șoptea și el la ureche, punând la încercare hotărârea mea de a mă ține strâns de ceea ce-mi spusese Dumnezeu. „Cum va fi când tu, care vorbești altora despre integritatea financiară, nu vei fi în stare să-ți plătești facturile?” Așa că mă întorceam înapoi pe plajă, mă rugam din nou și îmi înnoiam gândirea cu ajutorul Cuvântului lui Dumnezeu, până când aveam iarăși pace. Am tot mers înainte și înapoi, luptându-mă în mintea și duhul meu cu privire la acest contract timp de o săptămână, până când am avut convingerea fermă că totul va fi bine, iar frica nu m-a mai putut chinui cu gânduri negative. Eu și Drenda nu aveam idee de unde vor veni banii, dar știam că Domnul ne vorbise. Prin urmare, când ne-am întors acasă, am semnat contractul și apoi am încercat să ne lămurim cum vom derula proiectul.

În ce privește partea financiară a ecuației, în mod uimitor, am primit un telefon de la un om din Atlanta pe care nu îl cunoșteam, cu câteva luni înainte să planificăm o vacanță în Hawaii. Mi-a spus că citise cartea mea despre bani și că îi plăcuse mult. La data aceea, cartea fusese tipărită din resurse proprii și nu fusese vândută nicăieri altundeva decât în orașul meu. Însă unul dintre angajații mei mersese în vacanță în Atlanta și începuse o discuție banală cu omul acesta pe care-l întâlnise în aeroport. S-a nimerit că angajatul meu avea la el cartea mea și i-a dat-o aceluia om.

După ce a citit-o, insul cu pricina m-a sunat și mi-a spus că era atât de interesat de subiect încât trebuia să stea de vorbă cu mine. Am povestit multă vreme și mi-a spus că el era un evanghelist itinerant a cărui lucrare se concentra cu precădere asupra țărilor străine. M-a întrebat dacă ne puteam întâlni cândva și eu i-am spus că voi trece prin aeroportul din Atlanta în drum spre o întâlnire pe care o aveam programată după vacanță. Ne-am înțeles să ne vedem atunci. Când ne-am întâlnit în sfârșit, am avut o discuție grozavă. Mi-a făcut plăcere să-l aud povestindu-mi despre minunile și pericolele prin care trecuse în timpul călătoriilor sale, dar subiectul finanțelor a fost cel care ne-a

adus mai aproape. Omul părea fascinat de cartea mea și de modul în care reușisem să ies din datoriile în care fusesem înglodat.

În timpul discuției noastre, mi-a spus că tocmai se întorsese din Charlotte, unde fusese invitat la o emisiune televizată, și că simțea că experiența mea privitoare la bani ar fi fost un subiect grozav pentru emisiunea aceea. Voia să dea cartea mea realizatorilor ei și să le vorbească despre mine. Am rămas surprins de întorsătura pe care o lua lucrurile.

Nici măcar nu auzisem despre emisiunea pomenită de el, însă după două săptămâni, am primit un telefon de la realizatorii ei, care m-au întrebat dacă doream să particip la ea. Una dintre cerințele pentru participarea la această emisiune era să am un produs care să poată fi oferit telespectatorilor. Le-am spus că aveam niște CD-uri cu cele cinci sesiuni ale învățăturii mele intitulate *Revoluția financiară*. Erau numai bune și apoi am convenit asupra prețului la care urma să le punem la dispoziție CD-urile. Li le-am dat la preț redus, desigur, dar chiar și așa am obținut profit pentru lucrarea noastră. În mod uimitor, emisiunea s-a bucurat de mare succes și am vândut mii și mii de seturi din acele CD-uri. În felul acesta, bugetul proiectului nostru televizat a câștigat mii de dolari din această sursă despre care nu știusese nimic în momentul în care semnase contractul.

A urmat apoi o altă surpriză. Un om din biserica mea, care fusese falit cu câțiva ani în urmă, când venise prima dată în mijlocul nostru, m-a contactat și mi-a spus că dorea să contribuie la finanțarea proiectului televizat. Pusese în aplicare învățăturile pe care le auzise predicate despre Împărăție și acum nu mai era sărac. Mi-a dat o sută douăzeci de mii de dolari pentru lucrarea televizată.

Adunând banii din vânzarea acelor CD-uri, darul de la prietenul de la biserică și sumele provenite din alte donații primite, am văzut că nu a mai fost nevoie ca eu și Drenda să contribuim cu nimic în acel prim an al proiectului! Dumnezeu a fost credincios cuvântului Său. Promisese că El va plăti și așa a fost. Ei bine, jumătate din problemă fusese rezolvată, dar rămăsese cealaltă care trebuia soluționată și care era la fel de mare. După cum am spus mai devreme, nu știam absolut nimic despre televiziune!

Revoluția ta financiară: Puterea strategiei

În toamna aceea, Drenda a participat la o conferință mare pentru femei și a fost invitată în studioul din spate unde se strâneau oaspeții între sesiuni. Pentru Drenda a fost o mare onoare să fie invitată și a fost încântată să meargă. După una dintre sesiuni, o femeie pe care nu o mai întâlnise niciodată s-a așezat lângă ea la masa de prânz. Au schimbat câteva vorbe, după care doamna aceea a întrebat-o dintr-o dată:

- Ești implicată în televiziune?

Drenda a rămas puțin descumpănită, dar i-a răspuns:

- Nu, dar ne gândim la asta.

Femeia i-a zis:

- Ei bine, dacă vrei să începeți, sunați-l pe tipul ăsta și el vă poate ajuta.

Drenda a notat numărul de telefon și e-mailul pe care i le-a dat acea femeie și le-a pus în geantă.

Au trecut vreo două săptămâni de la conferința respectivă și Drenda uitase cu totul de bucata de hârtie din geanta ei. Dar, într-o seară, când a dat de ea, a hotărât să îi trimită un e-mail omului cu pricina, să vadă ce va spune. El a părut interesat și i-a cerut să îi trimită CD-ul meu intitulat *Revoluția ta financiară*. Așa a făcut. O săptămână mai târziu, ne-a sunat asistentul lui și ne-a spus că omul respectiv era interesat și că dorea să ne întâlnească la conferința națională anuală a creștinilor implicați în mass-media, care urma să aibă loc peste două săptămâni. I-am spus că ne vom vedea acolo.

Am mers cu mașina la conferința aceea și eram puțin stresat înainte de întâlnire. Îmi cumpărasem un costum negru nou pentru acea ocazie și nu știam la ce să mă aștept. Omul ceruse să ne întâlnim în apartamentul lui de la hotel pentru a discuta despre ideea de televiziune. În timp ce ne îndreptam spre apartamentul lui, îmi aduc aminte că am străbătut de câteva ori holul de la un capăt la altul înainte să batem la ușă, în încercarea de a ne liniști cât de cât. Când am intrat în încăperea, am rămas surprinși dând cu ochii de un grup întreg de oameni care aștepta să stea de vorbă cu noi. Nu îi mai întâlniserăm pe niciunii dintre ei, însă toți erau îmbrăcați într-o ținută foarte oficială.

Am început cu o discuție amicală, după care ei au trecut la întrebări legate de dorința noastră de a ne implica în televiziune. Îmi aduc aminte și acum prima lor întrebare: „De ce vrei să intri în televiziune?” Nu știam atunci că oamenii strânși în camera aceea erau directori executivi de top din diferite domenii ale televiziunii. Pe lângă omul cu care merseserăm noi să ne întâlnim, erau de față alții din sfera producției, a marketingului și din alte domenii, care ne-au pus o serie de întrebări dificile. În ansamblu, mi s-a părut că întâlnirea a mers destul de bine. Am fost noi înșine și nu am încercat să impresionăm pe nimeni, ci doar am împărtășit povestea a ceea ce făcuse Dumnezeu pentru noi. Au părut mulțumiți de viziunea și pasiunea noastră, după care ne-au spus că ne vor suna în câteva săptămâni, să discutăm mai multe detalii.

După vreo două săptămâni am stat iarăși de vorbă. De data aceasta, am hotărât împreună să trecem la planificarea efectivă a emisiunii. Am concluzionat că puteam filma show-ul la noi acasă, așa că domnul pe care îl contactase Drenda ne-a întrebat dacă ne puteam întâlni data următoare în casa noastră. Voia să o vadă, ca să știe dacă ideea aceasta era funcțională.

A sosit și ziua în care omul a ajuns la noi acasă și ne-am așezat la masă ca să stăm de vorbă. Până atunci, nu știusem prea multe despre cariera lui în televiziune, în afară de faptul că doamna pe care o întâlneam Drenda la conferința femeilor îi dăduse numărul lui de telefon, recomandându-i-l. Când am început să stăm de vorbă, am aflat numele câtorva emisiuni făcute de el și al altora pe care le producea în perioada aceea. Era vorba despre emisiuni cu nume! Am rămas uluit, întrebându-mă: „Doamne, cum l-ai trimis pe omul ăsta din Los Angeles în casa mea de pe un drumeag de țară, aflată la capătul lumii?” Omul a fost de acord să se ocupe la un preț foarte bun de întreaga emisiune, ceea ce includea filmarea, editarea și realizarea ei. Am căzut de acord, totodată, ca emisiunea să fie filmată pentru început în sufrageria casei noastre.

A venit prima zi de înregistrări și trebuie să recunosc că eram agitat. După cum spuneam, nu aveam deloc experiență în ce privește televiziunea. Nu știam cum se realizează un program TV și nu

Revoluția ta financiară: Puterea strategiei

vorbisem niciodată în fața camerei; totul era nou pentru mine. Eram entuziasmat când aveam ocazia de a vorbi altora despre Împărăție, dar ideea de a fi filmat era un hop pe care îl aveam de trecut.

A DAT VREUNUL DINTRE VOI DE NECAZ? SĂ SE ROAGE!

— **IACOV 5:13, NIV**

Pentru a complica și mai mult lucrurile, în ziua înregistrării a avut loc un eveniment tragic. Producătorul care fusese trimis să filmeze emisiunile a fost nevoit să plece în toiul nopții, fiindcă fiul lui fusese lovit de mașina unui vecin care ieșea din curte cu spatele. Asistentul lui ne-a explicat ce se întâmplase și am hotărât să nu spunem nimănui despre cele petrecute decât după ce terminam de filmat. Am reușit cumva să ducem munca la capăt. Am înregistrat trei emisiuni în ziua aceea, așa că aveam material pentru a ajunge oficial la televizor.

Când am început difuzarea emisiunii noastre, nu știam cum vom continua să plătim pentru intervalul de emisie pus la dispoziție. Însă Dumnezeu a început să ne învețe că El nu va acoperi doar cei trei sute de mii necesari începerii difuzării, ci va continua să Se îngrijească și de suma pe care o aveam de plătit pentru timpul de emisie. Aveam atât de multe de învățat! La data aceea, nici nu ne trecuse măcar prin minte că oamenii vor dori să semene pentru a susține lucrarea noastră televizată, atât de neștiutori eram.

Țin minte că Tracy, secretara mea, m-a sunat într-o zi de la birou, la scurt timp după ce am început să difuzăm emisiunea. Când i-am răspuns, mi-am dat seama că era foarte afectată. Îi tremura vocea când mi-a zis:

- Pastore, cineva care a văzut emisiunea ne-a trimis un cec de cinci sute de dolari. Când l-am luat în mână, peste el era aceeași ungere ca peste banii pe care i-au adus din rezervația de indieni.

- Serios? m-am bălbăit eu. Cineva chiar ne-a trimis bani?

Până în momentul în care a sosit cecul acela, nu-mi trecuse niciodată prin minte gândul că oamenii vor trimite bani pentru a susține emisiunea. Dar, slavă Domnului, ei au continuat să trimită de atunci încolo, făcând posibilă difuzarea emisiunii pe toate

meridianele globului! Costurile proiectului au crescut la milioane de dolari pe an, însă Dumnezeu S-a ținut întotdeauna de cuvânt față de mine și achită mereu facturile.

Cartea aceasta vorbește despre auzirea glasului Duhului Sfânt și despre călăuzirea Lui în viața noastră. Experiența de care am avut parte în domeniul televiziunii este un exemplu bun al modului în care Duhul Sfânt îi conduce pe oameni ca să facă lucruri mărețe, pe care nici măcar nu le-au crezut posibile. Tot ce a făcut Dumnezeu în viața noastră s-a născut nu doar din abilitatea de a cunoaște felul în care operează Împărăția Lui, ci și de a-L auzi dându-ne instrucțiunile, înțelepciunea și răspunsurile de care avem nevoie. Povestea pe care v-am relatat-o nu ar fi avut loc niciodată dacă nu aș fi știut cum să aud glasul Duhului Sfânt. Uneori, cu toții vom avea de înfruntat situații care par deznădăjduite. Însă Dumnezeu are răspunsul și atunci.

A dat vreunul dintre voi de necaz? Să se roage!

— Iacov 5:13, NIV

De ce să ne rugăm? Pentru că avem nevoie să auzim răspunsul, îndrumarea, soluția la problemă. Așa cum am descoperit eu și Drenda de multe ori, când ne confruntăm cu necazuri, Dumnezeu e în stare să facă mai mult decât ne-am putea închipui noi vreodată. El vă va ajuta cu soluții și strategii unice și, uneori, ciudate, ca să puteți depăși situațiile care vi se par uneori imposibile. De multe ori, de abilitatea noastră de a auzi răspunsul poate depinde succesul sau eșecul, viața și moartea. În cartea aceasta voi vorbi mult despre auzirea vocii Duhului Sfânt, dar mai întâi dați-mi voie să vă spun încă o ilustrație a modului în care Duhul Sfânt vă poate ajuta în momente dificile.

Când am lansat proiectul nostru de construcție pentru Now Center, estimat la șase milioane și jumătate de dolari, am strâns două milioane și jumătate bani gheață și am apelat totodată la un credit bancar. Am avut și fonduri care s-au strâns în cursul celor optsprezece luni cât dura construirea în sine. Era un proiect uriaș pentru o biserică de cinci sute cincizeci de oameni. Am început săpăturile în toamna lui 2007 și totul a mers bine până în primăvara lui 2008. Poate vă

Revoluția ta financiară: Puterea strategiei

aduceți aminte de recesiunea economică din acel an. Ei bine, pe noi ne-a prins în toiul construcției. Prețurile au explodat la toate mărfurile! Costul fierului a crescut cu peste trei sute de dolari față de cel inițial. Acesta este doar un exemplu. Întregul proiect a depășit cu mult bugetul estimat, fiindcă toate prețurile au crescut în anul acela.

Spre finalul lui 2008, băncile din zona noastră, la fel ca cele din toată țara, au început să pretindă restituirea în întregime a sumelor împrumutate, pe măsură ce recesiunea se adâncea. Constructorul nostru a venit într-o zi la noi în perioada aceea, pentru o plată care fusese deja aprobată de banca noastră. Trebuia să îi plătească pe subcontractorii lui și alte facturi scadente, bani pe care el deja îi cheltuise. Cecul de un milion de dolari trebuia să fie acoperit cu ajutorul creditului aprobat de bancă, fiindcă noi epuizaserăm rezervele noastre de bani gheață. Surpriza a fost că cecul respectiv nu era disponibil. Am rămas șocați aflând că banca își retrăsese oferta și că nu mai aveam acces la acel credit. Nu doar banca noastră procedase așa, ci toate celelalte din oraș. În titlurile de pe prima pagină a presei locală apărea banca aceasta care concediase cinci sute cincizeci de angajați în săptămâna aceea și se lupta să supraviețuiască în haosul financiar creat.

Problema noastră era că aveam de achitat banii constructorului care trebuia să îi plătească pe subcontractori și să achite materialele folosite deja. Cecul de un milion de dolari nu era pentru ceva de care urma să aibă nevoie în viitor. Constructorul cheltuise deja acel milion de dolari! Erau firme și familii care așteptau ca noi să achităm constructorului banii pentru ca el să îi poată plăti pe ei. La fel ca noi, constructorul presupusese că banca se va ține de înțelegerea făcută. Ce soluție aveam? Ce puteam face într-o asemenea situație? Eu nu dispuneam de un milion de dolari și nu aveam de gând să cerșesc banii de la biserica noastră. În plus, proiectul televizat devenea tot mai costisitor, fiindcă ne extinseserăm pe multe alte canale; timpul nostru de emisie se ridica acum la cincizeci de mii de dolari pe lună. Ce altceva puteam face decât ce spune Iacov 5:13, și anume să ne rugăm?

În perioada aceea s-a întâmplat că am câștigat altă excursie în Hawaii, prin intermediul afacerii mele. Am aflat că banca ne-a refuzat

creditul cu doar câteva zile înainte să plecăm. În timp ce eram în aeroport, îndreptându-ne spre terminalul de unde urma să zburăm spre Maui, încă eram într-o oarecare stare de șoc. Mintea mea gonea cu milioane de mile pe oră. Dar, pe când străbăteam aeroportul, gata să-mi plâng de milă, am auzit glasul Domnului. El mi-a zis: „Ridică-ți toiagul!” M-am oprit și m-am întrebat ce voia Dumnezeu să-mi spună. Apoi am înțeles brusc.

Acestea erau cuvintele pe care i le spusese Dumnezeu lui Moise când poporul Israel nu avea încotro s-o apuce, fiindcă din spate venea oștirea faraonului, iar în față stătea Marea Roșie. Domnul i-a spus lui Moise să își ridice toiagul și să-l îndrepte spre mare, iar când a făcut astfel, apele s-au despărțit, făcând loc israeliților să traverseze marea și să scape. Toiagul pe care îl purta Moise reprezenta promisiunile pe care i le dăduse Dumnezeu, precum și autoritatea care îi fusese dată ca să își ducă sarcina la îndeplinire.

Am știut ce îmi spunea Dumnezeu în momentele acelea. Eu eram liderul, păstorul acestei biserici; mie îmi fusese dată autoritatea de a mă ocupa de această situație. Trebuia să îmi asum această autoritate, să mă ridic și să găsec o cale de ieșire. Când am ajuns în Hawaii, tot ce am putut face a fost să mă rog. Nu am reușit să dorm noaptea. Duhul meu era tulburat și știam că mă luptam în Duhul pentru răspunsul de care aveam nevoie. În cele din urmă, Drenda a avut o idee care credea că venea de la Domnul. Slavă Lui pentru soția mea! El a folosit-o de atâtea ori să-mi ofere planurile și îndrumarea de care aveam nevoie în felurite situații. Nu vă pot spune cât de prețioasă este Drenda pentru mine și cât de mult o iubesc. Ea nu se dă bătută niciodată!

Planul ei era simplu, dar profund. Nimic nu ne dădea de înțeles că planul va funcționa, dar noi am început îndată să îl punem în aplicare. Planul era să realizăm o prezentare pe care să o arătăm băncii constructorului nostru, nu băncii noastre, cerându-i să ne împrumute banii. Prezentarea urma să arate cine eram și de ce credeam că împrumutul era benefic deopotrivă pentru noi și pentru bancă. Șansele de reușită nu erau mari, fiindcă, după cum am spus, toate băncile din oraș încetaseră să mai aprobe împrumuturi. Ideea noastră era că, dacă nu îl plăteam pe constructorul nostru, el putea ajunge în

Revoluția ta financiară: Puterea strategiei

situația de a declara falimentul, ceea ce punea în pericol restituirea tuturor împrumuturilor pe care le avea el la banca respectivă. Eram siguri că un asemenea scenariu ar fi fost păgubos și nedorit pentru banca lui. Repet, aceasta nu era banca noastră, așa că nu aveam nicio relație sau un istoric comun.

Așadar, am pregătit o schiță cu datele demografice ale zonei noastre, arătând repeziciunea cu care se dezvoltă. Am prezentat istoricul nostru și creșterea pe care anticipăm că o va avea biserica, precum și diferitele moduri în care clădirea noastră urma să producă venit pe lângă serviciile ținute în ea, menționând viteza cu care crescuse venitul proiectului nostru televizat și multe alte lucruri care ne-am gândit că vor prezenta interes pentru bancă. Doream să o asigurăm că reprezentăm un risc pe care merita să și-l asume și care se va dovedi profitabil chiar și în acele vremuri dificile. Am vrut să subliniem, de asemenea, că dacă nu era plătit constructorul nostru, banca risca să sufere la rândul ei pierderi pe care noi voiam să o „ajutăm” să le evite. Am cerut să ne întâlnim cu vicepreședintele băncii, care se ocupa de departamentul împrumuturilor comerciale. Ne-am rugat și apoi

**DACĂ VREȚI SĂ BENEFICIAȚI DE
POTENȚIALUL NEMAIPOMENIT
AL ÎMPĂRĂȚIEI LUI DUMNEZEU,
VA TREBUI SĂ ÎNVĂȚAȚI CUM SĂ
AUZIȚI GLASUL DUHULUI SFÂNT.**

am intrat în biroul lui plini de încredere, știind că acesta era planul pe care ni-l dăduse Duhul Sfânt, și ne-am pledat cauza.

În mod uimitor, după prezentarea noastră, funcționarul a cerut secretarei lui să completeze un cec de cinci sute de mii de dolari

pentru biserica noastră, pe care ni l-a dat pe loc. Ne-a spus că ceea ce făcea nu reprezenta modul în care se derulau în mod normal lucrurile. Nu am avut de completat niciun fel de formulare sau de oferit garanții; am primit pur și simplu un cec de cinci sute de mii de dolari. Ne-a spus că pentru restul banilor va trebui să urmăm procedura standard, dar ne-a asigurat că aceasta se va derula fără probleme, fiindcă el era

omul care lua decizia finală, și așa s-a întâmplat. Am plătit un milion de dolari constructorului nostru și am terminat clădirea.

E greu să vă spunem cum ne-am simțit eu și Drenda în timp ce conduceam spre casă cu ceul de cinci sute de mii de dolari în buzunar. Eram plini de bucurie și ne simțeam grozav! Cuvintele nu pot descrie starea pe care o aveam în acel moment, însă în același timp eram uimiți de ceea ce făcuse Duhul Sfânt. Prima persoană pe care am sunat-o a fost constructorul nostru. Îmi răsună și acum în minte bucuria din glasul lui după ce i-am dat vestea cea bună. „Ce ați făcut? V-au dat ceul pe loc?” Și noi, și el am știut că Dumnezeu era în spatele a ceea ce se întâmplase.

Cum s-a petrecut una ca asta? Prin puterea Duhului Sfânt. Dumnezeu are răspunsurile de care aveți nevoie, prieteni. Dacă vreți să beneficiați de potențialul nemaipomenit al Împărăției lui Dumnezeu, va trebui să învățați cum să auziți glasul Duhului Sfânt. Acesta este subiectul cărții de față.

A merge mână în mână cu Duhul Sfânt prin situațiile pe care le întâmpinați este mai palpitant decât orice film cu James Bond pe care l-ați văzut! Și, întocmai ca în film, știți întotdeauna cine câștigă în final, indiferent câte momente tensionate apar pe parcurs.

CAPITOLUL 2

ÎMPĂRĂȚIA

Sunt sigur că ați auzit de multe cazuri caraghioase de procese judecătorești pe care curtea le respinge. Iată un exemplu.

Un deținut dintr-o închisoare din Colorado a dat în judecată Liga Națională de Fotbal, cerând despăgubiri de optzeci și opt de miliarde (da, *miliarde*) de dolari. Procesul ataca o decizie a arbitrilor din timpul unui meci dintre echipele Dallas Cowboys și Green Bay Packers. Organizatorii au decis că pasa prinsă de Dez Bryant (de la Cowboys) nu fusese regulamentară, iar deținutul era de altă părere. Acuzația lui era că organizatorii Ligii Naționale de Fotbal dăduseră dovadă de neglijență și că încălcaseră reglementările jocului. De ce cerea deținutul despăgubiri de optzeci și opt de miliarde? Pentru că numărul de pe tricoul lui Bryant este 88.¹

E o nebunie, nu-i așa? Cred că toată lumea își dă seama că un asemenea caz nu duce nicăieri. Dar ce determină validitatea sau invaliditatea unui caz? Ei bine, potrivit site-ului law.com, principalele două motive pentru care un caz este respins de curte sunt următoarele: fie o chestiune care are de-a face cu jurisdicția, fie lipsa temeiului legal pentru pretențiile celui care intentează procesul. De ce aduc în discuție subiecte care au de-a face cu legea într-o carte despre Duhul Sfânt? Fiindcă, dacă vreți să Îl vedeți pe Duhul Sfânt acționând în situația voastră, trebuie să vă fie limpede ce spune legea. Împărăția lui Dumnezeu este o împărăție care funcționează respectând reglementările legilor ei. În cele două cărți anterioare din această serie, *Revoluția ta financiară. Puterea loialității și Revoluția ta financiară. Puterea odihnei,*

Revoluția ta financiară: Puterea strategiei

am pus bazele modului în care funcționează Împărăția lui Dumnezeu cu privire la jurisdicția și la legile sale. Dar, ca să înțelegeți ce spun cu privire la Duhul Sfânt, poate că ar fi util să ne întoarcem și să ne amintim aceste principii. Haideți să începem cu câteva întrebări.

*Dar Isus le-a zis: „Un proroc nu este disprețuit decât în patria Lui, între rudele Lui și în casa Lui.” **N-a putut** să facă nicio minune acolo, ci doar Și-a pus mâinile peste câțiva bolnavi și i-a vindecat. Și Se mira de necredința lor.*

— Marcu 6:4-6

Îmi puteți spune de ce Isus nu a putut vindeca oamenii în pasajul acesta? Răspunsul religios standard este următorul: trebuie că nu a fost voia lui Dumnezeu să-i vindece. La urma urmei, Dumnezeu știe ce e cel mai bine și, dacă ar fi vrut să-i vindece, îi vindeca, nu-i așa? Doar El este Dumnezeu. Am putea presupune că acolo erau oameni care aveau nevoie de vindecare, dar care nu au primit-o? Cred că lucrul acesta reiese lămurit din text. Cunoașterea răspunsului la întrebarea de ce nu a putut Isus vindeca oamenii este vitală. Dacă citim concluzia relatării, vedem că, potrivit spuselor lui Isus, lipsa de credință a oamenilor i-a împiedicat să primească vindecarea. Ca să înțelegem observația și concluzia lui Isus privitoare la motivul pentru care oamenii nu au primit vindecarea, trebuie să pricepem cum se cuvine ce este credința și de ce este ea necesară pe tărâmul pământesc pentru ca cerul să capete aici jurisdicție legală.

Dați-mi voie să fac un rezumat al celor discutate. În situația aceasta, problema nu a fost lipsa puterii sau a dorinței lui Isus de a acționa, ci jurisdicția. În esență, în cazul celor mai mulți dintre oamenii prezenți, cerul nu avea temei legal pentru a interveni în situația respectivă. Acum, înainte să azvârliți cât colo cartea, spunându-mi că nu am habar despre ce vorbesc, îngăduiți-mi să explic în câteva minute la ce mă refer.

Când Adam și Eva au fost așezați pe pământ, ei aveau autoritatea completă și absolută asupra sferei pământești. Cred că pasajul următor validează foarte clar afirmația mea:

L-ai făcut pentru puțină vreme mai prejos de îngeri, l-ai încununat cu slavă și cu cinste; l-ai pus peste lucrările mâinilor Tale: toate le-ai supus sub picioarele lui. În adevăr, dacă i-a supus toate, nu i-a lăsat nimic nesupus.

— Evrei 2:7-8

Observați că Biblia spune despre Adam că a fost încununat cu slavă și cu onoare. Termenul încununat de aici se referă la o poziție a autorității de pe care conducea Adam, nu la faptul că el purta efectiv o coroană în Eden. Dar am putea presupune că în jurul lui strălucea o aură. Adam avea slava (ungerea și maiestatea Împărăției) și onoarea (poziția de autoritate) Împărăției lui Dumnezeu. Beneficiind de aceste două lucruri, el guverna peste pământ, având autoritate delegată, în numele Împărăției lui Dumnezeu. Satana, care se afla deja pe pământ când a fost creat omul, l-a disprețuit pe acesta și a râvnit să aibă autoritatea dată lui Adam. Știind că nu putea să ia pur și simplu cununa autorității de la om, care avea autoritate deplină asupra lui, a trebuit să pună la cale un plan prin care să îl amăgească și să-l facă să renunțe singur la cununa (autoritatea) sa.

Astfel, Satana a amăgit-o pe Eva, iar Adam a călcat pe urmele ei, răzvrătindu-se împotriva lui Dumnezeu și pierzând astfel poziția pe care o aveau în Împărăția lui Dumnezeu. Urmându-l pe Satana, cei doi au ajuns acum sub jurisdicția împărăției lui. V-ați putea întreba: „De ce a îngăduit Dumnezeu ca Satana să intre în grădina Eden?” Ei bine, a trebuit să o facă. Știu că răspunsul acesta s-ar putea să vă surprindă, dar veți vedea că este adevărat. Să aruncăm o privire la pasajul din Geneza 2:8-9.

Apoi Domnul Dumnezeu a sădit o grădină în Eden, spre răsărit, și a pus acolo pe omul pe care-l întocmise. Domnul Dumnezeu a făcut să răsară din pământ tot felul de pomi, plăcuți la vedere și buni la mâncare, și pomul vieții în mijlocul grădinii și pomul cunoștinței binelui și răului.

Revoluția ta financiară: Puterea strategiei

Citind acest pasaj, ne-am putea întreba de ce Dumnezeu a pus pomul cunoștinței binelui și răului chiar în mijlocul grădinii, lângă pomul vieții. În esență, ca să fie legal pentru Dumnezeu să invadeze teritoriul celui rău, Domnul trebuia să-i pună omului în față alegerea de a-L sluji pe El sau pe Satana. Dumnezeu nu avea dreptul legal de a pătrunde pe teritoriul aflat sub jurisdicția celui rău și să așeze acolo un om. Pentru ca acțiunea Lui să aibă legalitate, trebuia ca omul să poată alege cui dorea să se supună. Cât timp omul L-a ales pe Dumnezeu și pomul vieții, omul stăpânea peste cel rău. Iată de ce pomul cunoștinței binelui și răului trebuia să fie așezat chiar lângă pomul vieții.

Urmează o observație interesantă pe care trebuie să o facem. Omul nu ar fi putut fi așezat pe pământ fără să aibă o voință liberă. Știu că majoritatea creștinilor afirmă că am fost creați cu voință liberă ca Dumnezeu să vadă cine Îl iubește. Cred că există o măsură de adevăr în afirmația aceasta. Dar, în esență, fără abilitatea de a alege, așezarea omului pe pământ nu ar fi avut temei legal. Dacă Adam nu ar fi fost înzestrat cu o voință liberă, nu putea fi pus în Eden. Sunt multe alte aspecte pe care le-am putea include în discuția aceasta, însă ele au fost deja abordate în cele două cărți anterioare ale acestei serii.

Așadar, Adam a ales amăgirea Satanei, a pierdut Împărăția lui Dumnezeu și Domnul l-a confruntat în Geneza 3:17-19:

Blestemat este acum pământul din pricina ta. Cu multă trudă să-ți scoți hrana din el în toate zilele vieții tale; spini și pălămidă să-ți dea și să mănânci iarba de pe câmp. În sudoarea feței tale să-ți mănânci pâinea, până te vei întoarce în pământ, căci din el ai fost luat; căci țărână ești și în țărână te vei întoarce.

Dumnezeu îi spune lui Adam că el, omul, a blestemat pământul. Fiindcă Adam avea stăpânire absolută asupra pământului, el a fost cel care a deschis ușa pentru stăpânirea Satanei și L-a scos pe Dumnezeu din ecuație. Acum, Dumnezeu a ajuns să aibă mâinile legate, iar Adam să supraviețuiască în urma trudei chinuitoare și a sudorii. A rămas un singur detaliu mărunț pe care Satana a uitat să i-l spună Evei când a

ispitit-o, și anume că Dumnezeu îl judecase deja pe cel rău, îl alungase din cer și proclamase că locuința lui veșnică va fi un loc numit iad. Este important să înțelegeți lucrul acesta. Atât de mulți oameni spun: „Cum ar putea un Dumnezeu iubitor să trimită oamenii într-un loc cum e iadul?” Nu Dumnezeu a făcut lucrul acesta, ci Adam. După cum vedem în pasajul următor, iadul nu a fost pregătit pentru oameni.

*Apoi va zice celor de la stânga Lui: „Duceți-vă de la Mine, blestemaților, în focul cel veșnic, care a fost **pregătit Diavolului și îngerilor lui!**”*

— Matei 25:41

Când Adam și Eva au intrat sub jurisdicția Satanei, au ajuns să aibă parte de aceeași judecată ca el. Întreaga rasă umană a intrat sub stăpânirea Satanei prin Adam. Gândiți-vă puțin la creșterea vitelor. Dacă una dintre vacile voastre are un vițel, acesta este înfierat cu simbolul fermei voastre, fiindcă vă aparține, la fel ca întreaga cireadă. Astfel, toți urmașii lui Adam au intrat automat sub jurisdicția Satanei. Înțelegerea religioasă standard sau, aș zice mai degrabă lipsa înțelegerii, și anume aceea că destinul unui om este determinat de faptele lui bune sau rele, care îl duc fie în cer, fie în iad, este una total greșită. Adevărul este că judecata lor a avut loc deja. Toți oamenii sunt condamnați la iad, nu fiindcă au făcut ceva rău, ci din pricina faptei lui Adam. Acum, datorită iubirii lui Dumnezeu pentru oamenii pe care i-a creat, El a pus la cale un plan de salvare, prin Isus Cristos, care permite oamenilor să scape de judecată și să revină sub jurisdicția Împărăției lui Dumnezeu.

*Căci El **ne-a salvat** de sub stăpânirea întunericului și ne-a adus în Împărăția Fiului pe care Îl iubește.*

— Coloseni 1:13, NIV

Trebuie să observăm că Dumnezeu a pregătit o portiță legală de scăpare de sub jurisdicția Satanei și de sub judecata care îi revine lui.

Revoluția ta financiară: Puterea strategiei

Însă, pentru a profita de ea, fiecare bărbat, femeie și copil trebuie să aleagă personal să o folosească, chemând Numele lui Isus. Creștini, ascultați-mă câteva clipe. Doamna aceea amabilă care locuiește la doi pași de voi va sfârși în iad dacă nu îi spune cineva să cheme Numele lui Isus înainte să moară. În iad vor fi o mulțime de oameni amabili. Minciuna Diavolului îi face pe oameni să creadă că vor scăpa de iad pentru că fac fapte bune. Numele lui Isus este singurul nume care a fost dat oamenilor pentru a fi mântuiți și a scăpa de sub judecata care vine asupra Satanei. Vreau să clarific încă un aspect: când Adam a căzut în păcat, el a murit spiritual și a fost separat de Dumnezeu; cu toate acestea, el încă își păstrează dreptul legal de a ocupa pământul. De aceea, Satana e nevoit să folosească oameni inspirați de demoni, iar Dumnezeu, oameni inspirați de Duhul Lui, pentru a acționa în împărăția oamenilor. Recapitulând ideile de până acum, înțelegem că mersul în iad sau în rai este o chestiune reglementată legal, nu una care ține de faptele noastre bune, ci ea se bazează pe victoria legală obținută de Isus asupra celui rău la cruce. Deși Isus a găsit o cale legală pentru ca omul să iasă de sub jurisdicția Satanei, fiecare om trebuie să cheme Numele lui Isus, cu credință, pentru a-și însuși această soluție.

Știu că am încheiat discuția aceasta cu câteva paragrafe în urmă, dar haideți să ne întoarcem acum la întrebarea pe care am pus-o mai devreme: „De ce nu a putut vindeca Isus oamenii în Marcu 6?” Am afirmat că această chestiune ține de jurisdicție și așa este. Fiindcă Adam a predat celui rău jurisdicția spirituală pe care o avea asupra împărăției oamenilor, Dumnezeu nu mai poate da buzna pe acest tărâm ori de câte ori vrea, fiindcă ar fi ilegal să procedeze astfel. Nu aș vrea să vă cuprindă acum confuzia cu privire la proprietatea asupra pământului însuși. Biblia spune lămurit că al Domnului este pământul cu tot ce e pe el. Însă, în ce privește împărăția oamenilor, Dumnezeu nu are jurisdicție legală asupra lor. Găsim adevărul acesta exprimat în Luca 4:5-7:

Diavolul L-a suit pe un munte înalt, I-a arătat într-o clipă toate împărățiile pământului și I-a zis: „Ție Îți voi da toată stăpânirea și slava acestor împărății, căci mie îmi este dată și o

dau oricui voiesc. Dacă, dar, Te vei închina înaintea mea, toată va fi a Ta.”

Vedem aici că Adam a dat Satanei jurisdicția legală asupra împărățiilor lumii. Din pricina acestui fapt, Dumnezeu nu poate face pur și simplu ce dorește pe pământ, în relațiile cu oamenii. Însă, dacă Domnul poate găsi un bărbat sau o femeie care crede în El și care este pe deplin convins de autoritatea cerului, atunci Dumnezeu poate exercita autoritatea Lui prin acea persoană. Acesta a fost modul în care a dobândit și Satana accesul la început în sfera pământescă: prin Adam, cel care avea dreptul legal de a ocupa pământul. Când Dumnezeu l-a pierdut pe Adam, a trebuit să găsească altă cale de a intra în lumea pământescă, pentru a pune în mișcare planul salvării, iar numele acestui om a fost Avram.

Domnul zisese lui Avram: „Ieși din țara ta, din rudenia ta și din casa tatălui tău, și vino în țara pe care ți-o voi arăta. Voi face din tine un neam mare și te voi binecuvânta; îți voi face un nume mare și vei fi o binecuvântare. Voi binecuvânta pe cei ce te vor binecuvânta și voi blestema pe cei ce te vor blestema; și toate familiile pământului vor fi binecuvântate în tine.”

— Geneza 12:1-3

Avram sau Avraam a fost ușa pe care a folosit-o Dumnezeu pentru a avea din nou acces în sfera pământescă și pentru a aduce omenirii planul mântuirii. Dumnezeu a făcut un legământ cu Avraam și cu urmașii lui, iar prin această înțelegere legală, El a obținut accesul necesar pentru a-L aduce pe Isus Cristos în lume, însă numai prin spița de neam a lui Avraam. De aceea Isus trebuia să fie un urmaș al lui Avraam și israeliții nu aveau voie să ia în căsătorie femei dintre neamuri. Tot de aceea prima carte a Noului Testament începe cu o genealogie, dovedind faptul că Isus era un descendent al lui Avraam și arătând astfel Satanei că El avea dreptul legal să vină și să plătească prețul păcatului.

Revoluția ta financiară: Puterea strategiei

Fiindcă oamenii încă dețin legal controlul asupra pământului (a nu se confunda cu controlul spiritual), Dumnezeu și Satana trebuie să folosească oameni pentru a duce la îndeplinire un lucru. Mai simplu spus, oamenii sunt singura entitate cu drepturi legale pe pământ. Dar, așa cum Satana a dobândit accesul prin Adam și Eva, care au crezut ce le-a spus, și Dumnezeu trebuie să găsească oameni care vor crede ce spune El, ca să poată interveni pe pământ. Când un om este pe deplin convins în inima lui de ceea ce spune cerul, nu de ceea ce spune împărăția celui rău, aceasta se numește credință și oferă jurisdicție legală cerului pentru a acționa prin acea persoană pe pământ și a aduce la împlinire voia lui Dumnezeu, exercitând presiuni asupra împărăției Satanei. Mai sunt multe de spus pe tema aceasta, dar am acoperit subiectul în detaliu în primele două cărți.

Cheia este aceasta: fiindcă Satana este aici, pe pământ, el își apără întotdeauna împărăția și caută să răstoarne planurile lui Dumnezeu. Din pricina acestui fapt, Dumnezeu lucrează sub acoperire pentru a duce la îndeplinire planurile și strategiile Sale pe pământ. Cunoașterea modului în care Dumnezeu lucrează sub acoperire vă va oferi cea mai mare cheie a succesului și a victoriei în viață. Aceasta este *puterea strategiei!*

CAPITOLUL 3

ULUIȚI

Apelul telefonic venea de la un om pe care nu-l întâlnisem niciodată. S-a prezentat și mi-a spus că lui și altor câțiva băieți le plăcuse cartea mea *Faith Hunt* și învățătura mea despre Împărăția lui Dumnezeu. Apoi m-a întrebat dacă puteam merge până în Montana să vorbesc într-o vineri seara și sâmbătă dimineața în fața unui grup de vreo șaptezeci de bărbați. Înainte să îi răspund, a adăugat: „După sesiunea de învățătură de sâmbătă dimineața, am vrea să te ducem la o partidă de vânatoare de antilope, fiindcă atunci va fi deschis sezonul de vânatoare.” Ei bine, nu am avut nevoie de prea mult timp pentru a răspunde la întrebarea lui. Mi-a spus că, dacă doreau, băieții mei erau invitați să mă însoțească. În cursul lunilor de vară care au urmat, m-au ajutat să obțin permisul de vânatoare necesar pentru partida din toamna aceea. Fiul meu, Tim, a hotărât să meargă cu mine și a obținut și el permisul cu pricina.

După cum urma să aflu, fusesem invitat la un grup Promise Keepers, format din bărbați fascinați de poveștile vânătorești incluse în învățătura mea și de felul în care primeam vânatul prin credință. Doreau să audă mai multe despre partidele de vânatoare în care căpriorul venea întotdeauna în 30-40 de minute și despre modul în care Dumnezeu m-a învățat să fiu specific cu privire la vânatul pe care îl doream: mascul sau femelă, cu coarne mai mici sau mai mari. Trebuie să recunosc, experiențele de care avusesem parte erau incredibile și, dacă nu le-aș fi văzut cu ochii mei, probabil că aș fi fost la fel de curios ca ei.

Revoluția ta financiară: Puterea strategiei

În cele din urmă, a venit săptămâna în care urma să mergem în Montana. Eu și Tim am luat avionul și ne-am întâlnit cu câțiva dintre liderii grupului de bărbați, o mână de oameni deosebiți, care Îl iubeau cu toată inima pe Domnul. Ne-au dus să pescuim păstrăv și apoi am mers la un poligon de tragere, ca să probăm puștile pe care le pregătiseră pentru noi. Ca unul care crescuse în Ohio, nu eram obișnuit cu puștile folosite pentru a trage la mare distanță. Legile noastre nu permiteau decât folosirea de arme cu rază scurtă pentru vânatoarea de căprioare, iar distanța era aproape întotdeauna mai mică de o sută de iarzi; de obicei, era chiar mai scurtă de cincizeci de iarzi. De aceea, când au pus ținta în fața mea la două sute de iarzi, am avut nevoie de un pic de exercițiu până când am reușit să o nimeresc și să mă simt pregătit să mergem.

În seara aceea, am vorbit bărbaților în sala de spectacole a unei școli, unde am continuat și dimineața următoare. Bărbații erau nerăbdători să audă și să învețe despre Împărăția lui Dumnezeu, mai cu seamă despre felul în care Dumnezeu mă învățase legile acesteia prin intermediul vânătorii. După prânz, mi-au zis: „Haideți să mergem acum să prindem o antilopă.” Nu mai vânasem niciodată până atunci antilope și nu cunoșteam procedura. Din câte știam eu, la vânatoare se mergea în grupuri de doi sau cel mult trei. Însă oamenii aceștia au pornit cu trei sau patru mașini pline. Țin minte că Tim mă întrebese cu o seară în urmă: „Tată, nu ești stresat în legătură cu antilopa? Le vei vorbi despre Împărăție și vei declara cu convingere că ea funcționează de fiecare dată, dar dacă nu prinzi o antilopă în timp ce toți stau cu privirea ațintită asupra ta?” I-am spus că nu aveam emoții în legătură cu antilopa. Eu și Drenda semănaserăm deja sămânța noastră și ne puseserăm de acord cu privire la ea; antilopa urma să vină.

În timp ce mergeam cu mașina spre ferma unde aveam permisiunea să vânăm, bărbații îmi spuneau că antilopa e cel mai rapid animal din America de Nord și al doilea din lume, fiind depășită doar de ghepard. Mi-au explicat că erbivorele acestea au o vedere foarte bună și că se apără fugind, așa că, dacă zăreau un om, dispăreau într-o secundă. Eu semănaserăm pentru un mascul tânăr, iar Tim pentru o femelă.

Planul nostru era să ajungem la fermă, să urcăm cu mașina spre partea mai înaltă, după care să o luăm pe jos spre vârful dealului, iar de acolo să privim în văile mici din apropiere, să vedem dacă zăream vreun animal. În timp ce urcam spre vârf, am văzut în depărtare un grup de antilope. Dată fiind configurația terenului, ne-am spus că aveam șanse să ne apropiem suficient de mult cât să le putem ținti dacă urcam prin micile viroage care ne ascundeau privirii lor. Apoi trebuia să ne strecurăm cu mare băgare de seamă spre creștetul dealului și să înaintăm târâș până în vârf, de unde urma să tragem spre antilope, dacă acestea mai erau acolo unde le văzuserăm. De pe vârful dealului am fi fost la o distanță de 200-250 de iarzi de ele.

Eu și Tim ne-am târât încetul cu încetul o vreme, apropiindu-ne de vârful dealului, de unde puteam vedea valea unde se aflau antilopele. Planul era ca, după ce eu doboram exemplarul meu, Tim să țintească o femelă. M-am târât încet spre marginea viroagei și am privit spre vale. Planul nostru părea că funcționase. Grupul de antilope nu ne văzuse. Mi-am ridicat pușca și am descoperit că îmi era greu să o țin nemișcată și să trag la o asemenea distanță, mai ales că găfăiam din greu din pricina efortului. Însă, în cele din urmă, când mi s-a părut că vedeam masculul în centrul crucii de pe lentila lunetei, am apăsat trăgaciul. Am ratat. Turma a părut nedumerită în timp ce am apăsat a doua oară pe trăgaci. Am ratat din nou. Antilopele s-au pus în mișcare în timp ce eu am tras a treia și a patra oară. Nici acum nu am nimerit. Mă pregăteam pentru al cincilea foc, când am auzit un clic. Rămăsesem fără muniție.

În toiul agitației, nu am observat că întreaga turmă fugise și că nu mai era în raza puștii. Toate exemplarele dispăruseră, cu excepția masculului tânăr spre care țintisem eu. Acesta stătea nemișcat, la doar câțiva pași de locul unde se aflase când trăsesem prima oară. I-am cerut frenetic lui Tim pușca lui. Acum stăteam ridicat în picioare, am tras din nou și masculul s-a prăbușit. Eram încântat și ușurat în același timp. Masculul era al meu. Când am aruncat o privire peste umăr, am fost surprins văzând un grup de bărbați strigând și celebrând. Unii dintre ei vorbeau la telefon și l-am auzit pe unul spunând: „Da, a fost exact ca în cartea *Faith Hunt*: a durat doar vreo 40 de minute

Revoluția ta financiară: Puterea strategiei

și masculul a stat nemișcat, ca în carte.” Cu toții veniseră să vadă Împărăția operând. La urma urmei, le vorbisem despre ea ore întregi

OAMENII TÂNJESC SĂ VADĂ CEVA REAL, IAR LUI DUMNEZEU ÎI PLACE SĂ ÎI UIMEASCĂ.

și ei voiau să vadă cum funcționau lucrurile în practică. În ciuda țintei mele slabe, principiul se aplicase și întărise credibilitatea învățaturii mele. Tim a doborât și el o femelă în după-masa aceea, cu o lovitură perfectă. Eram amândoi atât de încântați! Montana este nespus de frumoasă, iar eu și Tim

am avut o experiență nemaipomenită, care a confirmat principiile Împărăției. Deasupra mesei din biroul meu stă acum capul împăiat al antilopei, pentru a-mi aminti mereu de Împărăție și de credințioșia lui Dumnezeu.

De ce am inclus o poveste vânătoarească în cartea aceasta? Pentru că Dumnezeu vrea să vă folosească pe voi pentru a demonstra Împărăția Lui tuturor prietenilor, vecinilor și membrilor familiei voastre. Ei toți vor să o vadă funcționând. Oamenii tânjesc să vadă ceva real, iar lui Dumnezeu Îi place să îi uimească. Pentru aceasta, va trebui să învățați cum operează Împărăția lui Dumnezeu și cum aduce Duhul Sfânt răspunsurile și oportunitățile de care aveți nevoie, pentru a-i uimi pe toți, inclusiv pe voi. După cum urma să descopăr mai târziu, cei câțiva bărbați care conduceau grupul mai mare mă aduseseră cu scopul clar de a demonstra Împărăția în fața celorlalți, care erau înțepeniți în religie. Am aflat ulterior că mulți dintre ei își predaseră viața Domnului în urma învățaturii primite în ziua aceea. Duhul Sfânt a pus la punct planul acesta și El vă va ajuta și pe voi.

Dați-mi voie să vă mai spun o poveste; de data aceasta, este una preluată direct din Biblie. Ea ilustrează faptul că Dumnezeu vrea să vă surprindă cu planurile și strategiile Lui supranaturale, care vor dovedi faptul că El este real și că îi iubește pe cei din jurul vostru.

Pe când Se afla lângă lacul Ghenezaret și Îl îmbulzea norodul ca să audă Cuvântul lui Dumnezeu, Isus a văzut două corăbii la marginea lacului; pescarii ieșiseră din ele să-și

spele mrejele. S-a suit într-una din aceste corăbii, care era a lui Simon, și l-a rugat s-o depărteze puțin de la țârm. Apoi a șezut jos și învăța pe noroade din corabie.

Când a încetat să vorbească, a zis lui Simon: „Depărtați-o la adânc și aruncați-vă mrejele pentru pescuire.”

Drept răspuns, Simon l-a zis: „Învățătorule, toată noaptea ne-am trudit și n-am prins nimic; dar, la cuvântul Tău, voi arunca mrejele!”

După ce le-au aruncat, au prins o așa de mare mulțime de pești că începeau să li se rupă mrejele. Au făcut semn tovarășilor lor, care erau în cealaltă corabie, ca să vină să le ajute. Aceia au venit și au umplut amândouă corăbiile, așa că au început să se afunde corăbiile.

Când a văzut Simon Petru lucrul acesta, s-a aruncat la genunchii lui Isus și l-a zis: „Doamne, pleacă de la mine, căci sunt un om păcătos.” Fiindcă îl apucase spaima [au rămas uluiți], pe el și pe toți cei ce erau cu el, din pricina pescuirii pe care o făcuseră. Tot așa și pe Iacov și pe Ioan, fiii lui Zebedei, tovarășii lui Simon.

— Luca 5:1-10

Petru, Iacov și Ioan pescuiseră toată noaptea și nu prinseseră nimic. Erau pescari de meserie, crescuseră pe malul lacului și îl cunoșteau bine, dar s-au întors la țârm cu mâinile goale. Desigur, povestea nu se sfârșește aici. Isus împrumută barca lui Petru pentru a predica din ea și apoi le spune să arunce mrejele unde era apa adâncă, să prindă pește. Surprins, Petru declară că au pescuit toată noaptea fără să prindă nimic, dar că, la cuvântul lui Isus, va arunca mreaja în apă. Biblia spune că, după aceea, a prins atât de mulți pești încât mreaja era gata să se rupă, așa că Petru și-a chemat tovarășii să-l ajute. Scriptura menționează că mrejele tovarășilor lui erau cât pe ce să se

Revoluția ta financiară: Puterea strategiei

rupă la rândul lor și că amândouă bărcile s-au umplut atât de tare încât au început să se afunde. Textul ne spune că acești pescari cu experiență au rămas atât de uluiți văzând câți pești au prins în ziua aceea, încât au renunțat la pescuit și L-au urmat pe Isus.

Aceasta este una dintre relatările mele preferate din Biblie, fiindcă ea surprinde clar imaginea deosebirilor dintre cele două împărății, cea a întunericului și cea a lui Dumnezeu. Împărăția întunericului, peste care stăpânește Satan, reprezintă un sistem zdrobit, secătuit, care a pescuit toată noaptea și nu a prins nimic, unul care poartă amprenta trudei chinuitoare și a sudorii pentru simpla supraviețuire. Eu îl numesc sistemul pământ supus blestemului, cel căruia i-a dat naștere răzvrătirea lui Adam. În contrast cu el, vedem imaginea glorioasă a Împărăției lui Dumnezeu și a roadelor ei. Priviți pe îndelete la cele două și înțelegeți că Dumnezeu v-a oferit o altă ușă, pe cea a Împărăției Sale.

Acum, fiecare creștin va striga și va bate din palme, zicând: „Da, Împărăția lui Dumnezeu este nemaipomenită! Priviți ce captură mare de pești!” Dar foarte puțini vor întreba cum a făcut Isus lucrul acesta și cei mai mulți nu știu că lor le-a fost dată aceeași autoritate și abilitate de a se bucura de același nivel de acoperire a nevoilor ca cel de care s-au bucurat Petru, Iacov și Ioan în ziua aceea. Răspunsul standard care explică acțiunea lui Isus din împrejurarea aceea este că El a putut proceda astfel pentru că era Isus. Dar, stați puțin; am văzut deja că Isus nu i-a putut vindeca pe toți bolnavii în Marcu 6, fiindcă nu avea jurisdicție acolo. Înseamnă că anumite legi spirituale ale Împărăției au operat în ziua aceea, așa încât să faciliteze și să determine acea captură de pești.

Dar iată care este problema: majoritatea creștinilor pe care i-am întâlnit nici nu s-au gândit măcar că ar fi posibil să facă aceleași lucruri ca Isus sau, dacă s-au gândit, nu au idee cum anume le-a făcut El. La conferințele mele, obișnuiesc să spun următoarele: dacă nu poți învăța pe cineva un lucru, nici nu îl poți trăi. Ideea este că, dacă nu puteți defini cum a fost prinsă acea mulțime de pești, nu veți putea avea parte niciodată de o experiență asemănătoare. Cum au apărut toți peștii aceia? Puteți explica felul în care s-au petrecut lucrurile? Dacă

vreți să vă bucurați de un succes asemănător, va trebui să înțelegeți cum au apărut peștii. Însă cei mai mulți oameni sunt șocați când le pun aceste întrebări. Dar ce a spus Isus pe tema aceasta?

Adevărat, adevărat vă spun că cine crede în Mine va face și el lucrările pe care le fac Eu; ba încă va face altele și mai mari decât acestea, pentru că Eu Mă duc la Tatăl.

— Ioan 14:12

Când Isus a spus că noi am putea face aceleași lucrări ca El, pentru că El Se ducea la Tatăl, făcea referire la Duhul Sfânt care urma să vină peste ucenici după moartea și învierea Lui. Era vorba despre același Duh Sfânt care S-a coborât peste El la râul Iordan, dându-I puterea să facă faptele mărețe pe care le vedem când citim despre lucrarea Lui. Știm că puterea aceasta a fost împiedicată să se manifeste în Marcu 6, din pricina necredinței oamenilor, dar că ea nu a fost stăvilită în Luca 5, în cazul pescuirii miraculoase; prin urmare, trebuie să studiem legile Împărăției, ca să vedem ce anume împiedică sau ce înlesnește manifestarea liberă a Duhului Sfânt în fiecare situație. Să privim din nou relatarea aceasta și să vedem dacă observăm legi și principii ale Împărăției pe care să ni le putem însuși.

Dacă ați citit prima mea carte, știți ce s-a întâmplat din punct de vedere spiritual când Petru I-a dat lui Isus barca lui să o folosească. Barca lui Petru și, odată cu ea, toată afacerea lui de pescar, a trecut dintr-o împărăție în alta și de sub o jurisdicție sub alta! Da, când Isus a luat barca și a pus-o în slujba lucrării Sale, ea a intrat sub jurisdicția Împărăției lui Dumnezeu. Odată ce barca a ajuns sub jurisdicția acestei Împărății, Duhul Sfânt a avut jurisdicție legală pentru a-I da lui Isus un cuvânt de cunoștință cu privire la locul unde se afla bancul de pești, în apa mai adâncă. Acea captură uriașă a fost rezultatul unui plan și al unei strategii supranaturale date de Isus lui Petru în ziua aceea, prin Duhul Sfânt. Eu o numesc „cunoașterea secretă”; datorită ei, Petru, Iacov și Ioan au prins cea mai mare captură pe care o văzuseră vreodată. De fapt, Biblia ne spune că acești pescari cu experiență au rămas uluiți.

Revoluția ta financiară: Puterea strategiei

Eu cred că Isus vrea ca voi să trăiți la rândul vostru o viață uluitoare, o viață care demonstrează Împărăția, așa încât cei din jur să rămână uimiți de ceea ce văd și să ajungă la rândul lor să Îl cunoască pe Isus. Cred că bărcile goale ale religiei nu îi vor atrage niciodată pe oameni la Dumnezeu. Domnul vrea ca oamenii să observe bunătatea Împărăției Sale, pentru ca toți să vadă și să creadă că El este bun și gata să îi primească pe toți cei ce vin la El. Isaia a vorbit despre lucrul acesta în următoarea profeție privitoare la Biserică:

Ei [cu referire la noi] vor fi numiți stejari ai neprihănității, un răsad al Domnului care să arate splendoarea Lui. (Isaia 61:3b, NIV).

Care este mesajul cu care vreau să rămâneți din povestea pescuirii miraculoase consemnate în capitolul 5 din Luca? Ei bine, există multe legi spirituale pe care le puteți extrage din această relatare, însă dacă veți reține măcar gândul acesta, el vă va schimba viața.

Oricine poate prinde pește dacă Isus îi spune exact unde să arunce mreaja! Sau dați-mi voie să reformulez: oricine poate prinde pește dacă Isus îi spune unde sunt peștii și cum să-i prindă!

Oamenii îmi spun: „Sună bine, Garry, dar Isus nu mai e aici.” Într-adevăr, însă același Duh Sfânt care I-a spus Lui în ziua aceea unde erau peștii este astăzi aici și locuiește în voi, dacă sunteți credincioși. Ascultați ce le-a spus Isus ucenicilor înainte de plecarea Sa.

V-am spus aceste lucruri cât mai sunt cu voi. Dar Mângâietorul [Sfătuitorul], adică Duhul Sfânt pe care-L va trimite Tatăl în Numele Meu, vă va învăța toate lucrurile și vă va aduce aminte de tot ce v-am spus Eu. Vă las pacea, vă dau pacea Mea. Nu v-o dau cum o dă lumea. Să nu vi se tulbure inima, nici să nu se înspăimânte.

— Ioan 14:25-27

Ce era pacea lui Isus? Era Duhul Sfânt, care I-a spus Lui cum să acționeze în fiecare situație cu care S-a confruntat. Isus L-a numit pe Duhul Sfânt *Sfătuitorul*. Prieteni, acest Sfătuitor trăiește în voi

și nu vă va părăsi niciodată. Îl ascultați? Trebuie să recunoașteți că Dumnezeu probabil are un răspuns pentru fiecare situație în care vă găsiți. Isus spune că acest Sfătuitor vă poate învăța sau sfătui cu privire la toate lucrurile. Potrivit *Concordanței exhaustive Strong* (3875), cuvântul grecesc tradus aici prin Sfătuitor are următorul sens literal: persoană convocată sau chemată alături de cineva și în special în ajutorul cuiva. Cuvântul se mai referă la cineva care pledează cauza altcuiva înaintea unui judecător, la un sfătuitor în vederea apărării, la un sprijinitor legal sau la un avocat. În sensul cel mai larg, termenul desemnează un ajutor, o persoană care dă ajutor sau un asistent.

**ISUS L-A NUMIT PE DUHUL
SFÂNT SFĂTUITORUL.
PRIETENI, ACEST SFĂTUITOR
TRĂIEȘTE ÎN VOI ȘI NU VĂ VA
PĂRĂSI NICIODATĂ.**

Nu știu cum sunteți voi, dar mie îmi prinde bine un asemenea ajutor; vouă nu? Duhul Sfânt a fost răspunsul lui Petru când pescuiseră toată noaptea fără să prindă nimic. Tot Duhul Sfânt a fost răspunsul meu când nu aveam idee de unde să fac rost de bani ca să ies din datorii. După ce îmi târâsem familia în dezastrul acela financiar care a durat ani de zile, când am apelat la ajutorul lui Dumnezeu, Duhul Sfânt a fost Cel care mi-a dat într-o noapte un vis în care mi-a spus să plec de la firma la care lucram și să deschid una a mea, de la zero.

Duhul Sfânt mi-a spus că misiunea acestei firme noi era de a declara bunătatea lui Dumnezeu și de a-i ajuta pe oameni să iasă din datorii, ceea ce, la vremea respectivă, era cel mai nebunesc gând care îmi trecuse vreodată prin minte. Eu să îi ajut pe oameni să scape de datorii când persoana mea era întruparea a ceea ce nu trebuia făcut cu banii? Viața mea era un coșmar din punct de vedere financiar. Dar El mi-a spus să procedez așa; de aceea, prin credință, eu și Drenda am pășit înainte și am spus la fel ca Petru: „Doamne, pentru mine nu are logică, dar o voi face, fiindcă așa spui Tu.” Am urmat sfatul primit din partea Duhului Sfânt și noua firmă s-a extins tot mai mult, furnizând banii care ne-au permis mie și Drendei să scăpăm de toate

Revoluția ta financiară: Puterea strategiei

datoriile. Firma aceea funcționează și astăzi, treizeci de ani mai târziu, și continuă să producă anual sute de mii de dolari profit.

Adevărul e că nici eu, nici voi nu suntem nemaipomenit de isteți, dar Dumnezeu v-a dat Duhul Lui cel Sfânt să vă ajute cu răspunsurile de care aveți nevoie în viață. Însă, după cum vom afla în cartea aceasta, rolul pe care noi îl avem de jucat în ecuație este de a conlucra cu Duhul Sfânt pentru a aduce voia lui Dumnezeu la împlinire.

Din nefericire, potrivit experienței mele cu oamenii, se pare că mulți creștini nu au un răspuns pentru problemele cu care se confruntă în viață. Ei continuă să pescuiască prin propriile puteri și, după ce se trudesesc toată noaptea, ajung la țărniș cu mâinile goale sau aproape goale. Ei nu au auzit niciodată că Duhul Sfânt e lângă ei, gata să-i ajute în fiecare situație. Deși majoritatea creștinilor vor spune: „Dumnezeu mă va ajuta să fac lucrul acesta”, ei nu înțeleg cum îi ajută Dumnezeu sau cum să audă răspunsul de care au nevoie. De aceea, mulți nu pricep că trebuie să conlucreze cu Dumnezeu pentru a transforma în realitate răspunsurile necesare și încă așteaptă ca Dumnezeu să facă ceva cu privire la problema lor, când răspunsul este deja înăuntrul lor. În cazul banilor, de exemplu, oamenii spun că Dumnezeu îi va ajuta să prospere. Eu le spun: „Grozav! Și cum va face Dumnezeu ca banii să ajungă la tine?” La început, se simt jigniți că le pun o asemenea întrebare care pare o provocare la adresa credinței lor. Dar eu insist: „De unde vor apărea banii? Cum îi va aduce Dumnezeu la tine?” Când stăruie să îmi dea un răspuns, nu au idee ce să spună. Nu e o problemă dacă nu știți ce să spuneți o vreme, însă în cele din urmă veți avea nevoie de un răspuns. Nu puteți recolta ceea ce nu vedeți. Nu uitați: Isus a fost foarte specific atunci când i-a spus lui Petru unde erau peștii, ba chiar i-a zis cum anume să îi prindă: „Aruncă mreaja.” În cele din urmă, va trebui să știți unde să aruncați mreaja dacă vreți să prindeți pește.

Din pricina faptului că oamenii au de obicei o mentalitate care seamănă cu o cutie poștală, gândindu-se pur și simplu că Dumnezeu va face totul, viața lor financiară rămâne înțepenită în același dezastru financiar timp de zece sau douăzeci de ani, fără să se schimbe nimic, ceea ce e trist. Vreți să știți de ce ei rămân în aceeași stare? Pentru că nu

au fost învățați niciodată cum să pescuiască sub îndrumarea Duhului Sfânt, în stilul Împărăției. Ei nu știu cum operează Duhul Sfânt în sfera pământească, astfel încât El să-i ajute să reușească. Nu știu ce rol le revine lor și care e cel al Duhului Sfânt în atingerea succesului de care au disperată nevoie.

Situația lor seamănă cu cea a unui om pe care l-am văzut astăzi când am servit masa de prânz. Era un ins uriaș, de aproximativ o sută șaptezeci de kilograme. Avea un dispozitiv care îi susținea un picior și se deplasa cu ajutorul a două bastoane. De-abia se putea mișca. După ce a terminat un cheeseburger, a cerut o bucată de tartă cu unt de arahide. Mă uitam șocat la el în timp ce își comanda desertul. Nu știu ce îi trecea lui prin minte, dar era limpede că mâncase deja prea multe deserturi și că obiceiul acesta îi scurta viața. Ceva mai târziu, s-a ridicat cu mare greutate de la masă și s-a îndreptat încet, cu efort, spre ușă. Cam așa arată astăzi creștinii: aud promisiunile, dar continuă să consume otravă și apoi se întrebă de ce nu merg lucrurile.

Prieteni, voi aveți răspunsul! Duhul Sfânt, Dumnezeu Însuși, trăiește în voi pentru a vă oferi orice răspuns de care aveți nevoie. Unii vin să mă întrebe dacă ar trebui să se căsătorească cu Susan sau cu Sally, să se angajeze într-un loc sau în altul, să se mute sau să rămână unde sunt, să își vândă acțiunile sau să cumpere acțiuni. Duhul Sfânt din voi are răspunsurile. Repet: scopul cărții de față este de a afla cum ne ajută Duhul Sfânt și cum operează Împărăția în ce privește auzirea vocii Duhului lui Dumnezeu.

Dați-mi voie să recapitulez cele de până acum.

Oricine poate prinde pește dacă Isus îi spune unde se află peștii și cum anume să îi prindă, chiar și voi!

Karol explică în acest e-mail cum s-a schimbat viața ei.

**DUHUL SFÂNT, DUMNEZEU
ÎNSUȘI, TRĂIEȘTE ÎN
VOI PENTRU A VĂ OFERI
ORICE RĂSPUNS DE CARE
AVEȚI NEVOIE.**

Revoluția ta financiară: Puterea strategiei

Cu exact un an în urmă, cumpăram cadouri de Crăciun cu cardurile de credit, ocazie cu care am consumat suma maxim admisă, fiindcă nu aveam bani puși deoparte pentru cadourile fiicei mele, care credea încă în Moș Crăciun. Trăiam într-o stare continuă de anxietate și tristețe, așa că i-am scris păstorului Gary că ideea cu semănatul nu a funcționat și că nu s-a întâmplat nimic. El mi-a răspuns cu răbdare să aștept, fiindcă recolta are nevoie de timp și că nu apare, de obicei, a doua zi.

Astăzi, după exact un an, cumpăr cadouri pentru toată familia mea cu bani gheață. Cumpăr cadouri care costă trei sau patru sute de dolari și îi onorez pe cei câțiva oameni care m-au ajutat în acele vremuri dificile. Anul trecut, locuiam într-o cameră de la demisol în care m-au lăsat niște prieteni să stau pentru câteva luni. Nu aveam nici măcar bani de mâncare și de benzină. Însă acum locuiesc într-un apartament cochec și frumos, iar frigiderul meu e plin de mâncare.

În 3 decembrie a fost ziua de naștere a fiicei mele și am dus-o în Parcul Hershey din Pennsylvania. Am invitat-o și pe prietena ei cea mai bună, ne-am cazat la hotelul Hershey și am plătit totul cu bani gheață. Am putut să îi cumpăr un cadou grozav cu patru sute de dolari, când anul trecut cineva m-a umilit oferindu-mi treizeci de dolari să îi serbez aniversarea. Nici nu pot scrie rândurile acestea fără să plâng. Sunt atât de recunoscătoare păstorului Gary și soției lui, Drenda. Anul acesta a fost cel mai bun an de până acum. Lucrurile pe care le-a făcut Dumnezeu în viața mea sunt minunate. Aș putea scrie o carte cu toate experiențele mele. Vă mulțumesc pentru că m-ați învățat că pot trăi cerul pe pământ.

Următorul e-mail conține una dintre cele mai uimitoare relatări despre Împărăție pe care le-am auzit vreodată; este scris de Sharon, din Michigan.

Frate păstor Gary, vă scriu din partea mea și a soțului meu. Vreau doar să vă mulțumesc pentru că ați fost o mare inspirație pentru noi. Am auzit despre dumneavoastră cu trei sau patru ani în urmă, la o emisiune a lui Sid Roth. În vremea aceea, traversam o perioadă dificilă. Soțul meu își pierduse locul de muncă după optsprezece ani și ne construiserăm o casă în valoare de 280.000 de dolari când s-a întâmplat lucrul acesta. Eram vârați în datorii și stres până peste cap.

Am comandat CD-urile dumneavoastră și ele ne-au scos la liman. Am aflat că datoriile pot ajunge să ne paralizeze și să ne afecteze în mod dramatic sănătatea și viața. Nu vedeam nicio cale de ieșire. Deși nu am reușit să achităm o rată a noii case, am locuit în ea timp de doi ani până când a trebuit să plecăm, ceea ce a fost o binecuvântare în sine.

Dar, ca să scurtez povestea, soțul meu a reușit să-și recapete locul de muncă după patru ani, fiindcă și-a păstrat credința și a crezut promisiunile lui Dumnezeu, cu ajutorul dumneavoastră și al soției dumneavoastră, pe care l-am primit prin intermediul CD-urilor. Soțul meu și-a primit vechea slujbă înapoi, pe lângă salariile corespunzătoare acelor patru ani! Nu am apelat pentru aceasta la serviciile vreunui avocat sau la alte mijloace prevăzute de lege. A primit și vacanța pentru acei patru ani. De fapt, când l-au reangajat, primul lucru pe care i l-au cerut a fost să meargă în vacanță! Ei bine, cu banii plătiți pentru cei patru ani, am reușit să cumpărăm cu bani gheață o casă mai bună decât cea pe care am pierdut-o. Vă mulțumim pentru tot ce faceți.

De la Andrew, din Missouri:

Acum doi ani, în luna mai, mă găseam într-o situație dificilă. Nu eram mulțumit de fostul meu loc de muncă și am acceptat o slujbă nouă, în domeniul vânzărilor. Mă sunau furnizorii de utilități pentru achitarea facturilor, iar mie de-

Revoluția ta financiară: Puterea strategiei

abia îmi ajungeau banii pentru benzină și mâncare, finalul lunii era aproape și mă aștepta plata chiriei. Însă ceea ce AVEAM era un teanc de CD-uri ale lui Gary, din seria Revoluția 2.0. Într-o zi, în timp ce eram la biserică, mă gândeam că aș vrea să semăn, dar nu aveam decât douăzeci și trei de dolari, bani care de-abia dacă-mi ajungeau până la finalul săptămânii. La locul de muncă lucrurile nu mergeau foarte bine și I-am spus Domnului că doream să semăn, dar că pur și simplu nu aveam banii necesari. Am auzit un glas dinăuntru mi spunându-mi că El putea face mai mult decât mine cu cei douăzeci și trei de dolari. Dumnezeu m-a convins să semăn douăzeci de dolari și să cred că pasul acesta va fi urmat de o recoltă bună.

Marțea aceea, ajutam un coleg din firmă cu contul lui. Eram dispus să dau o mână de ajutor chiar dacă nu urma să primesc prea mult nici dacă vindeam vreun produs. La finalul zilei, superiorul meu mi-a spus că a apreciat ajutorul meu și că îmi oferea tot profitul din vânzările acelei zile (ceea ce nu se întâmplă în cazul comisioanelor din vânzări, în cazul în care aveți întrebări). Ia ghiciți ce a urmat? Profitul total pe care urma să îl primesc a fost de... două mii de dolari! O recoltă de o sută de ori mai mare, în mai puțin de o săptămână!

Dumnezeu este cu adevărat credincios și puținul devine mult când El este implicat. De atunci, am căutat să fiu sârguincios în a da zeciuiala și dărnicia cu o atitudine voioasă și așteptând să am parte de o recoltă înmulțită.

Câteva luni mai târziu, am fost binecuvântat cu un post nou, care era EXACT cel pentru care semănasem. Am trecut de la traiul de azi pe mâine la unul îndestulat, fiindcă venitul mi-a crescut de patru ori în doar doi ani. Slavă Domnului! A Lui este toată slava. Un motiv în plus de laude la adresa Lui: banca nu mai e proprietara mașinii mele; acum conduc o mașină nou-nouță, plătită integral!

Iată un raport venit din Coreea, care aduce laude lui Dumnezeu:

Drag frate păstor Gary,

Trăiam o viață lipsită de scop și nu-mi permiteam nimic din venitul meu. Trăiam din mila altora și, când oamenii se săturau să mă ajute, singura mea speranță era să cumpăr un pachet de biscuiți și o sticlă de Cola. Nu îmi permiteam să cumpăr altceva de mâncare pentru mine și cei doi copii ai mei. Nu reușeam să plătesc nici chiria sau facturile. Îmi aduc aminte și acum ziua în care am urmărit prima oară în direct un serviciu al unei biserici a credinței. Am explicat păstorului vostru cât de grea era situația mea și el mi-a spus că trebuia să Îi cer lui Dumnezeu să-mi anate cum și unde să pescuiesc, așa cum i-a arătat lui Petru când a avut de plătit taxele. Ca să scurtez povestea, acum sunt proprietara unui restaurant cu specific african și a unei frizerii, doar pentru că am ascultat învățăturile păstorului Gary. Laudele mele se îndreaptă spre Domnul!

Relatările acestea sunt minunate, dar poate că spuneți: „E grozav, Gary. Sigur, lucrurile s-au aranjat în cele din urmă pentru alții, dar nu pentru mine.” Ei bine, povestea voastră nu s-a încheiat încă! Dați-mi voie să vă pun o întrebare. În timp ce stați și citiți acest capitol, vă țineți cu disperare de scaun, de teamă să nu începeți să plutiți prin aer? Nu, bineînțeles că nu. De ce? Fiindcă înțelegeți legea gravitației și știți că ea funcționează la fel pentru toată lumea. Ei bine, Împărăția lui Dumnezeu operează în același fel. Voi vă puteți însuși legile ei. Puteți învăța să auziți strategiile unice care vor transforma viața voastră într-o poveste a puterii lui Dumnezeu. Am lămurit deja faptul că inspirația și ajutorul Duhului Sfânt au făcut posibile aceste experiențe. Să începem, așadar, călătoria noastră cu o recapitulare a adevărilor fundamentale despre Duhul Sfânt, după care vom vorbi mai detaliat despre auzirea strategiilor de care avem nevoie.

CAPITOLUL 4

ELEMENTE DE BAZĂ: CEVA FĂRĂ DE CARE NU PUTEȚI PLECA DE ACASĂ

Dacă vreți să trăiți o viață în care sunt prezente strategiile Duhului Sfânt și victoriile spre care vă conduce El, trebuie mai întâi să fiți născuți din nou și apoi botezați în Duhul Sfânt. Da, acestea sunt două lucrări total diferite ale aceluiași Duh. Dacă ideea aceasta este străină pentru voi, nu e nicio problemă. O vom parcurge împreună. Însă dați-mi voie să trec direct la subiect: Isus a spus că este atât de important să aveți botezul Duhului Sfânt încât nu ar trebui să plecați de acasă fără el! Nu eu am afirmat lucrul acesta, ci Isus, în Fapte 1:4-5.

Le-a poruncit să nu se depărteze de Ierusalim, ci să aștepte acolo făgăduința Tatălui, „pe care”, le-a zis El, „ați auzit-o de la Mine. Căci Ioan a botezat cu apă, dar voi, nu după multe zile, veți fi botezați cu Duhul Sfânt.”

— Fapte 1:4b-5

„Ci voi veți primi o putere când Se va coborî Duhul Sfânt peste voi și-Mi veți fi martori.”

— Fapte 1:8

Revoluția ta financiară: Puterea strategiei

Observați că Isus a zis: „Nu plecați de acasă fără botezul acesta; el este esențial!” În esență, El spunea: „Voi aveți nevoie de această putere ca să faceți lucrările lui Dumnezeu, să fiți martori ai Împărăției Lui.” Cu toate acestea, astăzi vedem o mulțime de creștini care nu au auzit încă despre experiența botezului în Duhul Sfânt sau care au crescut în biserici unde li s-a spus că botezul nu este pentru astăzi și că minunile au încetat.

Eu am crescut într-o astfel de biserică și nu am auzit niciodată despre botezul Duhului Sfânt. Primesc o mulțime de e-mailuri de la oameni din toată lumea care nu au auzit încă despre acest adevăr plin de putere. Multe dintre mesajele pe care le primesc pun la îndoială validitatea acestui dar astăzi, motiv pentru care am ales să scriu pe hârtie adevărul privitor la botezul Duhului Sfânt.

Eu cred că Biblia este foarte clară în privința aceasta și vreau să o las să vorbească singură. Ea va răspunde la toate întrebările voastre. Însă, mai întâi, aș vrea să vă relatez contextul în care am descoperit eu adevărul despre botezul Duhului Sfânt.

Când eram mai tânăr, eram însetat după Dumnezeu (cum sunt și acum, deși am înaintat în vârstă) și frecventam o biserică denominațională. În fiecare duminică dimineața, treceam prin rutina religioasă obișnuită. Recitam întotdeauna rugăciunea Tatăl nostru, după care păstorul rostea o predică; aceasta era urmată de un imn de încheiere și de o binecuvântare. Fiecare serviciu divin urma aceeași structură.

Oamenii din biserică aceea erau minunați și Îl iubeau cu adevărat pe Dumnezeu. Însă eu nu am văzut niciodată acolo Evanghelia întrupată. Nu am văzut viața oamenilor schimbată într-un mod dramatic sau oamenii vindecați de puterea lui Dumnezeu. Aș putea spune că nu am văzut prea multe manifestări ale Împărăției lui Dumnezeu. Eram un băiat de optsprezece ani, flămând după Dumnezeu, care conducea pizzeria tatălui său. Într-o seară, în local a intrat un tânăr care m-a invitat la o întâlnire de trezire spirituală. Evenimentul avea loc într-o biserică metodistă mică din orașul meu, iar invitatul era un evanghelist care vorbea despre Isus și făcea aceleași lucrări pe care le săvârșise Mântuitorul în Biblie.

ELEMENTE DE BAZĂ: CEVA FĂRĂ DE CARE NU PUTEȚI PLECA DE ACASĂ

Afirmația aceasta mi-a captat atenția, fiindcă voiam să văd așa ceva. Câțiva dintre prietenii mei mergeau la biserica aceasta, așa că am hotărât să particip la întâlnirea cu pricina. Deși nu am auzit vorbindu-se în seara aceea despre botezul Duhului Sfânt, am fost atins profund de prezența Domnului la serviciul divin. Prietenii mei din biserica aceea m-au încurajat să revin duminică și i-am ascultat. Mi s-a lipit îndată inima de biserica lor, care a devenit și a mea.

La câteva zile după seara de trezire spirituală, am întâlnit un grup de femei care frecventau aceeași biserică și care țineau un studiu biblic săptămânal. Vorbeau despre ceva numit botezul Duhului Sfânt, despre darurile Duhului și despre felurite alte lucruri despre care eu nu mai auzisem nimic până atunci. Eram atât de nerăbdător să aflu mai multe despre această putere menționată de ele încât am întrebat dacă puteam participa la grupul lor de studiu. Grupul se întâlnea dimineața și, fiindcă eu lucram la pizzerie seara, am hotărât să particip.

Când am ajuns acolo, am aflat că eram, într-adevăr, singurul bărbat de acolo și singurul tânăr, însă pentru mine nu conta. M-am dus la studiul biblic pentru că însetam după Dumnezeu. Acolo am pus *atât de multe întrebări*.

Doamnele au avut multă răbdare și au parcurs cu mine Scriptura, arătându-mi în Biblia mea că botezul Duhului Sfânt este pentru astăzi și că puterea lui Dumnezeu este la fel de disponibilă cum a fost când Isus Se afla pe pământ. Partea cea mai bună a fost când mi-au spus că ea era pentru *toți* credincioșii, pentru toți cei ce o cer.

După ce am mers vreo două săptămâni la grupul de studiu biblic, membrele lui mi-au spus că o organizație națională, numită Women's Aglow, urma să țină o întâlnire la nivel de oraș. Această organizație pune și pune accentul pe învățătura despre botezul Duhului Sfânt. Femeile din grupul de studiu aveau de gând să participe și m-au invitat să merg cu ele. În vremea aceea, oameni din toate denominațiile se strâneau să audă vorbindu-se despre botezul Duhului Sfânt și să se bucure de experiența aceasta despre care, până atunci, se vorbea aproape exclusiv în bisericile penticostale. Aceea a fost perioada numită de mulți oameni „Înnoirea penticostală”, în care

Revoluția ta financiară: Puterea strategiei

această învățătură despre Duhul Sfânt a trecut peste toate granițele dintre denominații.

La acea întâlnire a organizației Women's Aglow s-au strâns sute de participante. Și de data aceasta eram în minoritate ca bărbat, însă prezența lui Dumnezeu din încăperea în care ne aflam era una tangibilă.

M-am minunat văzând oameni care mărturiseau că au fost vindecați și am privit cu uimire cum unii dintre cei pentru care s-au făcut rugăciuni au căzut la pământ. Nu mai văzusem așa ceva până atunci și eram deopotrivă curios și oarecum nedumerit. Deși imaginea din fața ochilor mei mi se părea puțin ciudată, oamenii care aveau experiența aceasta se ridicau jubilând și atinși în mod vădit de Dumnezeu. Mai târziu, am aflat de la doamnele din grupul meu că trupul nostru nu poate cuprinde puterea lui Dumnezeu și că, uneori, este copleșit de ceea ce ele numeau „ungerea” divină.

Mi-au arătat o asemenea situație în lucrarea lui Isus. În Ioan 18:4b-6, când soldații au venit la Isus să Îl aresteze, El i-a întrebat:

*„Pe cine căutați?” Ei I-au răspuns: „Pe Isus din Nazaret!”
Isus le-a zis: „Eu sunt!” ... Când le-a zis Isus: „Eu sunt!” ei s-au dat înapoi și au căzut jos la pământ.*

În timpul închinării, doamnele din jurul meu erau toate pline de entuziasm și auzeam mulți oameni vorbind în limbi și laudându-L pe Dumnezeu în felul acesta. Toată această experiență a fost atât de nouă pentru mine, încât aproape întreaga seară am stat pur și simplu cuprins de reverență și uimire. Deși multe dintre aspectele întâlnirii erau puțin ciudate pentru mine, nu puteam nega prezența incredibilă și tangibilă a lui Dumnezeu. Eram atât de încântat să descopăr că Evanghelia, puterea lui Dumnezeu, încă opera pe pământ la fel ca în Biblie!

În ziua aceea, invitata a cerut celor care doreau să primească darul Duhului Sfânt să vină în față pentru rugăciune la finalul întâlnirii. M-am dus și eu ca doamnele acelea să se roage pentru mine. În timp ce o făceau, am fost copleșit de prezența lui Dumnezeu, care devenea tot mai puternică.

ELEMENTE DE BAZĂ: CEVA FĂRĂ DE CARE NU PUTEȚI PLECA DE ACASĂ

În timp ce capitulam în fața prezenței Sale, am rămas uimit când m-am auzit începând să mă rog în Duhul Sfânt și rostind cuvinte pe care nu le înțelegeam. M-am rugat destul de multă vreme în limbi în seara aceea. Am fost atât de copleșit de experiența trăită încât îmi doream să spun tuturor celor pe care îi întâlneam despre ceea ce mi se întâmplase! Însă, când am început să împărtășesc prietenilor mei de la biserică despre cele petrecute, ei nu au fost la fel de încântați. Îmi spuneau fie că vorbirea în limbi venea de la cel rău, fie că ea încetase. M-au avertizat să stau departe de așa-numiții „Holy Rollers!”

În perioada aceea, bisericile nu erau deschise pentru darurile Duhului Sfânt, iar doctrina predominantă spunea că miracolele încetaseră odată cu epoca apostolilor. Însă eu înțelegeam acum că puterea lui Dumnezeu nu încetase.

Chiar înainte să aibă loc acest eveniment al organizației Women's Aglow, fusesem desemnat să mă ocup de tinerii din acea bisericuță metodistă. Nu mi se cerea să fac prea mult, ci doar să mă întâlnesc în fiecare duminică seara cu tinerii la demisolul bisericii. De obicei, jucam câteva jocuri, gustam ceva și țineam un studiu biblic scurt. Și eu eram doar un tânăr, însă aveam râvnă pentru cele sfinte și eram dornic să dau o mână de ajutor.

De obicei, se strângeau vreo cincisprezece tineri, iar după experiența mea de la întâlnirea amintită, voiam să le vorbesc despre acest botez al Duhului Sfânt de care avusesem parte. Eram conștient de faptul că, la fel ca mine, cei mai mulți dintre tineri nici măcar nu auziseră despre o asemenea experiență și știam că nici nu aveau șanse să audă despre ea la serviciile de duminica dimineața din biserică aceea.

Înainte să vă povestesc ce s-a întâmplat mai apoi, cred că ar trebui să vă spun pe scurt cum gândeam eu pe atunci. Nu am cerut permisiunea păstorului să vorbesc pe tema aceasta cu tinerii. (Acum știu că ar fi trebuit să o fac.) Nu i-am vorbit nici despre experiența pe care o avusesem eu.

Nu încercam să mă răzvrătesc împotriva bisericii mele și nici să lucrez pe la spatele păstorului. Eram doar plin de entuziasm. Pe atunci nu înțelegeam controversa care înconjură acest subiect și nu m-am gândit că păstorul ar avea ceva împotriva abordării lui.

Revoluția ta financiară: Puterea strategiei

Duminică seara, după ce promisem botezul Duhului Sfânt, plănuiam să le spun tinerilor ce mi se întâmplase și să le arăt câteva pasaje din Faptele apostolilor care vorbeau despre experiența aceasta. Eram la demisolul bisericii, așezați în cerc pe podea, când am împărtășit tinerilor experiența pe care o trăisem și am citit câteva pasaje din Scriptură care o confirmau.

Păstorul a venit chiar în seara aceea la întâlnirea tinerilor și ședea în stânga mea, în timp ce eu vorbeam. Nu m-am gândit prea mult la faptul că era prezent. Ca păstor al meu, credeam că oricum cunoștea deja subiectul despre care urma să vorbesc.

Așa că le-am povestit despre întâlnirea la care participasem și despre ceea ce văzusem acolo. Nu le-am dat prea multe detalii despre vorbirea în limbi, ci mi-am concentrat atenția asupra versetului din Fapte 1:9, care spune că noi vom primi *putere* când Duhul Sfânt vine peste noi, ca să fim martori ai lui Dumnezeu. La finalul întâlnirii, nu știam cum să închei mesajul, așa că le-am cerut tinerilor să ridice mâna dacă doreau să primească botezul Duhului Sfânt.

Odată ajuns în punctul acela, nu știam ce să fac mai departe. Nu văzusem niciodată pe cineva slujind unui om pentru ca acesta să primească botezul Duhului Sfânt, cu excepția experienței de la conferința amintită. Cred că nici nu cunoșteam decât vreo două sau trei pasaje biblice pe tema aceasta.

Așa că am zis: „Dacă ați vrea să primiți darul fără plată al Duhului Sfânt, ridicați mâna. Acum haideți să ne plecăm capetele și să ne rugăm.” Asta e tot ce am spus. Nu i-am atins și nici nu le-am spus cum să primească Duhul Sfânt. Ne-am plecat capetele și ne-am rugat. Desigur, toți aveam ochii închiși în timp ce ne rugam, ca niște „buni” creștini clasici ce eram.

În timp ce ședeam pe podea, după ce am spus: „Amin”, am auzit un freamăt printre tineri. Am deschis ochii și am văzut că unii plângeau, alții tremurau și că șapte dintre ei au început să vorbească în limbi. În momentul acela, am văzut o strălucire neobișnuită pe chipurile lor. Erau luminoase ca niște becuri! Am rămas șocat!

Păstorul meu, care nu spusese nimic până în momentul acela, m-a bătut îndată pe umăr și m-a întrebat dacă puteam sta chiar atunci de vorbă. Am

ELEMENTE DE BAZĂ: CEVA FĂRĂ DE CARE NU PUTEȚI PLECA DE ACASĂ

intrat într-o cameră alăturată; m-a privit în ochi și mi-a zis: „Asta vine de la cel rău. Nu poți să mai fii liderul tinerilor. Nu vom permite așa ceva aici.”

M-am întrebat: „Cum poți spune că ceea ce se întâmplă e de la cel rău? Uită-te la fețele lor! Strălucesc de-adevăratelea!” Vedeam în mod fizic ungera divină care coborâse peste ei. Bineînțeles, în vremea aceea nici nu știam măcar ce însemna cuvântul *ungere*. Știam doar că tinerii străluceau și că eu nu îi atinsesem, nici nu le spuseseam ce să facă. Pentru mine, a fost foarte descurajator și derutant faptul că păstorul m-a muștră în felul acela și nu am știut ce să fac.

Duminica următoare, am mers din nou la biserică, însă în loc să mă așez pe primele rânduri, unde stăteam de obicei, mi-am găsit un loc în spate. Știam că nu mai eram în grațiile păstorului în urma întâlnirii de tineret, așa că m-am gândit să nu tulbur apele până când mă lămuriam ce să fac.

În timpul serviciului de duminică dimineața a intervenit un moment neobișnuit de meditație. Încăperea era cufundată într-o tăcere respectuoasă, timp în care toți se rugau. Oamenii stăteau cu capul plecat și nu se auzea niciun sunet. În momentele acelea, am simțit o atingere pe umăr. Ședeam la capătul băncii și se părea că cineva stătea în picioare pe culoar, bătându-mă pe umăr.

La început, am rămas șocat la gândul că cineva se plimba în timpul unui moment atât de solemn, rezervat rugăciunii. Când mi-am ridicat privirea, am rămas surprins văzându-l lângă mine pe unul dintre tinerii care fusese la întâlnirea de duminica trecută. Știam că era unul dintre cei șapte care primiseră botezul Duhului Sfânt în seara aceea. M-a privit și mi-a zis: „Să mergem!” M-am întrebat: „Să mergem? Unde?”

În mod uimitor, fața lui strălucea ca în seara în care primise Duhul Sfânt, așa că am înțeles că Dumnezeu pregătea ceva. Însă nu știam dacă acela era locul sau momentul să acționăm în vreun fel, din moment ce căzusem deja în dizgrația păstorului. Știam și că nu puteam face orice voiam în timpul serviciului de duminică dimineața. Atunci el mi-a zis: „Vreau să mă rog pentru mama mea.”

Acum începeam să înțeleg ce se întâmpla. O cunoșteam pe mama lui. Era o femeie mică de statură și slabă, care era bolnavă de foarte multă vreme. Cinci dintre vertebrele ei erau deteriorate și

Revoluția ta financiară: Puterea strategiei

singura opțiune a medicului era fuziunea spinală. Această intervenție chirurgicală era foarte complicată și prietenul meu era singurul ei copil. Bineînțeles că era preocupat de starea mamei lui.

După ce a primit botezul Duhului Sfânt, a avut certitudinea că Isus o va vindeca pe mama lui. De aceea, când mi-a spus: „Să mergem”, am crezut că voia să meargă acolo unde se afla ea, să-și pună mâinile peste ea și să se roage în liniște. Însă nu a fost așa. El s-a dus la mama lui, a ridicat-o de pe bancă și a dus-o în brațe până în fața bisericii.

A așezat-o jos și a început să se roage pentru ea în limbi, cât putea de tare. Nu uitați că aceasta se petrecea în timpul momentului de meditație în „tăcere”, care încetase dintr-o dată să mai fie unul tăcut. Am rămas șocat! Însă el s-a întors spre mine și a zis: „Explică-le tu ce se întâmplă.”

Atunci am înțeles de ce îmi ceruse să-l însoțesc. Se gândise că, din moment ce eu îi vorbisem despre botezul Duhului Sfânt, tot eu ar trebui să spun congregației ce se petrecea, după ce îl auzea rugându-se în limbi pentru mama lui.

Iată-mă, deci, în fața adunării ca purtător de cuvânt al acestui tânăr care se ruga în limbi pentru mama sa. Nu știam ce să spun, mai ales că păstorul meu mă străpungea cu privirea. Am spus pur și simplu bisericii că mama acestui tânăr era bolnavă și că el se ruga pentru ea în limbi, lucru întâlnit și în Scriptură. Dar știți ceva? Ea a fost vindecată pe loc în dimineața aceea, la biserică!

Aceasta a fost credința unui fiu căruia nu i-a păsat ce credeau ceilalți despre rugăciunea lui. El era convins că Duhul Sfânt era viu și că îi putea tămădui mama.

Deși femeia a fost vindecată pe loc, biserica nu a primit minunea aceasta. De fapt, mulți dintre oameni au venit după aceea la mine și mi-au spus: „Ei bine, nu ne-a deranjat că s-a rugat pentru mama lui, dar vorbirea aceea în limbi e prea mult pentru noi.” Ei bine, vă pot garanta că Diavolul urăște la rândul lui vorbirea în limbi și sper că vă voi putea ajuta să înțelegeți de ce înainte de sfârșitul cărții.

Poate ați crescut într-o biserică în care nu s-au practicat vorbirea în limbi și darurile Duhului Sfânt. Sau poate ați fost învățați că vorbirea în limbi nu este pentru astăzi sau că ea a încetat. Nu este greu de răspuns la abordările acestea. Biblia este foarte clară pe acest subiect.

ELEMENTE DE BAZĂ: CEVA FĂRĂ DE CARE NU PUTEȚI PLECA DE ACASĂ

Haideți să privim, așadar, în Cuvântul lui Dumnezeu și să vedem care este adevărul despre botezul Duhului Sfânt. Să ne întoarcem la versetele pe care le-am citit la începutul acestui capitol.

Le-a poruncit să nu se depărteze de Ierusalim, ci să aștepte acolo făgăduința Tatălui, „pe care”, le-a zis El, „ați auzit-o de la Mine. Căci Ioan a botezat cu apă, dar voi, nu după multe zile, veți fi botezați cu Duhul Sfânt.”

— Fapte 1:4b-5

Putem observa câteva puncte importante în versetul acesta:

1. Botezul Duhului Sfânt este diferit de botezul în apă.
2. Isus a spus că botezul Duhului Sfânt este extrem de important. De fapt, El a arătat lămurit că nu veți reuși să faceți nimic fără el.

Nu uitați că Isus tocmai le spusese ucenicilor să meargă și să predice Evanghelia la toate națiunile, dar că nu vor putea demonstra sau confirma Împărăția cerurilor fără acest botez. De aceea le-a zis: „Aveți răbdare până când veți primi această împuternicire.”

**„CUVINTELE PE
CARE VI LE SPUN EU
NU LE SPUN DE LA
MINE; CI TATĂL, CARE
LOCUIEȘTE ÎN MINE, EL
FACE ACESTE LUCRĂRI
ALE LUI.”**

— IOAN 14:10B

Ci voi veți primi o putere când Se va coborî Duhul Sfânt peste voi și-Mi veți fi martori în Ierusalim în toată Iudeea, în Samaria și până la marginile pământului.

— Faptele Apostolilor 1:8

Putere! Termenul grecesc pentru *putere* este *dunamis* și de la el vine cuvântul nostru de dinamică. Vedem, deci, că puterea lui Dumnezeu

Revoluția ta financiară: Puterea strategiei

vine asupra noastră pentru ca noi să facem lucrările Lui. Isus a spus mai devreme în timpul lucrării Sale că puterea sau ungera sub care acționa El venea de la Tatăl Său.

Cuvintele pe care vi le spun Eu nu le spun de la Mine; ci Tatăl, care locuiește în Mine, El face aceste lucrări ale Lui. (Ioan 14:10b)

Adevărat, adevărat vă spun că Fiul nu poate face nimic de la Sine. (Ioan 5:19)

Vedeți voi, Isus a avut nevoie de împuternicirea Duhului lui Dumnezeu Însuși. Cuvântul *ungere* înseamnă a aplica cuiva. Isus a primit acea ungeră la râul Iordan, de la Tatăl Său, când Duhul Sfânt a coborât peste El sub forma unui porumbel.

Doar după ce Isus a primit această ungeră, El a putut să facă lucrările Împărăției. Dacă *Isus* a avut nevoie de ea, și noi avem! Puterea aceasta va mărturisi că Dumnezeu este real, demonstrând lucrul acesta în fața celor care nu-L cunosc.

Biblia mai spune că voi veți primi puterea când Duhul Sfânt **VINE PESTE VOI**, nu când El vine *în* voi, la nașterea din nou.

Mulți oameni sunt confuzi când vorbim despre botezul Duhului Sfânt, crezând că ei l-au primit deja când L-au acceptat pe Cristos. Adevărul este că ei *au primit* Duhul Sfânt când L-au primit pe Cristos. Duhul Sfânt a adus duhul lor la viață, în raport cu Dumnezeu, și l-a făcut una cu El.

Noi suntem vii față de Dumnezeu, prin puterea Duhului Sfânt care este în noi din momentul nașterii din nou. Dar observați că acest verset vorbește despre momentul în care Duhul Sfânt vine peste voi. Acesta este un subiect important, pe care îl vom acoperi mai târziu în carte: nașterea din nou și ungera sau botezul Duhului Sfânt sunt două evenimente distincte. Putem înțelege mai bine lucrul acesta dacă privim la textul din Ioan 20:21-22.

Isus le-a zis din nou: „Pace vouă! Cum M-a trimis pe Mine Tatăl, așa vă trimit și Eu pe voi.” După aceste vorbe, a suflat peste ei și le-a zis: „Luați Duh Sfânt!”

ELEMENTE DE BAZĂ: CEVA FĂRĂ DE CARE NU PUTEȚI PLECA DE ACASĂ

Vedem aici că Isus, după înviere, i-a salutat pe ucenici și a suflat peste ei, spunându-le să primească Duhul Sfânt. Acesta este momentul în care ei au fost născuți din nou și în care duhul lor a devenit viu față de Dumnezeu. Cu toate acestea, Isus le spune să aștepte botezul Duhului Sfânt, care urma să vină peste ei mai târziu.

Dacă ar fi primit tot Duhul Sfânt când Isus a suflat peste ei, de ce le-ar mai fi spus El să aștepte în Ierusalim până când au primit Duhul Sfânt care le fusese făgăduit? Acestea sunt două evenimente diferite, cu două funcții diferite, însă implică același Duh Sfânt. De asemenea, după cum am spus, vreau să subliniez faptul că Isus a trebuit să fie botezat cu Duhul Sfânt ca să intre în lucrarea Sa și să fie eficient în ea. Înainte să fie botezat în Duhul Sfânt, nu avem consemnat niciun miracol săvârșit de El. A înmulțit Isus pâinea la masă în copilărie? A făcut minuni când era mic? A înmulțit mâncarea când I se termina, fiindcă încă Îi era foame? Nu. De ce? Răspunsul simplu și sincer este următorul: pentru că *nu a putut*.

Isus a început să facă minuni doar *după* ce a primit Duhul Sfânt la Iordan. Vedeți voi, Isus a venit pe pământ ca om. Nu a venit ca Fiul lui Dumnezeu, în puterea și gloria Sa. Ca om, El a fost limitat la fel ca orice altă ființă omenească. Nu a putut vindeca sau face minuni, așa cum eu și voi nu putem face nicio minune prin noi înșine.

Dar, spre deosebire de noi, duhul lui Isus nu era mort față de Dumnezeu când S-a născut pe pământ. Duhul Lui era viu față de Dumnezeu; El nu a avut nevoie să Se nască din nou, așa cum avem noi. Cu toate acestea, deși duhul Lui era viu față de Dumnezeu, ca Fiul al Lui, Isus tot a trebuit să fie botezat de Duhul Sfânt înainte să Își înceapă lucrarea, întocmai ca noi.

De îndată ce a fost botezat, Isus a ieșit afară din apă. Și, în clipa aceea, cerurile s-au deschis și a văzut pe Duhul lui Dumnezeu coborându-Se în chip de porumbel și venind peste El. Și din ceruri s-a auzit un glas care zicea: „Acesta este Fiul Meu preaiubit în care Îmi găsesc plăcerea Mea.”

— Matei 3:16-17

Revoluția ta financiară: Puterea strategiei

Noi ne gândim la Isus ca la Regele regilor și Domnul domnilor, însă nu aceasta este poziția de pe care a slujit El. Minunile au început doar după ce Duhul Sfânt a venit peste El la Iordan.

Lucrarea voastră (pentru că *fiecare* credincios este chemat să facă lucrările lui Isus) nu poate începe până când nu sunteți botezați cu Duhul Sfânt; voi aveți nevoie de puterea Lui pentru a izbândi și de abilitatea de a vă ruga în Duhul, ca să știți cum să acționați. Vom discuta mai târziu subiectul acesta.

Desigur, puteți oferi experiența nașterii din nou spunând altora adevărul Bibliei despre mântuire. Mulți creștini care nu sunt botezați în Duhul Sfânt sunt eficienți în a împărtăși vestea bună a Evangheliei, însă nu au puterea de a demonstra Împărăția, cum a făcut Isus. De aceea vedem atât de multe predici fără putere.

Când Isus i-a confruntat pe farisei cu privire la necredința lor, El a făcut referire la minunile pe care le săvârșea. Cristos a spus:

Credeți-Mă când vă spun că Eu sunt în Tatăl și că Tatăl este în Mine; credeți cel puțin pentru lucrările acestea. (Ioan 14:11)

Isus le spunea, în esență, că această demonstrare a Împărăției punea capăt oricăror argumente, lămurind chestiunea. Acum, desigur că fiecare credincios are drepturi legale depline cu privire la tot ce a plătit Isus, inclusiv vindecarea. Fiecare credincios poate primi toate promisiunile lui Dumnezeu prin credință (acord cu cerul) și nu are nevoie de botezul Duhului Sfânt pentru a primi de la Dumnezeu.

Însă, pentru ca puterea Duhului să curgă dinspre voi spre alții, iar voi să activați în darurile Duhului Sfânt și să vă bucurați de beneficiul umblării în tainele cerești, prin rugăciunea în limbi, trebuie să aveți puterea acestei ungeri! Știi că s-ar putea să nu înțelegeți la ce mă refer când pomenesc rugăciunea în limbi. Nu lăsați noțiunea aceasta să vă sperie; o voi explica în detaliu mai târziu.

Fiica mea, Amy, conduce închinarea în biserica noastră, Faith Life Church din New Albany, Ohio. Timp de câțiva ani, a avut o problemă medicală care ne-a nedumerit pe toți: abdomenul ei creștea încetul cu încetul, ajungând să fie proeminent. Deși am mers la mulți

ELEMENTE DE BAZĂ: CEVA FĂRĂ DE CARE NU PUTEȚI PLECA DE ACASĂ

medici, niciunul nu a reușit să-și dea seama de ce se întâmpla lucrul acesta. Toți au spus că așa funcționa corpul ei.

Ei bine, starea aceasta a continuat până când a ajuns să arate de parcă era însărcinată în vreo șase luni. Atunci și-a făcut un ecograf care a arătat clar o excrescență masivă în abdomenul ei. Când a văzut rezultatul, Amy a știut că următorul pas, din punct de vedere medical, ar fi fost extirparea acesteia pe cale chirurgicală. Fiind căsătorită de curând, Amy știa că orice intervenție de felul acesta ar fi putut afecta sau anula șansele ei de a avea copii, ceea ce nu era o opțiune pentru ea. Amy visase toată viața să fie mamă. Rezultatul ecografiei arăta clar că excrescența aceea de proporții îi mutase organele de la locul lor, ceea ce o făcea pe Amy să aibă probleme cu digestia și cu rinichii. A hotărât să se concentreze cu seriozitate asupra Cuvântului lui Dumnezeu și să-și facă timp să aprofundeze învățătura Bibliei despre vindecare. În perioada aceea, eu țineam la biserică o serie de predici pe aceeași temă. La finalul ei, Amy a cerut prezbiterilor să se roage pentru ea cu punerea mâinilor, cerând vindecarea, potrivit pasajului din Iacov 5:14-15, ceea ce am și făcut.

Este vreunul printre voi bolnav? Să cheme pe prezbiterii bisericii și să se roage pentru el, după ce-l vor unge cu untdelemn în Numele Domnului. Rugăciunea făcută cu credință va mântui pe cel bolnav și Domnul îl va însănătoși; și, dacă a făcut păcate, îi vor fi iertate.

— Iacov 5:14-15

Convinsă de Cuvântul lui Dumnezeu, Amy și-a revendicat vindecarea când ne-am pus mâinile peste ea. Deși nu a existat o manifestare fizică a vindecării în momentul în care ne-am rugat pentru ea, Amy a fost convinsă că a fost vindecată.

Două săptămâni mai târziu, s-a dus la culcare fără să fi văzut încă vreo dovadă a vindecării, dar când s-a trezit a doua zi, a rămas șocată. Pierduse șase kilograme în greutate și douăzeci și trei de centimetri în jurul taliei în cursul nopții, în timp ce dormea. Spatele ei deformat își revenise și el cu totul la normal. A fost vindecată dintr-o dată!

Aceste imagini surprind uimitoarea vindecare. În poza din stânga apare Amy așa cum arăta când s-a dus la culcare, iar în cea din dreapta, cum arăta când s-a trezit.

Revoluția ta financiară: Puterea strategiei



ÎNAINTE

DUPĂ

Puteți vedea în stânga radiografia coloanei ei vertebrale dinainte să fie vindecată, iar în dreapta, pe cea făcută la o săptămână după ce a fost vindecată. Observați schimbarea majoră a coloanei vertebrale!



ELEMENTE DE BAZĂ: CEVA FĂRĂ DE CARE NU PUTEȚI PLECA DE ACASĂ

Pe atunci, Amy era liderul de închinare la biserica noastră, cum este și astăzi. Ei bine, vă puteți imagina ce s-a întâmplat când a mers duminica următoare la biserică. Oamenii o priveau cu ochi mari. Unii se opreau, șocați, în holul bisericii și o întrebau: „Ce s-a întâmplat cu tine? Ți-ai făcut rost de un corp nou?” Toată biserica a rămas uluită în duminica aceea în care Amy a condus închinarea, iar această demonstrare a Împărăției lui Dumnezeu a adus numeroși oameni la El și mulți au fost vindecați.

Nu puteți să nu fiți de acord cu mine că oamenii au nevoie să vadă Împărăția lui Dumnezeu operând. În Fapte 1:8, vedem că această ungere, acest botez al Duhului Sfânt are un rol vital.

Ci voi veți primi o putere când Se va coborî Duhul Sfânt peste voi și-Mi veți fi martori în Ierusalim în toată Iudeea, în Samaria și până la marginile pământului.

— Fapte 1:8

Din punctul lui Isus de vedere, acest botez era esențial pentru demonstrarea Împărăției lui Dumnezeu.

Iată semnele care vor însoți pe cei ce vor crede: în Numele Meu vor scoate draci, vor vorbi în limbi noi, vor lua în mână șerpi, dacă vor bea ceva de moarte, nu-i va vătăma, își vor pune mâinile peste bolnavi și bolnavii se vor însănătoși.

— Marcu 16:17-18

Luarea în mână a șerpilor și înghițirea otravei se referă la împărăția Satanei și face referire directă la frică. Împărăția celui rău a fost învinsă. Isus nu sugerează să luăm efectiv în mână șerpi veninoși sau să bem otravă, însă El folosește sintagmele acestea ca un exemplu al puterii care ne-a fost dată asupra dușmanului. Noi trebuie să ducem autoritatea și puterea lui Dumnezeu pe teritoriul Satanei și să îi eliberăm pe oameni!

Revoluția ta financiară: Puterea strategiei

Observați că Isus afirmă cu privire la aceste „semne” că îi vor însoți pe cei ce cred. Când oamenii vor vedea *semnele* (demonstrațiile) Împărăției, vor întreba cum anume s-au petrecut. Un semn îndreaptă privirea spre ceva. El nu este răspunsul în sine, ci îndreaptă privirea spre Isus, care este răspunsul!

Aceste semne elimină discuțiile care pun sub semnul întrebării faptul că Isus este Domn, fiindcă ele demonstrează că El chiar este! Iar când oamenii văd lucrul acesta, se pocăiesc și vin la Dumnezeu. De aceea eu și voi avem nevoie de botezul Duhului Sfânt și nu putem fi cu adevărat eficienți fără el!

Acum, după ce am pus într-o anumită măsură temelia, arătând de ce aveți nevoie de botezul Duhului Sfânt, haideți să examinăm pasajele din Scriptură care menționează această ungere.

CAPITOLUL 5

DOVEZI BIBLICE

Unul dintre cele mai bune moduri de a înțelege botezul Duhului Sfânt este de a-i urmări pe cei ce l-au primit în Ziua Cincizecimii, citind consemnarea despre ei din cartea Fapte. Pe măsură ce vom studia fiecare pasaj, credința și încrederea voastră că acest botez este și pentru voi vor spori.

În ziua Cincizecimii, erau toți împreună în același loc. Deodată, a venit din cer un sunet ca vâjâitul unui vânt puternic și a umplut toată casa unde ședeau ei. Niște limbi ca de foc au fost văzute împărțindu-se printre ei și s-au așezat câte una pe fiecare din ei. Și toți s-au umplut de Duh Sfânt și au început să vorbească în alte limbi, după cum le dădea Duhul să vorbească.

Și se aflau atunci în Ierusalim iudei, oameni cucernici din toate neamurile care sunt sub cer. Când s-a auzit sunetul acesta, mulțimea s-a adunat și a rămas încremenită, pentru că fiecare îi auzea vorbind în limba lui.

Toți se mirau, se minunau și ziceau: „Toți aceștia care vorbesc nu sunt galileeni? Cum dar îi auzim vorbind fiecare în limbă dintr-o țară în care ne-am născut? Parți, mezi, elamiți, locuitori din Mesopotamia, Iudeea, Capadocia, Pont și Asia, Frigia, Pamfalia, Egipt, părțile Libiei dinspre Cirena, oaspeți din Roma, iudei sau prozeliți, cretani și arabi, îi

Revoluția ta financiară: Puterea strategiei

auzim vorbind în limbile noastre lucrurile minunate ale lui Dumnezeu!”

Toți erau uimiți, nu știau ce să creadă și ziceau unii către alții: Ce vrea să zică aceasta?” Dar alții își băteau joc și ziceau: „Sunt plini de must!”

— Fapte 2:1-13

Primul lucru pe care vreau să îl vedeți este că Biblia spune cu privire la ucenici că **toți** au fost umpluți cu Duhul Sfânt! În al doilea rând, *toți* au vorbit în alte limbi. Poate i-ați auzit pe unii predicatori descriind ziua Cincizecimii și explicând de ce *toți* ucenicii au vorbit în limbi. Unii insistă asupra faptului că aceasta a fost o experiență unică pentru biserică, fiindcă în Ierusalim erau strânși atunci oameni din multe națiuni, motiv pentru care vorbirea în limbi era necesară pentru predicarea Evangheliei în fața tuturor acestor oameni de limbi diferite.

Însă, dacă ne uităm în Scriptură, vedem că cei o sută douăzeci din camera de sus vorbeau în limbi despre lucrările minunate ale lui Dumnezeu. Ei nu predicau Evanghelia, ci doar Îl laudau pe Dumnezeu.

„...Îi auzim vorbind în limbile noastre lucrurile minunate ale lui Dumnezeu!” Toți erau uimiți, nu știau ce să creadă și ziceau unii către alții: Ce vrea să zică aceasta?”

— Fapte 2:11b-12

Oamenii care îi priveau și îi auzeau laudându-L pe Dumnezeu în limbile lor au rămas uimiți și nedumeriți. Petru s-a ridicat atunci și a predicat mesajul mântuirii, după care trei mii de oameni s-au adăugat în acea zi Bisericii. Dacă ucenicii *ar fi predicat* în alte limbi, nu ar mai fi fost nevoie să se ridice Petru să o facă. Însă, până la mesajul rostit de el, oamenii nu au știut ce însemnau lucrurile pe care le auzeau. Vorbirea în limbi nu a fost folosită atunci pentru a predica Evanghelia și nu este folosită nici acum pentru aceasta. Vom vorbi într-un capitol

ulterior despre beneficiile pe care le are vorbirea în limbi pentru un credincios, însă acum vreau doar să pun în discuție acest argument obișnuit pe care l-am auzit.

Subliniez încă o dată faptul că, potrivit Bibliei, *toți* au primit și *toți* au vorbit în limbi. Dacă Biblia s-ar opri aici, ne-am putea îndoi că vorbirea în limbi este pentru toată biserica. Dar Scriptura merge mai departe. Vedem că fenomenul acesta continuă și că el are loc în cazul *fiecărei persoane* care primește botezul Duhului Sfânt după ziua Cincizecimii.

Dați-mi voie să îl pomenesc pe unul dintre ucenicii prezenți la Cincizecime; numele lui era Filip.

Cei ce se împrăștiaseră mergeau din loc în loc și propovăduiau Cuvântul. Filip s-a coborât din cetatea Samariei și le-a propovăduit pe Cristos. Noroadele luau aminte cu un gând la cele spuse de Filip, când au auzit și au văzut semnele pe care le făcea.

— Fapte 8:4-6

Vedem aici că Filip a demonstrat Împărăția și că oamenii îl ascultau. Așa ar trebui să se întâmple și astăzi! Când oamenii *văd* semnele, când *văd dovada* Împărăției, ei ascultă cu atenție ce aveți de spus.

Căci din mulți îndrăciți ieșeau duhuri necurate și scoteau mari țipete; mulți slăbănogi și schiopi erau tămăduiți. Și a fost o mare bucurie în cetatea aceasta.

— Fapte 8:7-8

Observați că Filip umbla în puterea pe care tocmai o primise în timp ce se afla în Ierusalim. Semnele îl însoțeau și puterea lui Dumnezeu era vădită pentru toți. El primise acel *dunamis* (cuvântul din greacă pentru *putere*) și acum putea fi martor al Împărăției lui Dumnezeu.

Revoluția ta financiară: Puterea strategiei

Apostolii care erau în Ierusalim, când au auzit că Samaria a primit Cuvântul lui Dumnezeu, au trimis la ei pe Petru și pe Ioan. Aceștia au venit la samariteni și s-au rugat pentru ei ca să primească Duhul Sfânt. Căci nu Se coborâse încă peste niciunul dintre ei, ci fuseseră numai botezați în Numele Domnului Isus. Atunci Petru și Ioan au pus mâinile peste ei și aceia au primit Duhul Sfânt.

— Fapte 8:7-8

Când apostolii de la Ierusalim au auzit că Samaria acceptase Cuvântul lui Dumnezeu, i-au trimis acolo pe Petru și pe Ioan. La sosirea lor acolo, cei doi s-au rugat pentru samariteni să primească Duhul Sfânt, fiindcă El nu Se coborâse încă peste niciunul dintre ei. Cu toate acestea, Biblia spune că demonii pleaseră, că oamenii fuseseră botezați, că fuseseră înfăptuite lucrări mari ale lui Dumnezeu, că oamenii crezuseră în Isus și că fuseseră botezați în apă. Însă ea menționează și faptul că Duhul Sfânt nu COBORÂSE încă peste ei!

Vedeți voi, Filip predicase mântuirea și oamenii o primiseră, dar nu avuseseră încă parte de botezul Duhului Sfânt. Ei erau născuți din nou, dar iată cum descrie Scriptura situația: „nu Se coborâse încă peste niciunul dintre ei”. Observăm din nou diferența pe care am mai amintit-o: Duhul Sfânt în noi (din momentul nașterii din nou) și Duhul Sfânt coborând *peste* noi, înzestrându-ne cu putere.

Biblia nu spune de ce Filip nu le-a predicat despre botezul Duhului Sfânt. Se poate ca el să fi plecat din Ierusalim îndată după ce avusese el însuși experiența aceasta și să nu fi știut că ea era pentru toată lumea. Indiferent care a fost motivul pentru care nu le-a vorbit despre subiectul acesta, este limpede că oamenii au crezut Evanghelia și că au fost botezați în apă, ceea ce însemna că erau născuți din nou. Dar observați cât de important a fost pentru apostoli ca samaritenii să primească botezul Duhului Sfânt, la fel ca ei, adică îndată.

Primul lor gând nu a fost să le spună noilor convertiți cum să se îmbrace. Nu le-au zis: „Haideți să vă spunem cum să vă îmbrăcați cuviincios sau când să mergeți la biserică.” Nu au fost preocupați de reguli doctrinare. Care a fost primul lucru care i-a preocupat? Botezul

Duhului Sfânt! Așa că au făcut efortul de a merge îndată în Samaria pentru a le vorbi acestor oameni despre botezul Duhului Sfânt.

Apoi Petru și Ioan și-au pus mâinile peste ei și samaritenii au primit Duhul Sfânt. Experiența aceasta a avut loc chiar atunci și acolo. Care a fost dovada ei? Eu cred că aceeași care însoțise experiența tuturor celorlalți: vorbirea în limbi.

Când a văzut Simon că Duhul Sfânt era dat prin punerea mâinilor apostolilor, le-a dat bani și a zis: „Dați-mi și mie puterea aceasta, pentru ca peste oricine-mi voi pune mâinile să primească Duhul Sfânt!”

Dar Petru i-a zis: „Banii tăi să piară împreună cu tine, pentru că ai crezut că darul lui Dumnezeu s-ar putea căpăta cu bani! Tu n-ai nici parte, nici sorț în toată treaba aceasta, căci inima ta nu este curată înaintea lui Dumnezeu. Pocăiește-te dar de această răutate a ta și roagă-te Domnului să ți se ierte gândul acesta al inimii tale, dacă este cu puțință; căci văd că ești plin de fiere amară și în lanțurile fărădelegii.”

Simon a răspuns: „Rugați-vă voi Domnului pentru mine, ca să nu mi se întâmple nimic din ce ați zis.”

— Fapte 8:18-24

Când Simon a văzut că Duhul Sfânt se primea prin punerea mâinilor, a oferit apostolilor bani, ca să-i dea și lui această putere. Trebuie că Simon a văzut ceva, o dovadă a faptului că se petrecuse ceva când ucenicii din Samaria au primit Duhul Sfânt și voia și el acea putere.

Textul nu spune că samaritenii au vorbit în limbi, însă a existat o manifestare fizică pe care au putut-o vedea. Simon a văzut ceva plin de putere și a dorit să aibă abilitatea de a da și el oamenilor acel ceva. Eu cred că spusele lui arată că samaritenii au primit botezul la fel ca toți ceilalți ucenici și că au început să vorbească în limbi. Vreau să subliniez din nou cât de important a considerat biserica din Ierusalim că era botezul Duhului Sfânt. Pentru ea era o experiență vitală!

Revoluția ta financiară: Puterea strategiei

Când Pavel s-a convertit în drum spre Damasc, un om pe nume Anania a fost trimis să se roage pentru el.

Anania... a zis: „Frate Saule, Domnul Isus, care ți S-a arătat pe drumul pe care veneai, m-a trimis ca să capeți vederea și să te umpli de Duhul Sfânt.”

— Fapte 9:17b

Biblia nu spune că Pavel a vorbit în limbi când a primit botezul Duhului Sfânt, însă știm că el vorbea în limbi, iar eu cred că apostolul a primit această vorbire la fel ca toată lumea. Poate vă puneți întrebarea de ce am această convingere. Răspunsul este simplu: datorită cuvintelor scrise de Pavel însuși în 1 Corinteni 14:18.

Mulțumesc lui Dumnezeu că eu vorbesc în alte limbi mai mult decât voi toți.

— 1 Corinteni 14:19

Putem trage, așadar, concluzia că Pavel a vorbit în limbi în momentul în care a fost botezat în Duhul Sfânt. Citind capitolele cărții Faptele apostolilor, veți descoperi că botezul acesta a continuat zi după zi în Biserică. El nu s-a petrecut doar în ziua Cincizecimii.

Mai târziu, în Fapte 10, Petru a fost trimis în casa unui om dintre neamuri pentru a-i predica Evanghelia. Nu uitați că era un lucru foarte neobișnuit ca Petru, care era iudeu, să meargă în casa unuia din alt neam. Apostolul s-a dus acolo doar pentru că a fost trimis de o viziune primită de la Duhul Sfânt.

Pe când rostea Petru cuvintele acestea, S-a coborât Duhul Sfânt peste toți cei ce ascultau Cuvântul. Toți credincioșii tăiați împrejur, care veniseră cu Petru, au rămas uimiți când au văzut că darul Duhului Sfânt s-a vărsat și peste neamuri. Căci îi auzeau vorbind în limbi și mărind pe Dumnezeu.

Atunci Petru a zis: „Se poate opri apa ca să nu fie botezați aceștia, care au primit Duhul Sfânt ca și noi?” Și a poruncit să fie botezați în Numele Domnului Isus Cristos. Atunci l-au rugat să mai rămână câteva zile la ei.

— Fapte 10:44-48

În timp ce Petru predica Evanghelia lui Cristos în această casă a unor neevrei, Duhul Sfânt a venit peste toți cei ce au auzit mesajul. Duhul lui Dumnezeu nu poate fi văzut; atunci cum au știut că El se coborâse peste oamenii aceia? Potrivit textului, credincioșii tăiați împrejur care veniseră cu Petru au rămas uluiți văzând că darul Duhului Sfânt fusese revărsat chiar și peste neamuri, căci îi auzeau vorbind în alte limbi și lăudându-L pe Dumnezeu.

Care a fost, atunci, dovada faptului că Duhul Sfânt era prezent? Petru a fost nevoit să recunoască ceea ce era vădit pentru el, și anume că Dumnezeu îi acceptase pe oamenii aceștia. Faptul că i-a văzut vorbind în limbi când el nici nu le spusese nimic despre botezul Duhului Sfânt a fost dovada de care avea nevoie. Petru *a știut* că oamenii din casa lui Corneliu au primit darul Duhului Sfânt, fiindcă aceștia au avut aceeași experiență ca el și s-au rugat în alte limbi.

Veți vedea o diferență uriașă între ceea ce biserica epocii moderne crede că este important și ceea ce considera de mare însemnătate biserica din vremurile biblice. Unul dintre versetele mele preferate care arată foarte clar că toți credincioșii ar trebui să fie botezați în Duhul Sfânt și care subliniază fără umbră de îndoială că această experiență este o lucrare a Duhului lui Dumnezeu distinctă de cea a nașterii din nou se găsește în Fapte 19:1-2.

Pe când era Apolo în Corint, Pavel, după ce a trecut prin ținuturile de sus ale Asiei, a ajuns la Efes. Aici a întâlnit pe câțiva ucenici și le-a zis: „Ați primit voi Duhul Sfânt când ați crezut?” Ei i-au răspuns: „Nici măcar n-am auzit măcar că a fost dat un Duh Sfânt.”

— Fapte 19:1-2

Revoluția ta financiară: Puterea strategiei

Când Pavel a intrat în orașul Efes, a dat peste câțiva ucenici și i-a întrebat: „Ați primit Duhul Sfânt când ați crezut?” Aceasta a fost cea dintâi preocupare a apostolului când i-au ieșit în cale acești ucenici.

Pavel a înțeles că nașterea din nou era o experiență distinctă de cea a botezului cu Duhul Sfânt și că ea era evidențiată prin vorbirea în alte limbi.

De ce să fi fost oare aceasta prima întrebare pe care le-a adresat-o Pavel? Pentru că el le spunea același lucru pe care l-au auzit primii ucenici din gura lui Isus în Fapte 1:4! Cristos le zisese: „Nu plecați din oraș fără această putere!” Ce au făcut apostolii din Ierusalim când au auzit că oamenii din Samaria primiseră Cuvântul? Au zis: „Băieți, mergeți chiar acum până acolo și vedeți ca lucrurile să se întâmple așa cum trebuie. Duceți-vă la ei și asigurați-vă că primesc botezul Duhului Sfânt.” Când Pavel a întâlnit niște ucenici în timp ce se afla în Efes, prima întrebare pe care le-a pus-o a fost aceasta: „Ați primit Duhul Sfânt de când ați crezut?”

Când ei i-au răspuns: „Nu, nici măcar n-am auzit că există un Duh Sfânt”, Pavel i-a întrebat cu ce botez fuseseră botezați. Ei i-au zis: „Cu botezul lui Ioan.” Pavel le-a explicat că acesta era un botez al pocăinței, care spunea oamenilor să creadă în Cel ce venea după el, adică în Isus.

**EU CRED CĂ SUBIECTUL
ACESTA E ATÂT DE
CONTROVERSAT ÎN
MULTE BISERICI NU
PENTRU CĂ NU SE
GĂSEȘTE ÎN BIBLIE, CI
FIINDCĂ DIAVOLUL ÎL
URĂȘTE ATÂT DE MULT.**

La auzul acestor cuvinte, ucenicii aceia au fost botezați în Numele Domnului Isus (în apă). După aceea, când Pavel și-a pus mâinile peste ei, Duhul Sfânt s-a coborât asupra lor și au vorbit în alte limbi. Observați că, atunci când Pavel le-a pus întrebarea, el a presupus că erau ucenici ai lui Isus. De aceea le-a zis: „Ați primit voi Duhul Sfânt când ați crezut?” El înțelegea că

botezul Duhului Sfânt era o experiență distinctă de cea a nașterii din nou.

Eu cred că subiectul acesta este atât de controversat în multe biserici nu pentru că el nu se găsește în Biblie, ci fiindcă Diavolul îl urăște atât de mult.

Căci, dacă aceasta este puterea, dacă aceasta este ușa spre abilitatea de a schimba vieți și de a fi martori în lume, atunci, odată înzestrați cu ea, ne-am împotrivi dumnezeului acestei lumi și știți ce părere ar avea el dacă am acționa așa. Botezul Duhului Sfânt ne pune la dispoziție un rezervor plin de putere, de puterea lui Dumnezeu de a face faptele lui Isus, pentru ca Dumnezeu să fie glorificat!

CAPITOLUL 6

TOȚI VORBESC ÎN LIMBI?

Poate că ați auzit unii credincioși spunând că ei nu vorbesc în limbi și că nici nu cred că toți pot sau ar trebui să vorbească în alte limbi. Ei citează ca argument pentru convingerea lor pasajul din 1 Corinteni 12:27-30 și afirmă că Pavel însuși spunea că nu toți vorbesc în limbi. Ei bine, haideți să privim la textul amintit și să vedem dacă la aceasta se referă cu adevărat autorul.

Voi sunteți trupul lui Cristos și fiecare, în parte, mădularule lui. Și Dumnezeu a rânduit în biserică întâi apostoli; al doilea, proroci; al treilea, învățători; apoi, pe cei ce au darul minunilor; apoi, pe cei ce au darul tămăduirilor, ajutorărilor, cârmuirilor și vorbirii în felurite limbi. Oare toți sunt apostoli? Toți sunt proroci? Toți sunt învățători? Toți sunt făcători de minuni? Toți au darul tămăduirilor? Toți vorbesc în alte limbi? Toți tălmăcesc?

— 1 Corinteni 12:27-30

În epistola aceasta, Pavel spune bisericii din Corint cum să acționeze într-un mod ordonat, așa încât toți să fie slujiți în întâlnirile adunării. În vremea aceea, credincioșii se luau la întrecere în a-și manifesta darurile spirituale și a se lăuda cu predicatorii preferați. Pavel i-a

Revoluția ta financiară: Puterea strategiei

învățat cum să acționeze ca un trup, în unitate și în dragoste. Să privim mai îndeaproape la versetele 27 și 28 din 1 Corinteni 12:

Voi sunteți trupul lui Cristos și fiecare, în parte, mădularele lui. Și Dumnezeu a rânduit în biserică [vă recomand să subliniați aceste cuvinte] întâi apostoli; al doilea, proroci; al treilea, învățători; apoi, pe cei ce au darul minunilor; apoi, pe cei ce au darul tămăduirilor, ajutorărilor, cârmuirilor și vorbirii în felurite limbi.

Pavel continuă, însă eu mă opresc aici pentru că vreau să vorbesc puțin despre sintagma „în biserică”. Apostolul se referă la întâlnirea efectivă a congregației. Putem verifica faptul acesta cu ajutorul pasajului din 1 Corinteni 14:18-19, unde Pavel folosește aceiași termeni:

Mulțumesc lui Dumnezeu că eu vorbesc în limbi mai mult decât voi toți. Dar, ÎN BISERICĂ, voiesc mai bine să spun cinci cuvinte înțelese, ca să învăț pe alții, decât să spun zece mii de cuvinte în altă limbă.

— 1 Corinteni 14:18-19

Pavel spune: „Mulțumesc lui Dumnezeu că eu vorbesc în limbi mai mult decât voi toți. Dar, în biserică...” Întâlnim din nou aceste cuvinte și, de data aceasta, este clar că Pavel se referă la întâlnirea efectivă a congregației locale, nu la trupul universal al lui Cristos. Suntem cu toții de acord că Pavel făcea parte din întreg trupul lui Cristos, „Biserica”. Fără îndoială că așa era. Iar apostolul spune că se bucură că vorbește în limbi mai mult decât toți credincioșii din Corint. El face afirmația aceasta pentru că biserica din acel oraș se lăuda cu abilitatea nou dobândită de a vorbi în alte limbi, iar manifestările credincioșilor erau lipsite de rânduială și stârneau confuzia.

Pavel spune în esență: „Oameni buni, eu vorbesc în limbi mai mult decât voi toți, însă această manifestare trebuie să se desfășoare *în biserică* într-un anumit fel, în rânduială și fără a stârni confuzie.” El continuă arătând că, în biserică (adică în adunările credincioșilor),

TOȚI VORBESC ÎN LIMBI?

preferă să spună cuvinte înțelese (în limba vorbită de frați), pentru zidirea celor din jur.

În cadrul serviciului bisericii în sine, unii oameni operează în sfera darului vorbirii în limbi și a interpretării, așa cum vedem în 1 Corinteni 12, însă nu toți o fac sau nu toți ar trebui să exercite acest dar pentru zidirea întregului trup. Pavel chiar îndeamnă la limitarea la cel mult trei a numărului celor care vorbesc în limbi și care interpretează mesajul în timpul serviciului adunării.

Dacă sunt unii care vorbesc în altă limbă, să vorbească numai câte doi sau trei, fiecare la rând, și unul să tâlmăcească. (1 Corinteni 14:27)

De aceea, când Pavel spune că nu toți vorbesc în limbi, el se referă la contextul adunării credincioșilor, la întâlnirile bisericii.

Trebuie să înțelegeți că fiecare credincios va avea abilitatea de a se ruga în limbi, dar că nu toți vor avea ungerea necesară pentru a păși în față și a exercita darul vorbirii în limbi și al interpretării în cadrul serviciului bisericii. Dacă aveți ungerea pentru a face lucrul acesta într-un serviciu al congregației, Biblia spune să vă rugați să puteți să și interpretați cuvintele rostite.

De aceea, cine vorbește în altă limbă, să se roage să aibă și darul s-o tâlmăcească. (1 Corinteni 14:13b)

Cred că persoana care vorbește în limbi este candidatul cel mai probabil pentru interpretare, în cadrul serviciului bisericii, fiindcă mesajul curge deja prin acel om.

De ce ar trebui să vă rugați în alte limbi? Diavolul îi urăște pe credincioșii care știu cum să se roage în Duhul (în alte limbi) și aș vrea să mă asigur că înțelegeți de ce.

Când Pavel a spus că se bucură de faptul că se roagă în limbi mai mult decât toți, trebuie că a existat un motiv pentru aceasta. În 1 Corinteni 14:4, apostolul a făcut un comentariu pe care trebuie să îl citim.

Revoluția ta financiară: Puterea strategiei

Cine vorbește în altă limbă se zidește pe sine însuși; dar cine proorocește zidește sufletește biserica. (1 Corinteni 14:4)

Haideți să aprofundăm subiectul. Ce înseamnă să fiți zidiți? Cuvântul *a zidi*, *a edifica* înseamnă „a instrui sau a beneficia mai ales din punct de vedere moral sau spiritual; a ridica.”²

Sunteți de acord cu mine, cred, că în viață apar multe împrejurări în care aveți nevoie de îndrumare pentru a ști încotro să mergeți, pentru a înțelege o situație sau a lua decizia corectă. Iată la ce vă ajută vorbirea în limbi: vă zidește sau vă oferă îndrumarea necesară. Pavel evidențiază adevărul acesta în Romani 8:26-27:

**„TOT ASTFEL, ȘI DUHUL
NE AJUTĂ ÎN SLĂBICIUNEA
NOASTRĂ: CĂCI NU ȘTIM
CUM TREBUIE SĂ NE
RUGĂM.”**

— ROMANI 8:26A

Tot astfel, și Duhul ne ajută în slăbiciunea noastră: căci nu știm cum trebuie să ne rugăm. Dar Însuși Duhul mijlocește pentru noi cu suspine negrăite. Și Cel ce cercetează inimile știe care este năzuința Duhului; pentru că El mijlocește pentru sfinți după voia lui Dumnezeu.

Pavel ne spune că avem o problemă și o slăbiciune: „Nu știm pentru ce să ne rugăm.” Poate că vă întrebați: „De ce este aceasta o slăbiciune?” Înțelegem de ce atunci când citim 1 Ioan 5:14-15.

Îndrăzneala pe care o avem la El este că, dacă cerem ceva după voia Lui, ne ascultă. Și, dacă știm că ne ascultă, orice I-am cere, știm că suntem stăpâni pe lucrurile pe care I le-am cerut.

Când nu cunoaștem voia lui Dumnezeu sau când nu suntem încrezători cu privire la ea, nu putem acționa cu credință (în acord cu Dumnezeu) și, dacă nu putem acționa cu credință, poziția pe care ne aflăm este, de bună seamă, una slabă, pentru că nu putem beneficia

TOȚI VORBESC ÎN LIMBI?

de harul sau de puterea lui Dumnezeu cât timp credința lipsește. De aceea spune Pavel că a nu ști cum să ne rugăm este o slăbiciune în ajutorul căreia vine rugăciunea în alte limbi. Haideți să mai citim o dată textul nostru.

Tot astfel, și Duhul ne ajută în slăbiciunea noastră: căci nu știm cum trebuie să ne rugăm.

— Romani 8:26a

Slăbiciunea noastră constă în faptul că nu știm cum să ne rugăm! Biblia nu ne spune cu cine să ne căsătorim, unde să locuim sau ce loc de muncă să alegem. Dacă nu cunoaștem voia lui Dumnezeu, nu putem ști și crede că primim de la El atunci când ne rugăm. Repet: aceasta este o mare slăbiciune! Nu avem încredere în Dumnezeu atunci când nu știm care este voia Lui. Însă există un mod în care putem discerne voia Sa în fiecare situație întâlnită în viață. Există un mod de a fi siguri cu privire la voia lui Dumnezeu, așa încât să putem acționa cu credință și plini de încredere.

Despre aceasta vorbește Pavel. Edificarea sau zidirea pomenită de el se referă la accesul pe care îl avem la această cunoaștere, o cunoaștere care vine prin Duhul lui Dumnezeu. Astfel, noi ajungem să auzim glasul Duhului când ne rugăm în Duhul, adică în limbi. Dacă ne uităm ce ne sfătuiește Pavel mai departe, în Romani 8:26b-27, citim următoarele:

Dar Însuși Duhul mijlocește pentru noi cu suspine negrăite. Și Cel ce cercetează inimile știe care este năzuința Duhului; pentru că El mijlocește pentru sfinți după voia lui Dumnezeu.

Pavel nu spune că noi suspinăm și gemem când ne rugăm în Duhul, ci face referire la versetele anterioare.

Dar știm că, până în ziua de azi, toată firea suspină și suferă durerile nașterii. Și nu numai ea, dar și noi, care avem cele dintâi roade ale Duhului, suspinăm în noi și așteptăm în-

Revoluția ta financiară: Puterea strategiei

fierea, adică răscumpărarea trupului nostru. Căci în nădejdea aceasta am fost mântuiți. Dar o nădejde care se vede nu mai este nădejde: pentru că ce se vede se mai poate nădăjdui? Pe când, dacă nădăjduim ce nu vedem, așteptăm cu răbdare.

Tot astfel, și Duhul ne ajută în slăbiciunea noastră: căci nu știm cum trebuie să ne rugăm. Dar Însuși Duhul mijlocește pentru noi cu suspine negrăite. Și Cel ce cercetează inimile știe care este năzuința Duhului; pentru că El mijlocește pentru sfinți după voia lui Dumnezeu.

— Romani 8:22-27

Pavel folosește aici cuvântul *a suspina* ca pe o ilustrație sau o analogie a ceea ce se petrece înăuntrul nostru. Noi suspinăm, gemem în noi, așa cum geme o femeie în durerile nașterii. Noi dăm naștere la ceva ce vine din Duhul lui Dumnezeu, primim ceva nou, ce nu a mai existat înainte sau, am putea spune, la ceva ce nu vine din noi înșine. Noi „dăm naștere” cunoștinței pe care nu o aveam, unor lucruri noi care vin din spiritul nostru, în urma procesului rugăciunii făcute în Duhul. Biblia ne spune că Duhul lui Dumnezeu Se roagă rostind voia desăvârșită a Tatălui pentru fiecare situație, prin duhul nostru. Ea afirmă că Dumnezeu Însuși Se roagă pentru noi, prin duhul nostru omenesc, cu suspine care nu pot fi rostite (articulate în cuvinte inteligibile).

Ceea ce descoperim aici este că Duhul Sfânt va mijloci pentru noi cu suspine, folosind cuvinte nerostite, cuvinte pe care nu le înțelegem (sau vorbirea în limbi). Și Cel ce ne cercetează inima cunoaște năzuința Duhului, fiindcă Duhul lui Dumnezeu mijlocește pentru sfinți potrivit cu voia desăvârșită a Tatălui. Duhul lui Dumnezeu Se roagă rostind voia perfectă a lui Dumnezeu pentru fiecare situație **prin duhul vostru, când vă rugați în limbi.**

Așadar, poziția în care ne aflăm este una slabă când nu cunoaștem voia lui Dumnezeu. Credința poate fi declanșată doar când cunoaștem voia Lui. Pavel spune că, dacă ne rugăm în Duhul, Însuși Duhul lui

TOȚI VORBESC ÎN LIMBI?

Dumnezeu Se va ruga prin noi, rostind voia Lui desăvârșită pentru viața noastră, în fiecare situație.

În timp ce Duhul lui Dumnezeu Se roagă prin noi în limbi, cum suntem zidiți din moment ce nu înțelegem ce spunem? Răspunsul se găsește în altă epistolă scrisă de Pavel.

Lucruri pe care ochiul nu le-a văzut, urechea nu le-a auzit și la inima omului nu s-au suit, așa sunt lucrurile pe care le-a pregătit Dumnezeu pentru cei ce-L iubesc. Nouă însă Dumnezeu ni le-a descoperit prin Duhul Său.

Căci Duhul cercetează totul, chiar și lucrurile adânci ale lui Dumnezeu. În adevăr, cine dintre oameni cunoaște lucrurile omului, afară de duhul omului, care este în el? Tot așa, nimeni nu cunoaște lucrurile lui Dumnezeu afară de Duhul lui Dumnezeu. Și noi n-am primit duhul lumii, ci Duhul care vine de la Dumnezeu, ca să putem cunoaște lucrurile pe care ni le-a dat Dumnezeu prin harul Său. Și vorbim despre ele nu cu vorbiri învățate de la înțelepciunea omenească, ci cu vorbiri învățate de la Duhul Sfânt, întrebuițând o vorbire duhovnicească pentru lucrurile duhovnicești.

— 1 Corinteni 2:9b-13

Mai înainte de toate, Pavel spune că noi avem acces la lucrurile pe care nu le-am auzit, văzut sau gândit niciodată, așa cum am arătat deja. Însă el continuă cu următoarele cuvinte:

Cine dintre oameni cunoaște lucrurile omului, afară de duhul omului, care este în el? Tot așa, nimeni nu cunoaște lucrurile lui Dumnezeu afară de Duhul lui Dumnezeu.

— 1 Corinteni 2:11

Revoluția ta financiară: Puterea strategiei

Înainte să acopăr acest aspect din Scriptură, avem nevoie mai întâi de o lecție cu noțiuni fundamentale. Potrivit pasajului din 1 Tesaloniceni 5:23, noi suntem alcătuiți din trei părți: duh, suflet și trup.

Dumnezeul păcii să vă sfințească El Însuși pe deplin; și duhul vostru, sufletul vostru și trupul vostru să fie păzite întregi, fără prihană la venirea Domnului nostru Isus Cristos.

— 1 Tesaloniceni 5:23

Duhul este partea dumnezeiască din noi; sufletul este reprezentat de mintea, voința și emoțiile noastre, iar trupul este partea fizică. Pavel spune că sufletul (mintea, voința și emoțiile) și duhul sunt atât de strâns legate încât duhul nostru știe care ne sunt gândurile.

Și opusul este adevărat. Mintea noastră poate prelua gânduri de la nivelul duhului. Pavel spune că Duhul lui Dumnezeu cunoaște gândurile Domnului și că noi am primit Duhul lui Dumnezeu ca să **putem cunoaște** ce ne-a dăruit Dumnezeu fără plată.

Și noi n-am primit duhul lumii, ci Duhul care vine de la Dumnezeu, ca să putem cunoaște lucrurile pe care ni le-a dat Dumnezeu prin harul Său. Și vorbim despre ele nu cu vorbiri învățate de la înțelepciunea omenească, ci cu vorbiri învățate de la Duhul Sfânt, întrebuițând o vorbire duhovnicească pentru lucrurile duhovnicești.

— 1 Corinteni 2:12-13

Pavel continuă spunând că această cunoștință la care nu am avut acces, dar care ne este revelată prin Duhul lui Dumnezeu, este ceea ce rostim cu cuvintele pe care ni le spune Duhul, nu cu cuvinte pe care le-am folosi pe baza înțelegerii sau vocabularului nostru firesc, ci cu cuvinte spirituale. Știm că apostolul se referă la rugăciunea în limbi când spune că ne rugăm cu cuvinte duhovnicești, pentru că a folosit aceeași definiție pentru a descrie vorbirea în limbi în 1 Corinteni 14:14-15:

TOȚI VORBESC ÎN LIMBI?

Fiindcă, dacă mă rog în altă limbă, duhul meu se roagă, dar mintea mea este fără rod. Ce este de făcut atunci? Mă voi ruga cu duhul, dar mă voi ruga și cu mintea; voi cânta cu duhul, dar voi cânta și cu mintea.

Pavel folosește cuvintele „mă voi ruga cu duhul” când se referă la vorbirea în limbi. Putem presupune că are în vedere același lucru, vorbirea în limbi, când spune că noi vorbim cu cuvinte învățate de la Duhul Sfânt.

În adevăr, cine vorbește în altă limbă nu vorbește oamenilor, ci lui Dumnezeu; căci nimeni nu-l înțelege și, cu duhul, el spune taine.

— 1 Corinteni 14:2

Pavel arată din nou că duhul nostru are abilitatea de a spune lucruri pe care noi nu le-am văzut, nu le-am auzit niciodată și despre care nu cunoaștem nimic, lucruri care sunt „taine”, după cum spune apostolul. Observați, de asemenea, că potrivit acestui verset, noi ne rugăm taine cu duhul nostru, nu cu Duhul lui Dumnezeu. Cum se face că ceva ce noi nu am cunoscut a ajuns în duhul nostru? Răspunsul este simplu. Prin Duhul lui Dumnezeu, care este acum una cu duhul nostru.

**BOTEZUL DUHULUI
SFÂNT ESTE ARMA
SECRETĂ A LUI
DUMNEZEU! EL POATE
DESCOPERI VOIA SA
PE PĂMÂNT, FĂRĂ CA
DIAVOLUL SĂ ȘTIE CE
SE PETRECE.**

Cine dintre oameni cunoaște lucrurile omului, afară de duhul omului, care este în el? Tot așa, nimeni nu cunoaște lucrurile lui Dumnezeu afară de Duhul lui Dumnezeu.

— 1 Corinteni 2:11

Revoluția ta financiară: Puterea strategiei

Când duhul nostru preia gândurile lui Dumnezeu, mintea noastră le preia și ea. Când mintea noastră preia gândurile lui Dumnezeu, noi numim fenomenul acesta „revelație” sau „iluminare” ori, potrivit spuselor lui Pavel, „zidire”. Acum știți de ce apostolul spunea că se bucura că se ruga în limbi mai mult decât toți, fiindcă astfel putea cunoaște voia lui Dumnezeu în fiecare situație.

La aceasta se referea Pavel în 1 Corinteni 2:15-16.

Omul duhovnicesc, dimpotrivă, poate să judece totul și el însuși nu poate fi judecat de nimeni. Căci cine a cunoscut gândul Domnului ca să-I poată da învățătură? Noi însă avem gândul lui Cristos.

Noi nu suntem limitați la simpla judecată omenească, ci putem judeca toate lucrurile, cu ajutorul lui Dumnezeu. Aceasta este o veste nemaipomenită! Noi avem abilitatea, prin rugăciunea în Duhul (în alte limbi) de a primi taine, lucruri pe care nu le știam și, prin această cunoaștere, suntem capabili să judecăm corect lucrurile sau să luăm deciziile potrivite în fiecare situație!

Botezul Duhului Sfânt este arma secretă a lui Dumnezeu. El poate descoperi voia Sa pe pământ fără ca Diavolul să știe ce se petrece. De fapt, rugăciunea în Duhul este enumerată în Efeseni 6:18a printre elementele care compun armura noastră spirituală:

Faceți în toată vremea, prin Duhul, tot felul de rugăciuni și cereri.

Rugăciunea în Duhul ne permite să preluăm strategii care ne vor ajuta să ne ferim de cel rău sau să înaintăm folosind tactici unice sau neobișnuite.

Beneficiul pe care îl implică faptul acesta este că putem lua decizii corecte în viață, înțelegând gândurile lui Cristos. Sunteți de acord cu mine, cred, că lucrul acesta este vital! Eu așa am descoperit că este!

Ca exemplu, țin minte momentul în care a trebuit să iau o decizie de o importanță uriașă pentru afacerea mea. Un agent de vânzări cu

care lucram și care îl reprezenta pe unul dintre furnizorii mei m-a amenințat că-mi dă firma în judecată pentru că nu voiam să lucrez mai departe cu el în cadrul firmei noi la care se muta. El dorea să fac în continuare afaceri cu el și după ce pleca de la furnizorul cu care lucrasem dintotdeauna. Îmi plăcea acel agent de vânzări, dar simțeam că trebuia să fiu loial firmei pentru care lucra, nu lui. Totuși, firma respectivă îi spusese că toți clienții lui se puteau transfera împreună cu el la noua lui firmă. Prin urmare, nu aș fi greșit cu nimic dacă aș fi mers cu el, însă nu îmi plăcea sentimentul că sunt forțat să fac pasul acesta. Firma la care lucrase el până atunci fusese întotdeauna corectă cu mine.

Omul amenința că mă va da în judecată pentru că, în urmă cu câteva luni, îmi spusese că se muta la altă firmă și mă întrebese dacă voi merge cu el. Fără să mă gândesc prea mult la întrebarea lui, i-am răspuns afirmativ. El susținea că se bazase pe afacerea mea când luase decizia de a trece de la o firmă la alta. Însă acum, când se apropia data plecării lui, aveam un sentiment care nu îmi dădea pace în legătură cu asocierea cu el. Așa că m-am rugat în Duhul vreo două zile, însă tot nu reușeam să aud răspunsul de care aveam nevoie.

Eu și Drenda îi ducem deseori pe copiii noștri la Cedar Point, un parc de distracții grozav, aflat la vreo două ore de casă. Este cel mai mare parc în materie de circuite *roller coaster* din Statele Unite și mergem acolo de câteva ori pe an. Era într-o vineri seara și până luni dimineața trebuia să dau răspunsul legat de ceea ce urma să fac. Am hotărât că îmi prindea bine să îmi îndrept gândurile spre altceva, măcar pentru câteva ore, așa că am mers în seara aceea cu Drenda în parcul de distracții. În timp ce stăteam la rând, fără să mă gândesc măcar la decizia pe care o aveam de luat până luni dimineața, am știut dintr-o dată ce trebuia să fac. Totul a devenit limpede ca lumina zilei. Duhul Sfânt mi-a vorbit și am rămas alături de firma cu care lucrasem până atunci. Noua companie a agentului de vânzări s-a năruit în câteva luni.

Așadar, cheia majoră pentru obținerea succesului este rugăciunea! Rugați-vă des în Duhul, ca toate lucrurile să meargă bine și să luați deciziile potrivite, folosind totodată strategiile pe care vi le descoperă El pentru a câștiga.

„*Rugați-vă neîncetat.*” (1 Tesaloniceni 5:17)

CAPITOLUL 7

CUFĂRUL CU COMORI

Îmi aduc aminte ziua în care l-am întâlnit pentru prima oară pe Dan. Stătea în partea din spate a bisericii, pe ultimul rând, lângă verișoara mea, Jennifer. Am aflat mai târziu că o curta. Însă, după expresia de pe fața lui, mi-am dat seama că nu era deloc în largul lui la biserică. Părea că se simte mai mult decât incomod. Mi-a spus mai apoi că biserica noastră era puțin diferită de cea denominațională pe care o frecventa el. Însă, când a auzit vorbindu-se despre Împărăție, a început să se relaxeze, iar mai apoi s-a căsătorit cu verișoara mea.

În vremea aceea, Dan avea o fermă de vreo cinci sute șaiszeci de hectare în centrul statului Ohio, care nu mergea prea bine. De fapt, ferma nu aducea profit și Dan era foarte îngrijorat de situație. Însă, pe măsură ce a tot auzit vorbindu-se despre Împărăție și despre ajutorul pe care îl poate da Duhul Sfânt, a venit într-o zi la Jennifer și i-a zis: „Vreau să dublez dărnicia noastră.” Jennifer a rămas șocată, dar în același timp încântată. Așa au făcut.

În anul acela, ferma a produs cu o sută douăzeci și opt la sută mai mult decât în cel precedent. Profitul a fost atât de mare încât au reușit să cumpere cu bani gheață o mașină nouă și încă o fermă, ceea ce a mărit suprafața cultivată anul următor. Dan era atât de entuziasmat! Ne-a spus că tatălui său i-ar fi trebuit zece ani să cumpere ferma cea nouă, pe când el o achitase cu bani gheață. L-am întrebat cum s-au petrecut lucrurile și i-am cerut să-mi spună toată povestea.

Se pare că, după ce Dan și Jennifer și-au dublat dărnicia, s-au rugat lui Dumnezeu să le arate ce să facă. Dan spune că, într-o zi,

Revoluția ta financiară: Puterea strategiei

în timp ce se uita la materialele primite în cutia poștală, formate în mare parte din reclame pentru fermieri, a aruncat în gunoi un card mic, după care a simțit imboldul de a-l scoate afară din coș. Cardul nu avea nimic special; era doar o altă reclamă la o mașinărie agricolă și totodată o invitație la o întâlnire unde urma să fie prezentată această unealtă.

Dan a simțit imboldul ciudat de a merge și, după întâlnirea cu pricina, a cumpărat mașinăria căreia i se făcuse reclamă. Aceasta era o apariție nouă pe piață, folosită la plantare, având de-a face cu așezarea seminței în pământ și cu pregătirea solului. Dan a încercat să-mi explice motivele științifice pentru care unealta era eficientă pentru îmbunătățirea recoltei, dar m-a pierdut pe drum. Însă el înțelegea despre ce era vorba și asta era important. Dan mi-a spus că a fost doar al doilea fermier din Ohio care a cumpărat atunci unealta aceea. Ei bine, ea și-a îndeplinit rolul și rezultatul a fost o recoltă cu o sută douăzeci și opt la sută mai mare. Dan a continuat să cumpere pământ și astăzi are mii de hectare de teren și multe relatări despre felul în care Duhul Sfânt l-a ajutat să ia decizii care l-au dus mai departe decât și-ar fi imaginat el vreodată.

Cum a reușit Dan să transforme ferma lui din una cu producție slabă în una deosebit de profitabilă? A urmat sfatul îndrumătorului său, Duhul Sfânt. Este trist că majoritatea creștinilor aud o asemenea poveste și nu au idee cum s-a întâmplat așa ceva; acesta este motivul pentru care am considerat că e atât de important să scriu cartea de față. Cei mai mulți creștini celebrează măreția lui Dumnezeu, recunosc faptul că El a stat în spatele unei astfel de experiențe, dar nu au idee cum să aibă parte la rândul lor de una asemănătoare. Așa ajungem să avem o mulțime de creștini dezamăgiți de Dumnezeu, care Îl învinovătesc pe El pentru necazurile lor. Aud adesea din partea lor cuvinte precum: „Unde este Dumnezeu? Nu știu de ce El nu m-a ajutat.”

Sper că ați înțeles până acum că Împărăția operează pe baza unor legi, nu a favorurilor. Dumnezeu nu alege pe cine să binecuvânteze și pe cine nu. Dan nu este unul dintre oamenii aleși de El și nu este cu nimic mai special în ochii lui Dumnezeu decât sunteți voi. Aveți aceleași

drepturi legale ca și Dan în Împărăția lui Dumnezeu. Așa cum oricine are dreptul de a semăna sămânța și de a culege recolta, Împărăția lui Dumnezeu va funcționa pentru oricine știe cum să folosească legile ei. Voi sunteți membri ai casei lui Dumnezeu și cetățeni ai mării Lui Împărăției, astfel că aveți acces la tot ce are Domnul.

Dați-mi voie să vă spun de ce atât de mulți oameni eșuează în viață. Ei nu știu cum operează Împărăția lui Dumnezeu și nu știu cum să audă glasul Duhului Sfânt.

Așa vorbește Domnul, Răscumpărătorul tău, Sfântul lui Israel: „Eu, Domnul, Dumnezeul tău, te învăț ce este de folos [te învăț să propășești] și te călăuzesc pe calea pe care trebuie să mergi!”

— Isaia 48:17

Succesul lui Dan nu a fost ceva ticluit de el. A fost strategia unică a Duhului Sfânt, pe care el a putut să o discearnă pentru că a făcut pași spre aplicarea legii Împărăției și pentru că el și soția lui erau atenți să asculte glasul Duhului Sfânt vorbindu-le și ajutându-i cu un plan. Aș vrea să notați următoarele cuvinte.

DUHUL SFÂNT ARE UN PLAN!

Nimic nu are putere mai mare decât existența unui plan. Fără un plan, imaginea din minte e doar un vis, însă când aveți planul, visul se poate construi.

O familie poate visa să aibă o casă grozavă, una cu multe dormitoare, cu o sufragerie spațioasă, cu o bucătărie mare și modernă, cu finisaje frumoase. Însă, în etapa aceea, nu are decât un vis, o imagine. Ea poate fi schițată pe hârtie și transformată într-un proiect, adică în planul de urmat. Odată ce constructorul primește proiectul, casa poate fi construită. Dintr-un motiv sau altul, majoritatea creștinilor au ceea ce eu numesc mentalitatea cutiei poștale. Când se roagă și Îi cer lui Dumnezeu banii de care au nevoie, cum a făcut Dan, ei se așteaptă ca aceștia să apară pur și simplu în cutia lor poștală sau, și mai

Revoluția ta financiară: Puterea strategiei

rău, ca cineva să li-i dea. Ei nu au nici cea mai vagă idee cu privire la procesul implicat.

Într-adevăr, mai întâi, trebuie să aveți în minte o imagine. Însă există un proces care trebuie parcurs pentru ca imaginea aceea să devină realitate și voi să vă puteți bucura de ea. Răspunsul este un plan sau o strategie de care este nevoie pentru realizarea imaginii. Îngăduiți-mi să vă dau un exemplu. Dacă v-aș spune că eu pot rezolva foarte repede dificultățile voastre financiare și dacă v-aș spune să pregătiți un pix și o hârtie să notați soluția pe care urmează să v-o spun, v-ați grăbi să luați pixul și foaia, ca să scrieți îndată răspunsul dorit. Aș continua spunându-vă că, pentru cei mai mulți dintre cititorii acestei cărți, ceea ce urmează să spun va elimina, probabil, stresul lor financiar și îi va scăpa de datorii până la sfârșitul anului. Acum mâna voastră ar strânge pixul și mai tare, în timp ce v-ați concentra să nu scăpați nicio vorbă din ceea ce urmează să spun.

Răspunsul este cu adevărat unul foarte simplu, aș explica eu. Trebuie doar să câștigați un profit net de zece milioane de dolari. Probabil că v-ați uita lung la mine timp de câteva momente, după care ați începe să chicotiți. Gândindu-mă că reacția voastră vrea să spună că zece milioane de dolari nu ar fi de ajuns, aș adăuga: „Ei bine, dacă suma aceasta nu este suficientă, măriți-o la douăzeci și cinci de milioane.” Auzind cuvintele acestea, de la chicotit ați trece la hohote de râs. De ce? Dați-mi voie să vă explic. Pe cei mai mulți oameni, zece milioane de dolari i-ar scăpa, într-adevăr, de toate datoriile și ratele, însă voi ați chicoti pentru că pur și simplu nu vă imaginați cum ați putea câștiga zece milioane într-un an. Opțiunea celor douăzeci și cinci de milioane v-ar face să râdeți de-a binelea pentru că este atât de departe, din perspectiva voastră, de sfera posibilului, încât e de-a dreptul hilară.

Dar să spunem că eu aș avea o firmă care se ocupă de exporturi și că m-aș oferi să vă plătesc o mie de dolari pentru fiecare minge pe care o puneți într-o cutie și o împachetați pentru a fi expediată. Să zicem că ați reuși să împachetați în jur de cinci sute de mingi pe zi și că ați avea un contract pe doisprezece luni care prevede că veți fi plătiți cu suma aceasta pentru fiecare minge în parte. Cifrele sunt

mult exagerate de dragul ilustrării ideii, pentru a transmite adevărul pe care vreau să îl subliniez.

Presupunând acum că ați avea un asemenea contract, iar eu v-aș spune că răspunsul vostru financiar este să ajungeți la un venit net de zece milioane pe an, care ar fi răspunsul vostru? Nu cred că ați mai chicoti, ci ați striga de bucurie, plini de entuziasm. De ce? Pentru că a câștiga zece milioane cu un astfel de contract ar fi ușor. De fapt, chiar și câștigarea a douăzeci și cinci de milioane ar fi simplă, iar obținerea a o sută de milioane ar fi și ea posibilă. Ce s-a schimbat? Un singur lucru: faptul că aveți un plan. După cum spuneam mai devreme, când afirmam că oricine poate prinde pește dacă Isus îi arată unde sunt peștii și cum să îi pescuiască, la fel se întâmplă acum cu voi. Odată ce aveți un plan, unul pe care vă vedeți capabili să îl îndepliniți, problema voastră este rezolvată.

**DAȚI-MI VOIE SĂ REPET
(CRED CĂ TREBUIE SĂ
MAI AUZIȚI O DATĂ):
DUMNEZEU ARE
PLANUL VOSTRU!**

„Căci Eu știu gândurile pe care le am cu privire la voi, zice Domnul, gânduri de pace și nu de nenorocire, ca să vă dau un viitor și o nădejde.”

— Ieremia 29:11

Dați-mi voie să repet (cred că trebuie să mai auziți o dată): Dumnezeu are planul **VOSTRU!**

Cu câteva luni în urmă, am avut privilegiul de a întâlni la o biserică unde am fost invitat să dau învățătură o persoană cu care lucram în afaceri. La finalul serviciului, mi-a pus o întrebare sau, mai bine zis, a spus care fusese experiența ei: „Nu a funcționat! Eu am semănat sămânța, m-am pus de acord cu soțul meu cu privire la vânarea unui elan mascul și nu l-am primit.” Persoana aceasta mi-a spus că semănase specific pentru un mascul care să stea în raza de bătaie a puștii, încât să fie ușor de țintit. Am început să îi pun mai multe întrebări și, în cele din urmă, am întrebat dacă văzuse vreun

Revoluția ta financiară: Puterea strategiei

elan în ziua în care mersese la vânătoare. Mi-a răspuns: „Da, exact tipul de mascul de elan pentru care am semănat s-a apropiat și s-a oprit la distanța perfectă de unde îl puteam doborî.” Am rămas puțin nedumerit auzind relatarea, așa că am întrebat ce s-a întâmplat după aceea. Mi-a spus că elanul era exact unde ar fi trebuit să se afle, dar că ea a cerut unei prietene să îi pună cătarea la armă și, presupunând că aceasta așa făcuse, luase pușca fără să verifice dacă era pregătită și a ratat ținta. Pentru mine lucrurile erau foarte clare dar, în mod uimitor, pentru ea nu erau.

Cred că aceasta este situația în care se află mulți credincioși. Din diferite pricini, ei nu înțeleg procesul, partea care le revine lor pentru a se bucura de recoltă. A trebuit să îi explic acestei persoane că Dumnezeu Își făcuse partea, dar că ea nu o îndeplinise pe cea care îi revenea ei. Vedeți voi, Dumnezeu vă poate da un plan, însă voi trebuie să vă faceți partea pentru ca planul să funcționeze. Rezultatul presupune implicarea lui Dumnezeu și a voastră!

*Împărăția cerurilor se mai aseamănă cu o comoară
ASCUNSA într-o țarină. Omul care o găsește o ascunde; și, de
bucuria ei, se duce și vinde tot ce are și cumpără țarina aceea.*

— Matei 13:44

Versetul acesta cuprinde adevăruri atât de profunde privitoare la Împărăție! Mai întâi, haideți să definim cuvântul comoară. Potrivit dicționarului, comoara este o posesiune valoroasă sau prețioasă de orice fel. Prin urmare, o comoară nu trebuie să fie neapărat un bulgăre de aur, ci ar putea fi orice lucru de care aveți nevoie în momentul respectiv. Versetul citat mai spus spune că Împărăția cerurilor este ca o comoară sau am putea spune că tot ce avem nevoie în viață se găsește în această Împărăție. Unde se află Împărăția? Isus spune în acest verset că ea este ascunsă într-o țarină. Nu v-ar plăcea să știți unde este țarina aceasta? Ei bine, vestea bună este aceea că Isus ne spune unde este țarina și totodată cum să găsim comoara ascunsă în ea.

Dacă deschidem Scriptura la pilda semănătorului, din Marcu 4, vedem că Isus ne spune cum ia naștere credința în inima omului. El

folosește acolo o analogie în care compară duhul omului cu pământul și Cuvântul lui Dumnezeu cu sămânța semănată în el. Cu ajutorul aceleiași analogii, putem presupune că pământul menționat în Matei 13 are aceeași definiție, și anume că reprezintă duhul omului. Aș vrea să ne oprim puțin și să vă amintesc ce am învățat în capitoul 6. Am spus în el că, atunci când ne naștem din nou, duhul nostru omenesc devine una cu Duhul Domnului, îngăduindu-ne să percepem gândurile lui Dumnezeu. Astfel, comoara ascunsă în țarină nu se limitează la noi, ci ea include tot ce este Dumnezeu, fiindcă noi suntem una cu El în Duhul.

Lucruri pe care ochiul nu le-a văzut, urechea nu le-a auzit și la inima omului nu s-au suit, așa sunt lucrurile pe care le-a pregătit Dumnezeu pentru cei ce-L iubesc. Nouă însă Dumnezeu ni le-a descoperit prin Duhul Său. Căci Duhul cercetează totul, chiar și lucrurile adânci ale lui Dumnezeu. În adevăr, cine dintre oameni cunoaște lucrurile omului, afară de duhul omului, care este în el? Tot așa, nimeni nu cunoaște lucrurile lui Dumnezeu afară de Duhul lui Dumnezeu. Și noi n-am primit duhul lumii, ci Duhul care vine de la Dumnezeu, ca să putem cunoaște lucrurile pe care ni le-a dat Dumnezeu prin harul Său.

— 1 Corinteni 2:9-12

Apoi, pasajul din 1 Corinteni 2:16 adaugă faptul că *noi avem gândul lui Cristos!*

În Luca 17:20-21, Isus subliniază unde este această comoară.

Împărăția lui Dumnezeu nu vine în așa fel încât să izbească privirile. ...iată că Împărăția lui Dumnezeu este înăuntrul vostru.

— Luca 17:20-21

Revoluția ta financiară: Puterea strategiei

Nu știți că trupul vostru este templul Duhului Sfânt, care locuiește în voi, și pe care L-ați primit de la Dumnezeu? Și că voi nu sunteți ai voștri? Căci ați fost cumpărați cu un preț. Proslăviți dar pe Dumnezeu în trupul vostru.

— 1 Corinteni 6:19-20

Dați-mi voie să rezum ideile pe care vreau să le transmit.

ÎN VOI ESTE O COMOARĂ!

Cât de mare? Mai mare decât în cele mai mărețe visuri ale voastre!
O comoară nemăsurată!

Iar a Celui ce, prin puterea care lucrează în noi, poate să facă nespus mai mult decât cerem sau gândim noi...

— Efeseni 3:20

**TOATĂ ÎMPĂRĂȚIA
ESTE DEJA A VOASTRĂ.
DUMNEZEU NU POATE
ADĂUGA NIMIC LA CEEA
CE V-A DAT DEJA. VOI
AVEȚI DEJA TOTUL!**

Acum, în privința aceasta trebuie să ne disciplinăm să privim altfel lucrurile. Această comoară este mai mult decât ne putem noi imagina! De regulă, atunci când avem nevoie de ceva sau de ajutor, ne-am obișnuit să căutăm răspunsul în afara noastră. Însă acum, Duhul Sfânt, adică Dumnezeu Însuși, locuiește în noi și este ajutorul nostru. Am arătat deja că rugăciunea în alte limbi ne aduce îndrumare și ne descoperă taine. Însă atât de multor oameni le este greu să înțeleagă cât de neprețuit este acest ajutor sau faptul că Dumnezeu chiar vrea să fie răspunsul lor în fiecare sferă a vieții.

Atunci când v-ați născut din nou, voi ați devenit membri ai casei lui Dumnezeu și cetățeni ai Împărăției Lui mărețe. El v-a dat deja tot ce are. De fapt, Luca 12:32 spune că nu avem de ce să ne temem,

fiindcă Tatăl nostru ne-a dat cu plăcere Împărăția. Ce Împărăție? Împărăția Sa!

Nu te teme, turmă mică; pentru că Tatăl vostru vă dă cu plăcere Împărăția.

— Luca 12:32

Împărăția este deja a voastră, prieteni, în întregime. Dumnezeu nu poate adăuga nimic la ceea ce v-a dat deja. Voi aveți deja totul! O mulțime de oameni se poartă de parcă L-ar deranja pe Dumnezeu dacă L-ar implica în viața lor cotidiană. Însă atitudinea aceasta dovedește ignoranță.

Dacă v-aș spune că sunteți cetățeni ai Statelor Unite, cum ar fi dacă voi ați zice: „Ei bine, nu prea știu ce să fac. Dacă îmi deschid un magazin aici, mă tem că aș deranja pe cineva dacă aș încerca să folosesc prevederile legilor acestei țări care îmi permit să deschid o afacere aici”? În calitate de cetățeni, voi vă bucurați deja de toate legile și privilegiile pe care le oferă țara aceasta. Ele sunt la dispoziția voastră! Nu stați în defensivă. Bucurați-vă de toate beneficiile care vă aparțin deja de drept!

De ce este comparată Împărăția lui Dumnezeu cu o comoară?

Dacă aveți acces la cunoașterea cerească, veți ști ce să faceți în fiecare situație, folosind strategii unice și neobișnuite, primite din partea lui Dumnezeu. Îngăduiți-mi să vă dau încă un exemplu al modului în care funcționează conceptul acesta.

Când eu și Drenda am început să învățăm despre Împărăție, viața noastră s-a schimbat considerabil. Faptul că am reușit să scăpăm de datorii a fost ca o gură de aer proaspăt și viața a căpătat dintr-o dată culoare. Minunea faptului că am plătit cu bani gheață cele douăzeci și ceva de hectare ale noastre a fost ca un vis, a fost uimitoare, însă tot mai trebuia să și construim pe ele o casă. Nu știam nimic despre construcția de case și nici nu aveam idee de unde să începem. Însă ne-am rugat, întrebându-L pe Dumnezeu CUM să construim pe acel teren casa de care aveam nevoie. Ne-am pus încrederea în ajutorul Duhului Sfânt pentru realizarea acestui proiect.

Revoluția ta financiară: Puterea strategiei

Dorind să rămânem liberi de orice datorie, am început să explorăm o serie de modalități neconvenționale de a clădi o casă. Una dintre metodele de a avea o casă grozavă la un preț redus era de a construi una modulară. O asemenea casă nu este una mobilă, ci una construită pe secțiuni într-o fabrică, iar apoi asamblată pe terenul clientului. Aceste case au aceeași calitate ca și cele obișnuite, doar că prețul lor este redus, datorită metodelor eficiente de producție folosite în fabrică. Așadar, ne-am uitat la ofertele a două sau trei firme care produceau case modulare și la modelele pe care le aveau. După ce am cercetat piața, am simțit că în direcția aceasta trebuia să mergem și am ales o firmă și un model pe care l-am considerat potrivit pentru proprietatea noastră. Eram gata să semnăm contractul după ce ne întorceam de la o conferință din Virginia pe tema homeschooling-ului, unde fuseserăm invitați să vorbim. Am hotărât să luăm cu noi planurile, ca să putem discuta orice detalii care ne-ar fi putut scăpa și să ne asigurăm că aleseserăm bine, înainte de a semna contractul la întoarcere.

Nu îmi aduc aminte cum am fost chemați să vorbim la acea conferință din Virginia, însă cât timp ne-am aflat acolo am fost invitați să stăm la una dintre familiile ai cărei copii erau educați acasă. Când am ajuns în frumoasa lor casă construită în stilul specific zonei de sud a țării, le-am spus că aveau o locuință nemaipomenită. În timp ce stăteam de vorbă, am aflat că și-o construiseră singuri. La început am fost surprins: „Sunteți constructori?” am întrebat eu. „Nu”, mi-au răspuns ei. Tatăl era contabil la o firmă importantă din zonă. „Atunci de unde ați știut cum să vă construiți casa?” am zis eu.

Am continuat discuția și le-am spus că ne pregăteam să ne facem și noi o casă și că urma să semnăm contractul de îndată ce ne întorceam în oraș. Au fost încântați să audă vestea și mi-au pus întrebări despre noua noastră casă. Am început să le vorbim despre Împărăție și despre felul în care se schimbase viața noastră. Le-am spus că plătiserăm cu bani gheață terenul de peste douăzeci de hectare și că eram entuziasmați la gândul că urma să ridicăm pe el o casă.

Le-am zis că aveam planurile cu noi și ei ne-au întrebat dacă le puteau vedea; desigur, am fost încântați să ascultăm părerea lor. Am

pus hârtiile pe masa lor din bucătărie și ne-am așezat să discutăm proiectul. Nu a durat mult până când soția a început să facă o serie de observații: „Nu, spațiul acesta e prea mic” sau „Aveți nevoie de o bucătărie mai mare” sau „V-ați gândit cum veți încăpea când copiii vor fi mai mari? Ca păstori, aveți nevoie de un spațiu mai generos în sufragerie pentru a putea primi oaspeți.” Pe scurt, ne-au arătat de ce casa aceea nu era potrivită pentru noi și am fost nevoiți să le dăm dreptate în toate privințele. „Atunci cum am putea construi o casă mai mare cu banii de care dispunem?” „E simplu, mi-au spus ei. O construiți voi înșivă.” La auzul acestor cuvinte, mi-a venit să râd. „Eu să construiesc o casă?” După cum spuneam, nu mă pricepeam deloc în domeniul acesta. Însă ei au început să ne încurajeze, spunându-ne că nu era atât de greu. Ne-au recomandat o carte intitulată *Economisește 50.000 de dolari construindu-ți singur casa. Cum să proiectezi, să găsești subcontractori și să construiești casa visurilor tale*, de Warren V. Jaeger.

Când am ajuns acasă, am ales să nu semnăm contractul pentru construirea casei modulare. Am comandat cartea și am citit cu atenție capitol după capitol. Am început să căutăm în același timp proiecte gata făcute. În cele din urmă, am găsit unul care ne-a plăcut și am început să îl disecăm, transpunându-l într-un plan de urmat pas cu pas. Am stat de vorbă cu prieteni și cu oameni care construiseră deja case. În final, am decis că puteam face și noi pasul acesta. Ne-am uitat la proiect și ne-am întrebat: „De care parte ne-am putea ocupa noi singuri pentru a face casa să se încadreze în bugetul nostru?” Am hotărât, în mod incredibil, că mă voi ocupa eu de instalația electrică a întregii case, deși nu mai făcusem niciodată așa ceva. Un prieten care se pricepea la instalații mi-a spus că era simplu și că îmi va arăta cum se face.

Fiindcă eu eram ocupat cu afacerea mea, Drenda a hotărât că va prelua rolul contractorului general, care lucra cu subcontractorii. Am angajat un meseriaș care să ridice structura de lemn a casei, de restul urmând să ne ocupăm noi. Au urmat unele dintre cele mai intense și mai entuziasmante zile din viața noastră. Pentru a scurta povestea, am finalizat casa care avea o suprafață dublă față de cea oferită de proiectul modular. Am pus uși din lemn masiv, parchet de lemn, plinte de lemn și mobilă de bucătărie frumoasă, făcută la comandă, cu electrocasnice

Revoluția ta financiară: Puterea strategiei

de inox noi, incorporabile. După estimările noastre, am economisit peste două sute de mii de dolari construindu-ne singuri casa!

**EU SPUN ÎNTOTDEAUNA
CĂ SECRETELE LUI
DUMNEZEU SUNT
ASCUNSE PENTRU VOI,
NU DE VOI! SATANA STĂ
ÎN ÎNTUNERIC ȘI NU
CUNOAȘTE PLANURILE
DOMNULUI.**

Astăzi, sunt atât de fericit că am cerut Duhului Sfânt să ne ajute cu un plan. Rezultatele au fost și sunt cu mult peste tot ce am visat noi că am putea face prin puterile noastre. Sunt și acum uimit privind felul în care a orchestrat Dumnezeu acea călătorie în Virginia, făcând să întâlnim o familie care tocmai terminase de construit propria casă. Sunt convins că, dacă nu s-ar fi întâmplat așa, probabil am fi optat pentru casa modulară. Nu spun că aceasta nu ar fi fost potrivită pentru

o vreme, însă curând ar fi devenit mică pentru nevoile noastre. Pentru mine, casa pe care am construit-o rămâne o mărturie a exemplului în care Duhul Sfânt vă va ajuta în fiecare situație, dându-vă planul și îndrumările necesare, într-un mod care întrece așteptările voastre!

Așadar, dați-mi voie să repet...

Dumnezeu are planul vostru!

Dar s-ar putea să spuneți: „Gary, sună bine ideea aceasta, dar Matei 13:44 spune că planul este ascuns!” Într-adevăr, iar lucrul acesta este în favoarea voastră. Citiți cuvintele lui Isus din Matei 13:10-11.

Ucenicii s-au apropiat de El și I-au zis: „De ce le vorbești în pilde?” Isus le-a răspuns: „Pentru că vouă v-a fost dat să cunoașteți tainele Împărăției cerurilor, iar lor nu le-a fost dat.”

— Matei 13:10-11

Aceste cunoștințe tainice sunt pentru voi, nu pentru Satana sau pentru oamenii răi, care le-ar folosi greșit sau care ar pune piedici planurilor lui Dumnezeu dacă le-ar cunoaște. Biblia spune că Diavolul își schimbă tacticile dacă își dă seama *în ce fel lucrează Dumnezeu*.

CUFĂRUL CU COMORI

Noi propovăduim înțelepciunea lui Dumnezeu, cea tainică și ținută ascunsă, pe care o rânduisese Dumnezeu spre slava noastră, mai înainte de veci și pe care n-a cunoscut-o niciunul dintre fruntașii veacului acestuia; căci, dacă ar fi cunoscut-o, n-ar fi răstignit pe Domnul slavei.

— 1 Corinteni 2:7-8

Eu spun întotdeauna că tainele lui Dumnezeu sunt ascunse pentru voi, nu de voi! Satana locuiește în întuneric și nu cunoaște planurile lui Dumnezeu. El poate doar să reacționeze la ceea ce face Domnul. Până își dă el seama ce se întâmplă, e deja prea târziu! De aceea, data viitoare când începeți să vă îngrijorați că vine termenul limită și că încă nu aveți răspunsul, amintiți-vă că Dumnezeu nu întârzie niciodată și că ceea ce vouă vi se pare a fi o întârziere acționează în favoarea voastră, păstrând răspunsul ascuns până când vine momentul potrivit pentru a fi scos la lumină.

Împărăția cerurilor se mai aseamănă cu o comoară ASCUNSA într-o țarină. Omul care o găsește, o ascunde; și, de bucuria ei, se duce și vinde tot ce are și cumpără țarina aceea.

— Matei 13:44

Am menționat unde se află țarina și de ce comoara este ascunsă. Am arătat, de asemenea, cum să auziți sfaturile ascunse ale Împărăției lui Dumnezeu, rugându-vă în Duhul și ascultând glasul Lui. Dar în versetul citat mai există un principiu vital în acest proces, pe care trebuie să îl cunoașteți. Multe planuri bune și nobile s-au năruit și viața a numeroși oameni a suferit ruina pentru că nu au acționat potrivit acestui principiu. Dacă ați citit cu atenție versetul nostru, odată ce omul a găsit comoara, ideea, direcția sau planul lui Dumnezeu, textul spune că el l-a ascuns din nou. NU A ACȚIONAT NUMAIDECÂT POTRIVIT CU EL! El nu trebuie să spună îndată tuturor prietenilor și vecinilor lui ce a auzit de la Domnul sau care sunt planurile lui noi, care îl umplu de entuziasm. Biblia menționează faptul că omul ascunde din nou comoara, se duce și vinde tot ce are, după care

Revoluția ta financiară: Puterea strategiei

cumpără țarina. În termeni simpli, el nu vrea să spună nimănui unde se află comoara până când intră efectiv în posesia ei. Prin faptul că așteaptă până atunci, se asigură că nu i-o poate fura nimeni.

Scriptura mai arată că, în momentul în care omul găsește comoara, situația lui nu îi permite să plătească pentru comoară și că trebuie să parcurgă procesul pregătirii, așa încât să poată intra în posesia comorii. Acest principiu depășește cu mult sfera banilor și a achiziționării de bunuri. El este un principiu de viață vital, care ne învață cum să acționăm potrivit cu ceea ce ne arată Duhul Sfânt, dacă vrem să avem succes.

Scriptura spune că, odată ce auziți ideea sau îndrumarea, nu trebuie să acționați potrivit ei decât atunci când aveți capacitatea de a intra în stăpânirea ei. Cred că putem vedea cu ușurință cum se aplică principiul acesta în sfera banilor. Dacă nu aveți suficiente resurse pentru a cumpăra un teren, cu siguranță nu spuneți cuiva că acolo este îngropată o comoară. Dacă se răspândește vestea că acolo este o comoară, puteți fi siguri că îl va cumpăra altcineva înaintea voastră. În schimb, voi veți merge și veți face orice e nevoie pentru a face rost de banii necesari cumpărării pământului, păstrând pentru voi în tot acest răstimp adevărul despre comoara ascunsă.

Același principiu se aplică în cazul fiecărei îndrumări sau instrucțiuni pe care v-o dă Dumnezeu. De multe ori, creștinii ratează începutul pentru că stau cu privirea ațintită spre final. Adesea, Duhul Sfânt ne revelează o idee, dar nu pentru ca noi să acționăm potrivit ei în momentul acela, ci pentru a ne îngădui să ne pregătim, așa încât să putem folosi oportunitatea. Etapa pregătirii este cea mai importantă parte a procesului în orice inițiativă. În sport, meciurile sunt pierdute sau câștigate în funcție de cât de bună este pregătirea echipei din timpul antrenamentelor, când nimeni nu stă să îi privească pe jucători. Însă adevărul este că antrenamentele nu sunt deloc distractive; ele sunt extenuante. Toată lumea preferă emoția jocului, mulțimea, luminile și fiorul victoriei.

Din nefericire, locul visurilor este luat de durere și tristețe când este ocolită pregătirea. Nu vă pot spune câți oameni cunosc care și-au ruinat viața pentru că nu au cunoscut acest principiu. Am văzut inși care au fost cu adevărat chemați de Dumnezeu, care au avut parte de ungerea divină și care au început o biserică înainte să fie pregătiți

emoțional sau financiar, doar pentru a sfârși cu un dezastru, în locul visului pe care-l avuseseră înaintea ochilor. Am văzut oameni care L-au auzit pe Dumnezeu dându-le o idee de a începe o afacere și care, convinși că vor avea succes, au renunțat la slujba lor cu normă întreagă, fără să se pregătească pentru noul demers, care s-a finalizat apoi cu un faliment. Partea tristă a acestor relatări este aceea că Dumnezeu ajunge să fie învinovățit pentru cele petrecute, iar oamenii implicați în ele sunt dezamăgiți nu doar de ei înșiși, ci și de Dumnezeu. Nu știu de ce atât de mulți oameni au impresia că succesul vine peste noapte. Însă ei trebuie să învețe că există niște procese care trebuie parcurse în drumul spre succes, procese menționate în acest verset simplu.

Uneori, vin la mine oameni care-mi spun: „Frate păstor, Dumnezeu mi-a spus că aceasta este biserica mea”, după care nu-i mai văd niciodată. Sau: „Frate păstor, Dumnezeu mi-a dat această idee grozavă pentru o afacere nouă.” Următoarea veste pe care o am despre ei este că le-a fost scoasă casa la vânzare și că au pierdut mașina luată în leasing. Acesta NU este planul lui Dumnezeu pentru voi.

Când auzim o idee din partea Duhului Sfânt, nu înseamnă că trebuie să sărim în următoarea clipă să o aplicăm. De cele mai multe ori, Dumnezeu ne cere să ascundem acel vis și să ne pregătim pentru realizarea lui. De regulă, noi nu avem toate cele necesare pentru înfăptuirea cu succes a viziunii. Pregătirea poate dura o săptămână sau chiar ani, în funcție de ceea ce v-a arătat Dumnezeu să faceți. Trebuie să înțelegeți că pregătirea și sincronizarea sunt la fel de importante sau chiar mai importante decât ideea în sine!

Știu că, în ce mă privește, am fost chemat să predic Evanghelia când aveam nouăsprezece ani. Am avut o viziune în care m-am văzut ținând Biblia în mână, în timp ce Domnul mi-a spus de trei ori: „Te chem să predici Cuvântul Meu.” A fost o experiență foarte reală și plină de putere. Însă Domnul nu mi-a spus să merg și să încep să predic din momentul acela, ci să mă duc la colegiu. Eu nu aveam rezultate prea grozave la liceu, eram extrem de timid și evitam să stau în jurul oamenilor. Nu aveam nici pe departe maturitatea necesară pentru a păstori oameni! Așa că am mers la colegiu, unde a fost greu, chiar foarte greu, însă am perseverat și am finalizat cei patru ani, după care mi-am dat licența.

Revoluția ta financiară: Puterea strategiei

Odată ce am terminat colegiul, m-am întrebat dacă venise vremea să predic. Dar Domnul mi-a spus că voia să mă angajez la o firmă de asigurări din oraș. Deși pasul acesta nu avea logică pentru mine, știam că auzisem glasul Domnului și am ocupat postul acela. Locul de muncă din domeniul asigurărilor a fost și mai greu decât colegiul. Am fost nevoit să dau zilnic telefoane, în căutare de clienți, și să învăț să-mi înving frica de oameni. Faptul că trăiam din comisioanele încasate era greu și, sincer să fiu, îmi venea să-mi dau demisia în fiecare zi, însă știam că nu puteam. În cele din urmă, după câțiva ani, am devenit bun în ceea ce făceam. De fapt, Drenda și eu am reușit să ducem biroul nostru pe locul întâi între cele cinci mii câte avea în toată țara firma la care lucram.

În momentul acela, Dumnezeu mi-a spus că venise vremea să deschid o biserică. Aveam pe atunci patruzeci de ani. A fost nevoie de douăzeci și unu de ani ca Dumnezeu să mă pregătească pentru viziunea pe care mi-o dăduse când aveam nouăsprezece ani. Când am început lucrarea de păstorire, am înțeles de ce fusese nevoie de atâta pregătire. Păstorirea era mai grea decât îmi închipuisem eu că va fi. Însă, datorită pregătirii de care avusesem parte în lucrul cu oamenii și a obișnuinței de a fi respins de posibili clienți în afaceri, am reușit să fiu credincios chemării lui Dumnezeu pentru viața mea. Nu pentru fiecare sarcină va fi nevoie de douăzeci și unu de ani de pregătire, însă principiul pregătirii rămâne același.

Ținând cont de principiul acesta, îmi place să parafralez astfel textul din Matei 13:44:

Împărăția cerurilor din voi vă dă cunoașterea sau accesul la cunoașterea tainelor sau a lucrurilor ascunse pe care le știe Dumnezeu. Această cunoaștere poate fi accesată din Duhul lui Dumnezeu care este în voi. Când un om găsește sau aude această cunoaștere ascunsă, care este o comoară sau un răspuns pentru el, o ascunde din nou în inima și în mintea lui. Și apoi, în bucuria lui, merge cu toată tăria sa, pregătindu-se cu băgare de seamă, în direcția care i-a fost arătată și potrivit cu îndrumarea primită, intrând astfel în posesia răspunsului său.

CAPITOLUL 8

LOCUL DIFICIL AL PROMOVĂRII

Prietenul meu, Peter, și soția lui, Bev, care păstoresc o biserică mare din Noua Zeelandă, au venit în Statele Unite pentru o vizită scurtă. Era perioada Crăciunului și urma ca cei doi să se oprească în Colorado Springs, la Hotelul Broadmoor, pentru vreo două zile, să se relaxeze și să se bucure de peisaj. Dacă nu ați fost la Broadmoor, acesta este unul dintre cele mai frumoase hoteluri din America, având în față priveliștea Munților Stâncoși. Locația este cunoscută pentru decorurile nemaipomenite de Crăciun. Peter m-a sunat să îmi spună că vor fi în Colorado și m-a întrebat dacă doream să ne întâlnim. Am profitat de ocazie și am petrecut trei zile minunate acolo.

Când sunt cu Peter, de obicei stăm de vorbă pe îndelete despre lucrare, fiindcă el face parte din comitetul lucrării mele; așa s-a întâmplat și atunci. Povesteam despre planurile pe care le aveam pentru anul următor și împărtășeam idei. În cele din urmă, a venit momentul să ne luăm rămas bun, care ne întristează întotdeauna, fiindcă suntem prieteni foarte buni. De obicei, eu și Drenda îi vizităm în Noua Zeelandă o dată pe an sau cel puțin o dată la doi ani, însă în anul acela fusesem foarte ocupat și nu reușiserăm să mergem.

Ne-am întors acasă pregătiți să începem noul an cu forțe proaspete. Pe 9 ianuarie am avut însă un vis în care mi se spunea că Peter urma să mă invite să predic la biserica lui în februarie. Mi s-a

Revoluția ta financiară: Puterea strategiei

părut neobișnuită ideea visului, fiindcă petrecusem de curând trei zile cu el și nu pomenise nimic despre o asemenea invitație, iar până în luna februarie mai erau doar câteva săptămâni. I-am spus Drendei ce îmi arătase Domnul și m-am îndreptat spre bucătărie, să servesc micul dejun.

Computerul meu se afla pe blatul de la bucătărie și l-am deschis într-o doară. În timp ce ședeam pe scaun și sorbeam din ceașca de cafea, am văzut că mi-a intrat un e-mail de la Peter. L-am deschis și am citit surprins că Peter mă invita să predic la conferința lui anuală pe teme financiare, care era la doar trei săptămâni distanță. Desigur, m-am mirat, însă, datorită visului avut, nu am fost din cale-afară de surprins. Am aruncat rapid o privire în agendă să văd dacă exista vreo șansă să onorez invitația, fiindcă aveam programate mai multe călătorii în preajma datei pentru care mă chemase el în Noua Zeelandă. Eu și Drenda eram deja planificați să mergem în Buenos Aires cu câteva zile înainte de data în care ar fi trebuit să ajungem în Auckland. Singurul mod în care aș fi putut sosi acolo la timp era să zbor din Buenos Aires direct în Sydney și de acolo să prind o cursă spre Auckland. Nu aș fi planificat niciodată o asemenea călătorie, dar, fiindcă Domnul îmi vorbise, știam că trebuia să merg.

Călătoria noastră în Argentina era una de afaceri, sponsorizată de unul dintre furnizorii cu care lucra firma mea. A fost o călătorie bună și o ocazie grozavă de a sta de vorbă cu prieteni pe care îi întâlnesc de obicei o dată pe an. Argentina se confrunța pe atunci cu probleme financiare destul de grave și în oraș erau proteste, însă experiența noastră a fost una frumoasă, în ansamblu, fiindcă nu mai fuseserăm niciodată în țara aceasta. Zborul spre Sydney a durat șaisprezece ore, fără escale, fiind cel mai lung pentru mine de până atunci. Avionul urma să treacă pe deasupra Polului Sud, ceea ce mi s-a părut nemaipomenit, fiindcă speram să văd acea parte a lumii din avion.

În timpul zborului, pe când priveam pe geam la întinderea de sub noi, care era acoperită în întregime de zăpadă și gheață, mi-am dat seama că mă aflam într-un avion al unei companii argentine, care întâmpina la rândul ei dificultăți într-o economie care se chinuia să rămână pe linia de plutire. Pentru o clipă, mi-a trecut prin minte

gândul că, dacă această companie făcuse economii cu întreținerea aeronavelor și dacă ne prăbușeam în acea parte a lumii, situația nu avea să fie prea plăcută. Dar mi-am adus aminte că eram în siguranță în mâinile Domnului, fiindcă El Însuși îmi spusese să fac drumul acela.

Când am ajuns la Sydney, le-am dat un telefon scurt lui Peter și Bev. Am rămas șocați aflând că Peter era la spital în urma unui atac de cord grav. Nu mai putea predica deloc la marea conferință pe tema finanțelor și mă ruga să preiau eu toate sesiunile. Acum știam de ce Domnul mă îndrumase spre Noua Zeelandă și am rămas uimit văzând cum ne îndrumă Duhul Sfânt pașii. Aceasta ne amintește ceea ce spune Romani 8:14.

**„TOȚI CEI CE SUNT
CĂLĂUZIȚI DE DUHUL LUI
DUMNEZEU SUNT FII AI
LUI DUMNEZEU.”**

— ROMANI 8:14

Toți cei ce sunt călăuziți de Duhul lui Dumnezeu sunt fii ai lui Dumnezeu.

— Romani 8:14

Vorbim din nou despre abilitatea de a auzi îndrumarea, ideile și conceptele pe care ni le transmite Duhul Sfânt. Nu există în Biblie relatare mai potrivită care să illustreze lecția următoare despre felul în care auzirea glasului Duhului Sfânt poate să vă dea răspunsurile necesare cum este povestea lui Daniel. Haideți să o citim începând cu Daniel 2:1-6.

În al doilea an al domniei lui Nebucadnețar, Nebucadnețar a avut niște vise. Duhul îi era tulburat și i-a pierit somnul. Împăratul a poruncit să cheme pe vrăjitori, pe cititorii în stele, pe descântători și pe haldei, ca să- spună visele. Ei au venit și s-au înfățișat înaintea împăratului. Împăratul le-a zis: „Am visat un vis; duhul îmi este tulburat și aș vrea să știu visul acela.”

Revoluția ta financiară: Puterea strategiei

Haldeii au răspuns împăratului în limba aramaică: „Veșnic să trăiești, împărate! Spune robilor tăi visul și-ți vom arăta tâlcuirea lui!”

Împăratul a luat iarăși cuvântul și a zis haldeilor: „Mi-a scăpat din minte lucrul acela: dacă nu-mi veți face cunoscut visul și tâlcuirea lui, veți fi făcuți bucăți și casele voastre vor fi prefăcute într-un morman de murdării. Dar, dacă-mi veți spune visul și tâlcuirea lui, veți primi de la mine daruri și răsplătiri și mare cinste. De aceea, spuneți-mi visul și tâlmăcirea lui!”

— Daniel 2:1-6

Haldeii au răspuns împăratului: „Nu este nimeni pe pământ care să poată spune ce cere împăratul; de aceea, niciodată niciun împărat, oricât de mare și puternic ar fi fost, n-a cerut așa ceva de la niciun vrăjitor, cititor în stele sau haldeu! Ce cere împăratul este greu; nu este nimeni care să spună lucrul acesta împăratului, afară de zei, a căror locuință nu este printre muritori.”

La auzul acestor cuvinte, împăratul s-a mâniat și s-a supărat foarte tare. A poruncit să piardă pe toți înțelepții Babilonului. Hotărârea ieșise, înțelepții începuseră să fie omorâți și căutau și pe Daniel și pe tovarășii lui ca să-i piardă.

— Daniel 2:10-13

Apoi Daniel s-a dus în casa lui și a spus despre lucrul acesta tovarășilor săi, Hanania, Mișael și Azaria, rugându-i să ceară îndurarea Dumnezeului cerurilor pentru această taină, ca să nu piară Daniel și tovarășii săi odată cu ceilalți înțelepți ai Babilonului. După aceea, i s-a descoperit lui Daniel taina într-o vedenie în timpul nopții. Și Daniel a binecuvântat pe Dumnezeul cerurilor. Daniel a luat cuvântul și a zis: „Binecuvântat să fie Numele lui Dumnezeu din veșnicie în veșnicie! A Lui este

LOCUL DIFICIL AL PROMOVĂRII

*înțelepciunea și puterea. El schimbă vremurile și împrejurările; El răstoarnă și pune pe împărați; El dă înțelepciune înțelepților și pricepere celor pricepuți! **El descoperă ce este adânc și ascuns; El știe ce este în întuneric și la El locuiește lumina.**”*

— Daniel 2:17-22

Daniel se afla într-o situație de viață și de moarte, într-o împrejurare în care îl păștea sfârșitul. Însă aici găsim o cheie majoră pentru următoarea noastră promovare. Dumnezeu a folosit-o pentru ridicarea, nu pentru căderea lui Daniel. Grație cunoștinței tainice a Duhului Sfânt, Daniel a putut spune împăratului Nebucadnețar visul și interpretarea acestuia. Împăratul a fost încântat, după cum vedem în pasajul următor.

Atunci împăratul Nebucadnețar a căzut cu fața la pământ și s-a închinat înaintea lui Daniel și a poruncit să i se aducă jertfe de mâncare și miresme. Împăratul a vorbit lui Daniel și a zis: „Cu adevărat, Dumnezeul vostru este Dumnezeul dumnezeilor și Domnul împăraților și El descoperă tainele, fiindcă ai putut să descoperi taina aceasta!”

Apoi împăratul a înălțat pe Daniel și i-a dat daruri multe și bogate; i-a dat stăpânire peste tot ținutul Babilonului și l-a pus ca cea mai înaltă căpetenie a tuturor înțelepților Babilonului. Daniel a rugat pe împărat să dea grija ținuturilor Babilonului în mâna lui Șadrac, Meșac și Abed-Nego. Daniel însă a rămas la curtea împăratului.

— Daniel 2:46-49

Care a fost rezultatul faptului că Daniel a auzit vocea lui Dumnezeu? Promovarea și bunăstarea!

Vedem același rezultat în altă istorisire din Biblie, cea despre Iosif. Când s-a confruntat cu o situație asemănătoare, lui Iosif i s-a dat șansa

Revoluția ta financiară: Puterea strategiei

de a interpreta visul faraonului. După ce a reușit să îi spună acestuia însemnătatea visului și să îi sugereze un plan administrativ care să salveze Egiptul în fața secetei prezise în vis, vedem în Geneza 41:39-40 care a fost răspunsul faraonului.

Și faraon a zis lui Iosif: „Fiindcă Dumnezeu ți-a făcut cunoscut toate aceste lucruri, nu este nimeni care să fie atât de priceput și atât de înțelept ca tine. Te pun mai mare peste casa mea și tot poporul meu va asculta de poruncile tale. Numai scaunul meu de domnie mă va ridica mai presus de tine.”

— Geneza 41:39-40

În amândouă aceste relatări vedem că, la început, deznădejdea a constituit o ispită reală, dar că rezultatul final a fost promovarea și belșugul. Mai simplu spus, lumea este dispusă să plătească bani serioși oamenilor capabili să rezolve probleme serioase. Duhului Sfânt din voi Îi face plăcere să vă așeze chiar în mijlocul unor asemenea probleme! Nu vă lăsați cuprinși de teamă când vi se întâmplă astfel, ci începeți să Îl lăudați pe Domnul, fiindcă El vă va ajuta întocmai cum a făcut-o în cazul lui Daniel și al lui Iosif! Eu spun întotdeauna că Dumnezeu primește gloria, iar eu primesc cecul! Îmi plac cuvintele rostite de Daniel despre Dumnezeu: „El descoperă ce este adânc și ascuns; El știe ce este în întuneric și la El locuiește lumina.” Daniel declară că lumina locuiește la El. Aceasta înseamnă că, la fel cum se întâmplă când ieșiți afară într-o noapte întunecoasă, dacă aprindeți lumina, puteți vedea pe unde mergeți! Frica este îndepărtată de lumină, iar voi știți încotro vă îndreptați. Pavel dă de înțeles în versetul acesta că Dumnezeu ne vorbește și că El ne ajută în vremuri grele.

„Când erați păgâni, știți că vă duceați la idoli cei muți, după cum erați călăuziți.”

— 1 Corinteni 12:2

Pavel spune că idolii nu vorbesc, dar Dumnezeu o face!

Poate v-ați întreat de ce am intitulat acest capitol „Locul dificil al promovării”. Am ales titlul acesta pentru că, atunci când vă aflați în situații dificile, Duhul Sfânt din voi are răspunsurile de care aveți nevoie. Locurile dificile vă oferă oportunitatea perfectă pentru a primi soluția. Aceste locuri constituie contextul potrivit pentru următoarea voastră promovare! Din nefericire, mulți credincioși se feresc de aceste locuri. De fapt, mulți cred că, dacă ajung în asemenea situații, este din pricină că au trecut pe lângă călăuzirea lui Dumnezeu.

Îmi aduc aminte perioada în care am început lucrarea televizată, când sumele pe care le aveam de achitat lunar ajungeau la nouă mii de dolari. La vremea respectivă, mi se părea că aveam de strâns o mulțime de bani lună de lună, dar apoi cheltuielile au crescut la peste douăzeci de mii de dolari pe lună și, mai târziu, la cincizeci de mii. Într-o zi, în timp ce ne rugam cu toții, Amy, fiica mea, a început să rostească un mesaj profetic: „Secerișul este prea mare pentru tine. Eu te împing dincolo de zona ta de confort. Doar prin Duhul Meu poți înțelege ce urmează să se întâmple! Vrei să pășești înainte, lăsându-Mă să te conduc prin locuri dificile, care trec dincolo de înțelegerea ta, spre ceea ce este imposibil?”

Înainte să vă relatez povestea, îmi puteți spune pe baza a ce cunoașteți deja cum trebuia să interpretăm noi aceste cuvinte? Ele vorbeau despre PROMOVARE! Îmi place faptul că Dumnezeu m-a lăsat să aleg. M-a întreat dacă voiam să pășesc înainte alături de El. Dumnezeu îmi cerea acordul. Dacă eu aș fi spus nu, sunt sigur că ar fi mers la altcineva. Dar eu am preferat să am eu însumi parte de promovare; cred că voi ați fi făcut la fel, nu-i așa?

Ei bine, eu am zis: „Da, Doamne, știi că vreau.” Câteva săptămâni mai târziu, canalul de televiziune Daystar ne-a oferit un timp zilnic de emisie; până atunci, transmiseserăm doar o dată pe săptămână. Dacă acceptam oferta, costurile cu emisiunile televizate ar fi crescut la două sute de mii de dolari pe lună. Pe baza aceluși cuvânt profetic și în urma imboldului pe care îl simțeam din partea ungerii Duhului Sfânt dinăuntrul meu, am spus da. Toată lumea m-a prevenit că, timp de vreo două luni, era de așteptat să rămânem în urmă cu plata timpului

Revoluția ta financiară: Puterea strategiei

de emisie, fiindcă era nevoie de câțva timp până când oamenii descopereau programul nostru. Așa s-a și întâmplat, doar că situația a fost puțin mai gravă decât am anticipat. În cinci luni, am ajuns să fim restanți cu cinci sute de mii de dolari la plata timpului de emisie. Reprezentantul canalului de televiziune mi-a trimis un e-mail în care îmi spunea că avocatul lui începea să fie îngrijorat de întârzierea plății.

Situația m-a făcut să Îi pun întrebări lui Dumnezeu, fiindcă emisiunea mea se numea *Rezolvă problema banilor*. Am început să fiu descurajat și i-am spus Drendei că era posibil să fim nevoiți să ne reducem activitatea din domeniul televiziunii. Însă ea m-a întrebat: „Ce a spus Dumnezeu în privința asta? A zis că El va acoperi cheltuielile, nu-i așa?” Timp de câteva zile, acestea au fost cuvintele ei când deschideam subiectul. Ei bine, ne-am rugat și, cu toate că nu aveam încă niciun răspuns, am simțit pacea lui Dumnezeu. În săptămâna aceea, am avut un vis în care am văzut teancuri cu cecuri. În mod ciudat, nu vedeam doar cecurile, ci și sumele trecute pe ele și persoanele care le scriau. Când m-am trezit, am știut că sumele datorate pentru timpul de emisie erau plătite și am avut pace. La acel sfârșit de săptămână, unul cât se poate de obișnuit de altfel, cei cinci sute de mii de dolari au venit exact așa cum văzusem în vis. Sumele trecute pe cecuri și semnatarii lor corespundeau întocmai visului meu.

Vedeți? Locurile dificile nu sunt rele! Ele constituie locul promovării, prietenii. Unii oameni îmi spun că se tem să pășească în locuri dificile, de teamă să nu facă vreo greșală. Însă Duhul Sfânt este capabil să vă avertizeze cu privire la potențialele greșeli, dacă Îl ascultați.

Îmi aduc aminte că acum câțiva ani, când conduceam o firmă care se ocupa de ipotecă, un client a vrut să împrumute diferența dintre valoarea casei lui și suma pe care o mai avea de achitat pentru ea, ca să o investească într-o firmă care mie nu-mi inspira încredere. În timp ce urcam scările spre birou, stăteam de vorbă cu unul dintre agenții mei despre situația aceasta. Dintr-o dată, am simțit că Duhul Sfânt îmi spunea cum să procedez. I-am spus agentului: „Poți încheia înțelegerea, dar cere clientului să semneze un document care va fi inclus în pachetul creditului acordat, afirmând că noi nu avem nicio

legătură cu firma de investiții, ci doar acordăm creditul la cererea clientului nostru.” Am menționat în acel document și faptul că nu ne asumam nicio responsabilitate cu privire la siguranța sau performanțele acelei investiții și că nici nu îi sugerasesm clientului nostru să investească în acea companie. Ei bine, șase luni mai târziu, toată afacerea s-a prăbușit. Firma în care a investit clientul a pierdut toți banii acestuia. S-a intentat un proces împotriva acelei companii și împotriva firmei mele.

Însă, când avocatul lor a văzut documentul pe care îl semnase clientul nostru, și-a retras plângerea îndreptată împotriva noastră.

Duhul Sfânt a fost Cel care m-a oprit pe scări în ziua aceea și mi-a spus să-i cer agentului meu să includă documentul amintit în dosarul acelui credit. Puteți avea încredere că Duhul Sfânt vă va ajuta și vă va conduce prin orice situații. După cum a spus Isus, „Nu vă temeți!”

Am spus povestea aceasta în una dintre celelalte cărți ale mele, însă merită repetată în contextul discuției de față. Într-o zi, ne pregăteam să plecăm cu familia pentru trei zile la final de săptămână. Eram cu toții în mașina de familie, gata să pornim motorul, când Duhul Sfânt mi-a spus dintr-o dată să mut cealaltă mașină. Aceasta era parcată pe alee, chiar lângă mașina de familie. Duhul Sfânt mi-a spus să o mut pe iarbă, ceea ce era foarte ciudat. M-am întrebat: „De ce mi-ar spune Duhul Sfânt să mut mașina de pe alee pe iarbă?” Nu aveam idee. Dar imboldul era foarte puternic. I-am spus Drendei ce urma să fac, am coborât din mașina de familie și am mutat-o pe cealaltă de pe pavaj în iarbă. Nu m-am mai gândit la ea până când ne-am întors acasă duminică seara. În locul unde se aflase mașina mea stătea trântit un arțar uriaș, care se prăbușise chiar acolo. Mașina lăsată în iarbă era în stare perfectă; copacul nu o atinsese deloc. Dacă nu aș fi mutat-o de la loc, aș fi găsit-o strivită.

Desigur, eu și Drenda fuseserăm imaginea perfectă pentru ceea ce nu trebuia făcut cu banii. Am avut nevoie însă doar de strategia și de înțelepciunea de sus pentru a ne ridica deasupra circumstanțelor

**PUTEȚI AVEA
ÎNCREDERE CĂ DUHUL
SFÂNT VĂ VA AJUTA ȘI
VĂ VA CONDUCE PRIN
ORICE SITUAȚII.**

Revoluția ta financiară: Puterea strategiei

noastre. Acum nu pot să nu zâmbesc privind emisiunea noastră care se difuzează în toată lumea și care este intitulată *Rezolvă problema banilor*.

Prieteni, iată care este astăzi destinul vostru:

„Slăbiciunea lor s-a preschimbât în tărie, au devenit puternici în luptă și au pus pe fugă oștile dușmane.”

— Evrei 11:34b, NIV

Locurile dificile și imposibile nu sunt dificile și imposibile când cunoașteți răspunsul!

CAPITOLUL 9

GLASUL BLÂND ȘI LINIȘTIT

Când încep să vorbesc despre glasul Duhului Sfânt, mulți oameni îmi spun că ei nu au auzit niciodată vocea lui Dumnezeu. Însă eu îi contrazic: „Ba da, ai auzit-o!” Dacă trăiți și voi cu aceeași impresie ca mulți alții, că nu ați auzit niciodată glasul Domnului, vă rog să deschideți Biblia la 1 Împărați 19:11-12.

*Domnul i-a zis: „Ieși și stai pe munte înaintea Domnului!”
Și iată că Domnul a trecut pe lângă peșteră. Și înaintea
Domnului a trecut un vânt tare și puternic, care despica
munții și sfărâma stâncile. Domnul nu era în vântul acela. Și,
după vânt, a venit un cutremur de pământ. Domnul nu era
în cutremurul de pământ. Și, după cutremurul de pământ, a
venit un foc: Domnul nu era în focul acela. Și, după foc, a venit
un susur blând și subțire.*

— 1 Împărați 19:11-12

Deși am auzit glasul Duhului Sfânt la grade diferite de intensitate, de obicei el este o șoaptă blândă. Un glas blând și liniștit. După cum am spus mai devreme în această carte, de cele mai multe ori, glasul lui Dumnezeu sună ca un gând care are o rezonanță diferită. Așa cum puteți distinge glasul copilului vostru într-o mulțime, puteți

Revoluția ta financiară: Puterea strategiei

ajunge să cunoașteți glasul Duhului Sfânt îndeajuns de bine încât să Îl recunoașteți când vă vorbește. Însă în capitolul acesta vreau să vă vorbesc despre glasul lui Dumnezeu la care nu se gândește nimeni, dar pe care toți l-au auzit.

În timp ce studiam la Universitatea Oral Roberts, am ales câteva cursuri de teologie, fiindcă specializarea mea era în Vechiul Testament. Am dat peste multe informații pe care nu le mai auzisem până atunci; de fapt, aproape toate erau noi pentru mine. Fiindcă îmi lipseau abilitățile necesare studiului, ca unuia care chiulise întruna în liceu, am resimțit din greu presiunea intensă de a ține pasul cu cerințele, mai ales în preajma examenelor. La unul dintre cursuri am avut de scris o lucrare despre un subiect legat de Vechiul Testament, pe care nu mi-l mai amintesc. Scrierea lucrărilor mă intimidă de-a binelea. În primul an de colegiu, după ce am predat prima temă primită, mi-a fost înapoiată cu un mare „respins” scris cu cerneală roșie pe prima pagină, alături de cuvintele: „Nu-mi vine să cred că ai mers la liceu!” Engleza și gramatica erau atât de deficitare încât profesorul a rămas uimit că reușisem să intru la facultate. Pe parcursul primului an, am avut nevoie de ajutor la limba engleză.

Acum, când îmi stăteau în față ultimele săptămâni, aveam de predat o nouă lucrare de care îmi era teribil de groază. Mă așezam pregătit să scriu, însă nu învățasem niciodată cum să structurez o lucrare, așa că pur și simplu căutam informații pe care le copiam reformulându-le cât de cât, ca nimeni să nu-și dea seama că aproape toată lucrarea mea era plagiată după diferite surse. Nu aveam inima împovărată, fiindcă nu mi se părea că făceam nimic greșit, mai cu seamă că exprimam informația cu cuvintele mele; însă adevărul era că efectiv nu știam cum să scriu.

De data aceasta, eram contra cronometru. Un prieten care stătea într-o cameră învecinată mergea la același curs ca mine, doar că la altă oră din zi. Toți cursanții aveau de scris o lucrare pe aceeași temă, așa că l-am întrebat pe prietenul meu dacă îmi putea arăta cum își structurase el materialul. În momentul în care am avut în față lucrarea lui, mi-am dat seama că nu aveam cum să scriu una la fel de bună, așa că am decis să o copiez. Știu, știu că sunteți șocați. Nu uitați că eram

pe atunci un bebeluș în viața de credință. Ei bine, nu am copiat toată lucrarea lui, ci doar vreo jumătate. La finalul săptămânii, am predat profesorului lucrarea aceea, ușurat că terminasem cu scrisul. Dar apoi s-a întâmplat ceva care m-a învățat o lecție prețioasă legată de auzirea vocii lui Dumnezeu.

În noaptea aceea, în timp ce stăteam în pat, nu am reușit să adorm. Conștiința mea vorbea atât de tare încât nu aveam somn. Mi-am dat seama că era greșit ce făcusem, că furasem și mințisem. În același timp, dovedisem lipsă de respect față de prietenul meu, pe care nu îl onorasem. Mă simțeam mizerabil! Pe la ora trei dimineața, m-am dus în camera prietenului meu, l-am trezit, i-am spus ce am făcut și mi-am cerut iertare. El s-a uitat la mine somnoros și mi-a zis: „Du-te la culcare, Gary!” După aceea, s-a întors pe cealaltă parte și a adormit la loc.

A doua zi, m-am dus la profesorul meu și mi-am recunoscut fapta. Desigur, nu am primit un calificativ de trecere pentru lucrarea aceea, însă profesorul mi-a zâmbit și mi-a spus că aprecia faptul că îi spusese adevărul. Apoi a adăugat că, fiindcă fusesem sincer și mă dusesem la el, îmi dădea pentru curs nota finală de 8. Cât de ușurat am fost, cât de bine m-am simțit când glasul condamnării a tăcut, iar inima mea a fost iarăși liberă și plină de pace!

Dați-mi voie să vă întreb ceva: de ce prietenul meu s-a întors pe cealaltă parte și s-a culcat la loc în timp ce eu eram într-o adevărată agonie emoțională? De ce nu era și el în aceeași agonie? De ce eu nu puteam dormi și mă simțeam atât de mizerabil? Un glas îmi vorbea întruna în timp ce încercam să adorm și mă condamna; era conștiința mea! Definiția conștiinței este aceasta: cunoașterea instinctivă a binelui și răului. Sensul literal al cuvântului este „a cunoaște, a avea cunoștință despre”.

Ca o candelă, lumina ei strălucește și dă în vileag întunericul. Conștiința ține socoteala tuturor gândurilor din mintea voastră și a fiecărei fapte săvârșite. Asemeni unui martor dintr-o sală de judecată, depune mărturie despre lucrurile cele mai ascunse. Ea vorbește și vă amintește să faceți binele și să ocoliți răul. Conștiința este vocea lăuntrică a lui Dumnezeu din fiecare persoană. Conștiința trage la

Revoluția ta financiară: Puterea strategiei

răspundere fiecare om cu privire la acțiunile sale. Conștiința somează fiecare persoană, ca în fața unei curți de judecată, să dea socoteală înaintea lui Dumnezeu. La fel cum este chemat un martor să prezinte dovezi, conștiința vorbește fie în favoarea noastră (ne apără), fie ne condamnă (ne acuză).

Un studiu publicat de Medical Xpress confirmă acest adevăr:

„Teoria dominantă actuală despre dezvoltarea omului este aceea că ființele omenești își încep viața într-o stare morală de *tabula rasa*, însă noile cercetări contrazic acest fapt. Cercetătorii au descoperit că bebelușii de șase luni pot face deja judecăți de natură morală și înclină să creadă că e posibil ca noi să ne naștem având un cod moral imprimat în creier.”³

CONȘTIINȚA ESTE VOCEA LUI DUMNEZEU ÎN FIECARE OM, AMPRENTA CREATORULUI ȘI A CERINȚELOR LUI DE A TRĂI VIAȚA CUM NE-A CREAT EL SĂ O TRĂIM.

Prin aceasta vom cunoaște că suntem din adevăr și ne vom liniști inimile înaintea Lui ori în ce ne osândește inima noastră; căci Dumnezeu este mai mare decât inima noastră și cunoaște toate lucrurile. Preaiubiților, dacă nu ne osândește inima noastră, avem îndrăzneală la Dumnezeu. Și orice vom cere, vom căpăta de la El, fiindcă păzim poruncile Lui și facem ce este plăcut înaintea Lui.

— 1 Ioan 3:19-22

Conștiința este vocea lui Dumnezeu în fiecare om, amprenta Creatorului și a cerințelor Lui de a trăi viața cum ne-a creat El să o trăim. Niciun om nu poate scăpa de conștiința lui. În trecut, eram uimit când auzeam că un om care a ucis pe cineva sau a jefuit o bancă și nu a fost prins a hotărât dintr-o dată să se predea singur. Acum știu că nu există chin mai mare decât o conștiință care îl condamnă mereu pe om și îl face să se simtă vinovat! Pavel spune în 2 Corinteni 1:12 despre conștiință că ea mărturisește, că vorbește.

GLASUL BLÂND ȘI LINIȘTIT

Lauda noastră este mărturia pe care ne-o dă cugetul nostru că ne-am purtat în lume și mai ales față de voi cu o sfințenie și curăție de inimă date de Dumnezeu, bizuindu-ne nu pe înțelepciunea lumească, ci pe harul lui Dumnezeu.

— 2 Corinteni 1:12

Poate veți spune: „Pe baza cărei autorități vorbește credința? De ce ar sta în picioare mărturia ei în fața unei curți spirituale de judecată?” Pentru că ea este glasul lui Dumnezeu. Pavel ne spune și în Romani 2:14-15 că această conștiință ne vorbește în mod activ.

Când neamurile, măcar că n-au lege, fac din fire lucrurile Legii, prin aceasta ei, care n-au o lege, își sunt singuri lege; și ei dovedesc că lucrarea Legii este scrisă în inimile lor; fiindcă despre lucrarea aceasta mărturisesc cugetul lor și gândurile lor, care sau se învinovățesc, sau se dezvinovățesc între ele.

— Romani 2:14-15

Toți oamenii au o conștiință. E posibil să nu fiți de acord cu mine. Poate cunoașteți indivizi care nu par să aibă sentimente, dar eu vă garantez că nu au fost așa de la început. Dacă un om continuă să se împotrivescă vocii conștiinței sale, acea voce se va auzi din ce în ce mai slab.

Astfel de învățături vin de la niște mincinoși ipocriți, a căror conștiință a fost însemnată cu fierul roșu.

— 1 Timotei 4:2, NIV

Pavel spune că acești oameni au conștiința înfierată sau că s-au făcut singuri incapabili să mai simtă sau să audă conștiința, pentru că și-au împietrit inima față de glasul ei. Gândiți-vă la pielea voastră. Dacă o cauterizați, adică dacă o ardeți, ea nu mai poate simți până când crește un strat nou de piele, iar cel vechi se desprinde și cade. La fel se întâmplă în cazul conștiinței voastre. Ea nu vă poate sili să

Revoluția ta financiară: Puterea strategiei

faceți nimic; ea doar vorbește. Voi o puteți ignora sau puteți acționa împotriva îndemnului ei. Însă Pavel vă avertizează că, dacă o ignorați, veți avea doar necazuri; de fapt, potrivit spuselor apostolului, o asemenea alegere va face ca viața voastră să eșueze.

Porunca pe care ți-o dau, fule Timotei, după prorociile făcute mai înainte despre tine, este ca, prin ele, să te lupți lupta cea bună și să păstrezi credința și un cuget curat, pe care unii le-au pierdut și au căzut de la credință [și și-au făcut credința să eșueze].

— 1 Timotei 1:18-19)

În esență, oamenii care se împietresc față de glasul conștiinței și-au pierdut abilitatea de a îndrepta cârma vieții lor în direcția bună. Busola lor s-a defectat și nu îi mai poate îndruma. Ei nu mai știu încotro se îndreaptă. Pavel spune că noi trebuie să ne luptăm să păstrăm o conștiință bună, una care este curată, ca să ne asigurăm că navigăm în direcția corectă. Pentru că noi putem să ne împietrim inima și să ne vătămăm abilitatea de a simți ce este bine și ce e rău, Pavel spune că este important să urmăm legea și să facem ce este bine.

De aceea trebuie să fiți supuși nu numai de frica pedepsei, ci și din îndemnul cugetului. (Romani 13:5)

Dacă nesocotiți legea, conștiința voastră vă va condamna. Pavel spune, așadar, să ne supunem legii, să facem ce este bine, așa încât conștiința noastră să rămână sensibilă și să poată acționa așa cum a fost menită să o facă, protejându-ne de pericol. Legat de subiectul conștiinței, îmi aduc aminte de o altă faptă nesăbuită a mea, care ilustrează acest principiu. Evenimentul s-a întâmplat înainte să încep lucrarea de păstorie. După ce veți citi povestea, vă veți da seama de ce Dumnezeu nu m-a trimis mai devreme să păstoresc. Incidentul are de-a face cu o mașină pe care am avut-o cândva, un Peugeot 505 cu două locuri care îmi era tare drag. Ei bine, într-o zi, un tip m-a lovit la semafor în spate. Portbagajul era turtit și bara era îndoită, pe lângă

ale stricăciuni suferite de mașină în urma accidentului. Agentul de asigurări al celui care mă lovise a venit la noi acasă să vadă mașina și să facă o estimare a daunelor.

Înainte să vă povestesc ce s-a întâmplat când a venit agentul, trebuie să vă spun că, înainte cu câteva săptămâni, îmi căzuse toba de eșapament. Dispozitivul care deschidea turela, aflat în partea din spate a mașinii, încetase și el să mai funcționeze cu câteva săptămâni înainte să vină agentul să constate starea mașinii. Când omul a sosit să o inspecteze, m-a întrebat dacă toba, pe care o observase pe jos, lângă mașină (unde o pusesem eu, ca să o vadă) fusese stricată în urma accidentului. Am simțit o împunsătură de vinovăție când am răspuns: „Da, domnule.” Agentul m-a întrebat apoi dacă mecanismul care deschidea turela, despre care îi spusese că nu funcționa, fusese afectat tot de accident. Am răspuns afirmativ din nou.

În duhul meu, am auzit conștiința strigând: „Gary, ce faci? Tu minți!” Ascultați cum m-am păcălit pe mine însumi. Îmi aduc aminte că mi-am zis: „Ignoră vocea aceasta. Va trece.” Astăzi nu îmi vine să cred că am gândit așa atunci. Nu știu dacă voi vă bucurați că încă nu păstoream o biserică, dar sunt sigur că Dumnezeu Se bucura!

Mașina a fost dusă la un atelier auto și, după o săptămână, am fost sunat să merg după ea. Când am văzut-o la service, am fost în al nouălea cer! Mașina era perfectă! Am condus-o până acasă, bucuros că toate defecțiunile fuseseră reparate. O săptămână mai târziu, am hotărât să dau o fugă până acasă și să servesc prânzul împreună cu Drenda și copiii. Căsuța de la fermă era doar la vreo trei kilometri de spațiul închiriat unde aveam biroul firmei. Am parcat pe alea din fața casei, lângă ușa de la intrare, și am servit împreună un prânz grozav.

Când am deschis ușa ca să merg spre mașină, am observat că aceasta nu mai era unde o lăsasem. Nedumerit, m-am întrebat unde dispăruse mașina. M-am uitat în jur și am văzut-o. Casa noastră era pe vârful unui deal și se pare că uitasem să trag frâna de mână. Deși nu mi se mai întâmplase niciodată să uit, se pare că de data aceasta așa făcusem, fiindcă mașina o luase la vale și se izbise de un copac. M-am apropiat de ea și am rămas șocat văzând ce se întâmplase. Portbagajul era turtit și stricăciunile păreau trase la indigo după cele suferite în

Revoluția ta financiară: Puterea strategiei

urma accidentului. Bara era îndoită, ca și înainte, toba de eșapament căzuse și mecanismul care deschidea turela nu mai funcționa. Mașina era în aceeași stare în care se aflase înainte să fie dusă la atelierul auto, după accident.

În timp ce stăteam și mă uitam la ea, am înțeles dintr-o dată ce se întâmplase și am început pur și simplu să râd. Dumnezeu mă învăța o lecție, una pe care predicatorul novice avea nevoie să și-o însușească înainte să-i poată învăța pe alții. Nu am mai dus mașina aceea la reparat, ci am vândut-o pentru piese de schimb. Am mai avut o singură experiență în viață în care îmi aduc aminte că glasul conștiinței a strigat din răspuțeri să mă opresc. Eu îi spun povestea cu bicicleta.

Sper că exemplele acestea vă sunt de folos. Știu, nu v-ați fi gândit niciodată că mă pot coborî atât de jos încât să fac asemenea lucruri, dar vă înșelați. Eu unul mă bucur că am fost mântuit, fiindcă altfel am sentimentul că viața mea ar fi luat o cu totul altă întorsătură.

Povestea cu bicicleta a avut loc la vreo doi ani după cea cu mașina, când tocmai începusem să păstoresc biserica noastră de curând plantată. Într-o duminică după-masă mersesem să îl vizitez pe tatăl meu și acum plecam, ieșind cu spatele de pe aleea casei lui, apropiindu-mă cu mașina mea, un Dodge Caravan, de stradă. Casa tatălui meu se afla la baza unui mic deal. Nu știu cum, dar nu am observat biciclistul care cobora dealul. Eu ieșeam încet, dând mașina înapoi, iar el nu era în spatele meu, însă viteza pe care a prins-o coborând dealul l-a făcut să ajungă în dreptul meu chiar în momentul în care ieșisem cu spatele în stradă și trecusem din marșarier în viteza întâi.

În tot acel răstimp, nu îl observasem pe biciclist; dintr-o dată, am auzit niște izbituri zgomotoase în partea laterală a mașinii. M-am uitat în oglindă și l-am văzut în spatele meu, cu mâinile ridicate de pe ghidon, arătându-mi degetul din mijloc și înjurându-mă de mama focului. Am fost luat cu totul prin surprindere și insultat de purtarea omului cu pricina. Știam că ar fi putut încetini cu ușurință în timp ce cobora dealul, când mă văzuse ieșind cu spatele. Știam că, dacă ar

fi vrut, putea și să mă ocolească în viteză. Însă el alesese să mă pună la punct.

Am rămas cu totul șocat văzând încercarea lui de a se pune cu o mașină și mi-am zis că era cazul ca cineva să îl învețe o lecție pe istețul acela, așa că am încetinit și am așteptat să se apropie cu bicicleta de mașina mea, după care am pus brusc frână. M-am simțit întrucâtva răzbunat văzându-l cum a apăsât și el frenetic frânele, ca să nu se izbească de portbagajul mașinii mele. Asta l-a făcut să dea drumul unui șuvoi de injurii și blesteme cum nu mai văzusem și nu mai auzisem vreodată. Omul nu se mai oprea.

Am mers încet înainte, după care am intrat cu spatele pe o alee, așa încât mașina să fie îndreptată cu fața spre stradă. Am rămas pe loc, așteptându-l pe biciclistul care pedala în direcția mea. Când m-a văzut așteptându-l cu mașina îndreptată spre el, a tăcut brusc. Probabil și-a dat seama dintr-o dată că el era pe bicicletă și că mașinile sunt mult mai mari decât bicicletele. Am deschis geamul și am așteptat să se apropie, după care i-am strigat că, dacă îl mai vedeam vreodată pe strada aceea, voi da cu mașina peste el. Acestea fiind spuse, am izbit cu pumnul în bordul mașinii, care era îndreptată spre biciclistul aflat acum la vreo cinci metri de mine. Am pornit spre el și am simțit mașina zgâriind bicicleta, în timp ce omul de-abia a scăpat nevătămat. M-am simțit întrucâtva răzbunat. „*Acum i-am arătat eu lui*”, mi-am zis în sinea mea, dar sentimentul de satisfacție nu a durat mult.

Am auzit în duhul meu cum Duhul Domnului îmi spune cu glas apăsător, plin de autoritate: „Gary, ce faci?” Nici dacă aș fi văzut cuvintele acelea tipărite în fața ochilor mei nu m-ar fi afectat mai tare ca auzirea lor în duhul meu. Dintr-o dată, mi-am dat seama că l-aș fi putut omorî pe omul acela. M-am uitat în oglinda retrovizoare și l-am văzut pedalând foarte încet, cu capul plecat, fie fiindcă fusese rănit, fie pentru că era surprins că rămăsese în viață, nu știu. Mi-am văzut de drum, dar conștiința nu îmi dădea pace. Ca unul care devenise de curând păstor, mi-am dat seama ce s-ar fi putut întâmpla. Puteam vedea în fața ochilor ziarele cu titluri precum: „Păstorul Bisericii Faith Life calcă un biciclist într-o izbucnire de furie.” Duhul Sfânt mi-a amintit că pentru oameni ca biciclistul cu pricina mă chemase El să

Revoluția ta financiară: Puterea strategiei

deschid o biserică în acea comunitate. Am rămas șocat privind-mi retrospectiv acțiunile și m-am pocăit înaintea Domnului cu lacrimi.

Acum suntem de acord, probabil, că ați auzit și voi vocea Domnului. Însă e important ca această conștiință să rămână sensibilă și să nu se împietrească, așa încât să Îl puteți auzi întotdeauna. Biblia spune că poporul Israel și-a împietrit inima față de Dumnezeu și nu a mai putut să intre în Țara Promisă. Autorul cărții Evrei ne avertizează pe noi, credincioșii Noului Testament, să nu urmăm exemplul lor.

De aceea, cum zice Duhul Sfânt: „Astăzi, dacă auziți glasul Lui, nu vă împietriți inimile ca în ziua răzvrătirii, ca în ziua ispitirii în pustie.”

— Evrei 3:7-8

Avertismentul acesta se repetă cel puțin de trei ori în capitolele 3 și 4. De ce oare? Pentru că Dumnezeu vrea să vă binecuvânteze și dorește ca voi să aveți toate lucrurile pentru care a plătit Isus.

DE ACEEA, CUM ZICE DUHUL SFÂNT: „ASTĂZI, DACĂ AUZIȚI GLASUL LUI, NU VĂ ÎMPIETRIȚI INIMILE CA ÎN ZIUA RĂZVRĂTIRII, CA ÎN ZIUA ISPITIRII ÎN PUSTIE.”

— EVREI 3:7-8A

Ideea de împietrire a inimii îmi aduce aminte de poneiul pe care l-am avut în copilărie. Era cel mai rău animal pe care-l văzusem vreodată; în același timp, era un ponei isteț. Eu eram singurul care îl putea călări

sau, mai bine zis, singurul care îndrăznea să-l călărească. Țin minte că, într-o zi, a venit la mine un prieten care o ținea sus și tare că iubea mult caii și că era în stare să se descurce cu orice cal. A insistat să îl călărească pe Tony, poneiul năvăș. După o vreme, m-a convins să-l las să încerce, așa că am înșeuat poneiul. Numele prietenului meu era Jackie; nu voi uita niciodată ce s-a întâmplat când a urcat în șa. Odată ce a ajuns în spinarea lui Tony, poneiul a țâșnit ca din pușcă. Tony a luat-o la goană direct spre iazul care se afla la vreo cincizeci de pași de casă. Jackie smucea hățurile cât putea de tare și răcnea din răspuțeri la

ponei să se oprească, însă Tony nu îl lua în seamă. În schimb, poneiul a gonit mai departe spre iaz, iar când a ajuns pe malul apei, s-a oprit brusc, cu capul plecat. Bineînțeles, Jackie a zburat direct în apă. După aceea, Tony s-a întors cu spatele și a început să pască iarbă de parcă nu s-ar fi întâmplat nimic.

Vedeți voi, Tony fusese smucit de atâtea ori cu ajutorul frâielor, încât zăbala din gură nu îl mai deranja. Ajunsesese atât de bătătorit încât nu mai lua în seamă comenzile. Ca ponei, Tony fusese cu totul nefolositor tuturor, cu excepția mea. De ce? Fiindcă, după cum spuneam, era un ponei isteț. Eu eram cel care îl hrănea, iar el a învățat că singurul mod în care putea ieși din boxa lui ca să se plimbe sub cerul liber și să pască iarba proaspătă care îi plăcea atât de mult era să mă lase să îl călăresc. Însă trebuia să fiu mereu cu ochii pe el. Mergea întotdeauna cu capul întors într-o parte, ca să mă poată vedea în timp ce îl călăream. Aștepta să-mi întorc privirea în cealaltă parte și atunci se întorcea brusc și mă mușca de picior. Credeți-mă, mușcăturile lui erau dureroase, așa că nu îl scăpam niciodată din ochi. Însă, în ce privește utilitatea, era cu totul nefolositor.

Dacă lăsăm inima noastră să se împietrească, devenim nefolositori pentru Dumnezeu, așa cum era Tony pentru noi. Odată, l-am legat pe Tony afară, cu un lanț. Tatăl meu îi turna apă într-o găleată. Când tata s-a întors, dând să plece, Tony s-a întins și l-a mușcat de șezut. Ei bine, tatăl meu nu era mântuit pe atunci și era un om căruia îi sărea țandăra repede. Lângă găleata de apă era un bulgăr mare de sare, iar tata l-a ridicat și l-a aruncat cu toată puterea spre ponei. Dar Tony a supraviețuit. Credeți că am avut vreodată încredere în el? Niciodată!

La fel se întâmplă și cu oamenii. Ei cred că nu fac decât să fie neascultători, acționând împotriva conștiinței lor, dar nu își dau seama că, de fiecare dată când procedează astfel, devin tot mai bătătoriți. La un moment dat, ajung la fel ca Tony și nu mai simt durerea sau remușcarea când aleg să nu Îl asculte pe Dumnezeu și să nu facă ceea ce le spune. Remediu este să vă pocăiți îndată când vă dați seama că ați acționat împotriva conștiinței voastre.

Revoluția ta financiară: Puterea strategiei

Psalmul 51 a fost scris de împăratul David după ce păcătuisese cu Batșeba. Este un psalm al pocăinței.

*Ai milă de mine, Dumnezeule, în bunătatea Ta! După îndurarea Ta cea mare, șterge fărădelegile mele! Spală-mă cu desăvârșire de nelegiuirea mea și curăță-mă de păcatul meu! Căci îmi cunosc bine fărădelegile și păcatul meu stă necurmat înaintea mea. Împotriva Ta, numai împotriva Ta am păcătuit și am făcut ce este rău înaintea Ta; așa că vei fi drept în hotărârea Ta și fără vină în judecata Ta. Iată că sunt născut în nelegiuire și în păcat m-a zămislit mama mea. Dar Tu ceri ca adevărul să fie în adâncul inimii: fă dar să pătrundă înțelepciunea înăuntrul meu! Curăță-mă cu isop și voi fi curat; spală-mă și voi fi mai alb decât zăpada! Fă-mă să aud veselie și bucurie și oasele pe care le-ai zdrobit Tu se vor bucura! Întoarce-Ți privirea de la păcatele mele, șterge toate nelegiuirile mele! **Zidește în mine o inimă curată**, Dumnezeule, pune în mine un duh nou și statornic! Nu mă lepăda de la Fața Ta și nu lua de la mine Duhul Tău cel Sfânt! Dă-mi iarăși bucuria mântuirii Tale și sprijină-mă cu un duh de bunăvoință!*

— Psalmul 51:1-12

Dacă ai fi voit jertfe, Ți-aș fi adus, dar Ție nu-Ți plac arderile de tot. Jertfele plăcute lui Dumnezeu sunt un duh zdrobit: Dumnezeule, Tu nu disprețuiești o inimă zdrobită și mâhnită.

— Psalmul 51:16-17

David striga spre Dumnezeu să zidească în el o inimă curată, un duh zdrobit, o inimă cuprinsă de pocăință. În esență, el spunea că dorea o inimă care să poată simți din nou. Însă David nu ar fi ajuns niciodată în necazul acela dacă ar fi ascultat glasul conștiinței sale. De aceea, țineți minte: dacă treceți peste ceea ce vă spune conștiința, inima voastră se va împietri și, astfel, va fi mai ușor să fiți neascultători a

doua oară, a treia oară și a patra oară, până când nu veți mai auzi deloc glasul lui Dumnezeu.

Conștiința este doar unul dintre modurile în care Îl auzim pe Dumnezeu. Desigur, Duhul Sfânt ne vorbește direct, spunându-ne ce să facem și îndrumându-ne în direcția cea bună. După cum aminteam, eu L-am auzit pe Duhul Sfânt corectându-mă atât cu un glas răsunător și autoritar, cât și pe un ton blând și liniștit. L-am auzit vorbindu-mi prin vise și vedenii, subiect pe care îl voi aborda în capitolul următor. Însă în capitolul de față am învățat că, dacă vrem să Îl auzim pe Dumnezeu, trebuie să ne păstrăm conștiința curată de orice acuzație și să ne pocăim de îndată ce greșim, ca ea să rămână sensibilă, iar noi să putem auzi glasul ei!

CAPITOLUL 10

VEDENII ȘI VISURI

M-am ridicat în șezut în pat și i-am spus Drendei: „Ești însărcinată cu o fetiță!”

Dintre cei cinci copii pe care îi avem, Dumnezeu ne-a spus doar la cel de-al patrulea, Polly, că vom avea o fetiță. Cred că a fost așa ca să ne ținem strâns de faptul acesta când familia noastră a avut un accident de mașină, în timp ce Drenda era însărcinată în șase luni cu Polly. Conduceam cu nouăzeci de kilometri la oră când un tânăr ne-a tăiat calea brusc. Nu am avut timp să opresc și ne-am izbit de el. Nimeni nu a fost rănit grav, dar am ajuns cu toții la spital. Drenda, care era însărcinată, a fost mai afectată, din cauza centurii de siguranță, așa că era îngrijorată pentru Polly. Fiindcă Dumnezeu ne vorbise despre acest copilaș, am avut un simțământ de pace și am știut că fetița va fi bine, lucru care s-a adevărit.

Dacă tot am adus-o în discuție pe Polly, îmi aduc aminte momentul în care ea, devenită soție, era însărcinată cu primul ei copil. Eu și Drenda trebuia să plecăm din țară pentru o călătorie de afaceri. Din păcate, data la care urma să nască Polly cădea chiar în mijlocul perioadei în care noi lipseam de acasă. Acum, dacă o cunoașteți pe soția mea, vă dați seama că nu era dispusă să rateze nașterea copilașului vreunzia dintre fetele ei, așa că ne întrebam dacă era mai bine să anuleze sau nu călătoria. Am petrecut câtva timp rugându-mă cu privire la problema aceasta și Duhul Sfânt mi-a vorbit, spunându-mi că termenul era greșit și că bebelușul urma să se nască a doua zi după întoarcerea noastră. I-am spus Drendei ce îmi arătase Domnul cu

Revoluția ta financiară: Puterea strategiei

privire la data nașterii și am plecat împreună în călătoria aceea. Când am ajuns acasă, Polly a intrat în travaliu exact în data pe care mi-o spusese Domnul. Ivory, noua noastră nepoțică, s-a născut exact la timpul potrivit.

Acestea sunt exemple ale modurilor în care ne vorbește Duhul Sfânt despre diferitele situații ale vieții noastre; cuvintele Sale vin din duhul nostru. Dar Duhul Sfânt ne vorbește și în alte moduri de care trebuie să fim conștienți.

După aceea, voi turna Duhul Meu peste orice făptură; fiii și ficele voastre vor proroci, bătrânii voștri vor visa vise și tinerii voștri vor avea vedenii. Chiar și peste robi și peste roabe voi turna Duhul Meu în zilele acelea.

—Ioel 2:28-29

Profetul Ioel spunea că urma să vină ziua când Dumnezeu va turna Duhul Lui peste toată omenirea. Noi trăim astăzi perioada profetită. În ziua Pentecostului, Duhul Sfânt S-a coborât peste cei ce așteptau în camera de sus. Mulțimea care i-a văzut pe toți cei ce fuseseră acolo vorbind în alte limbi și laudându-L pe Dumnezeu s-a gândit că oamenii aceștia erau beți, așa că a întrebat: „Ce înseamnă aceasta?” Petru s-a ridicat și a vorbit mulțimii.

Atunci, Petru s-a sculat în picioare cu cei unsprezece, a ridicat glasul și le-a zis: „Bărbați iudei și voi toți cei care locuiți în Ierusalim, să știți lucrul acesta și ascultați cuvintele mele! Oamenii aceștia nu sunt beți, cum vă închipuiți voi, căci nu este decât al treilea ceas din zi. Ci aceasta este ce a fost spus prin prorocul Ioel: «În zilele de pe urmă, zice Dumnezeu, voi turna din Duhul Meu peste orice făptură; feciorii voștri și fetele voastre vor proroci, tinerii voștri vor avea vedenii și bătrânii voștri vor visa visuri! Da, chiar și peste robii Mei și peste roabele Mele voi turna, în zilele acelea, din Duhul Meu și vor proroci.»”

— Fapte 2:14-18

Visele și vedeniile sunt unul dintre modurile foarte importante în care ne vorbește Duhul Sfânt. Nu sunt sigur de ce El vorbește uneori cu un glas blând și liniștit, iar alteori alege să ne vorbească printr-un vis. Cred că răspunsul stă, în parte, în faptul că noi suntem cu toții atât de ocupați. Când suntem liniștiți, El ne poate capta atenția. Sau poate că ne vorbește prin visuri pentru că ne aflăm într-o asemenea stare de confuzie ori împrejurările noastre sunt atât de complicate încât este greu să auzim glasul Lui blând și liniștit. Duhul Sfânt vrea doar să Se asigure că mesajul Lui ajunge la noi. La urma urmei, o imagine valorează cât o mie de cuvinte. Oricare ar fi motivul, Îi mulțumesc lui Dumnezeu pentru visuri și vedenii. Cele două sunt asemănătoare. Ambele presupun imagini pe care le vedem, marea diferență constând în aceea că vedeniile le avem când suntem treji, pe când visele sunt imagini pe care le vedem în timp ce dormim.

În ce privește vedeniile, eu am avut doar câteva din categoria celor pe care le vedem când suntem treji și pe care le percepem ca pe niște imagini reale. Cea mai semnificativă vedenie pe care am avut-o a fost cea de la nouăsprezece ani, când am fost chemat de Domnul să predic. Tocmai fusesem botezat în Duhul Sfânt cu o lună înainte de vedenia amintită. Desigur, toate aceste experiențe erau noi pentru mine, fiindcă în biserica pe care o frecventam nu se predica prea mult despre Duhul Sfânt.

Era ziua mea de naștere și fusesem invitat să servesc cina cu niște prieteni. În timp ce stăteam la masă și ne rugam pentru mâncare, am simțit dintr-o dată cum Duhul Sfânt a venit peste mine cu putere. Repet: lucrurile acestea erau noi pentru mine, dar, în urma botezului în Duhul Sfânt, cunoșteam sentimentul care însoțea coborârea Duhului peste mine. Nu am știut ce să fac în momentul acela, așa că m-am scuzat și am ieșit puțin afară, fiindcă era o ușă chiar în spatele meu.

Când am ieșit din restaurant, prezența lui Dumnezeu a devenit și mai puternică, fiind urmată de o vedenie deschisă, ceea ce înseamnă că am văzut efectiv niște imagini ca și cum le-aș fi avut efectiv în fața mea, în lumea fizică. Am văzut că stăteam în spatele unui mic pupitru pentru vorbitori și că mă adresam unor oameni

Revoluția ta financiară: Puterea strategiei

care umpleau o încăpere. În cameră erau vreo 35-40 de persoane care stăteau pe scaune pliante. Știam că era noapte, fiindcă vedeam pe ferestre întunericul de afară. Am auzit atunci o voce care a spus: „Te chem să predici Cuvântul Meu.” Lucrul acesta s-a repetat de trei ori și imaginea a dispărut, iar ungera s-a ridicat de peste mine. Când m-am întors înauntru, prietenii mei m-au întrebat ce se întâmplase. Le-am răspuns: „Cred că tocmai am fost chemat să predic!”

Țin minte că am mers acasă în seara aceea și i-am povestit tatălui meu ce se întâmplase. Mi-a spus că predicatorii nu câștigau prea bine. Nu a adăugat nimic altceva. Pe atunci nu era creștin, dar, slavă Domnului, la optzeci de ani și-a predat viața lui Cristos și acum e în cer.

În cazul acela, cred că Duhul Sfânt mi-a vorbit printr-o astfel de vedenie pentru că, în primul rând, eram tânăr. Știa că voi avea de înfruntat multe persecuții din partea familiei mele pentru că Îl slujeam pe El și că aveam nevoie de o ancoră pentru călătoria care îmi stătea înaintea. Și, într-adevăr, vedenia aceea a continuat să-mi vorbească în anii care au urmat.

Am avut altă vedenie în timp ce locuiam în căsuța veche de la fermă. Am stat în casa aceea dărăpănată timp de aproape nouă ani, perioadă marcată în cea mai mare parte de o sărăcie lucie. Însă, pe măsură ce am învățat cum opera Împărăția lui Dumnezeu, am început să prosperăm și am ieșit cu totul din datorii.

În acea perioadă, Dumnezeu a dus la îndeplinire vedenia avută la nouăsprezece ani, când mă chemase să predic. Trecuseră douăzeci și unu de ani de la momentul acela, iar Dumnezeu mi-a spus că venise vremea să deschid o biserică. În acel interval, terminasem facultatea și lucrasem în domeniul financiar. Însă acum, când ajunseseam la vârsta de patruzeci de ani, Dumnezeu mi-a vorbit și mi-a spus să plantez biserica.

Am început lucrarea în demisolul unui post creștin de radio și prima seară în care ne-am întâlnit acolo se potrivea cu vedenia avută cu douăzeci și unu de ani în urmă. Am văzut aceiași oameni așezați pe scaune pliante și aceleași ferestre prin care zăream întunericul de afară. În începere era și același podium mic din vedenie.

Eu și Drenda am plantat biserica și eram atât de încântați de Împărăția lui Dumnezeu încât ne interesa prea puțin unde locuiam. Știam că va trebui să ne mutăm la un moment dat de la fermă, fiindcă familia noastră ajunsese să numere cinci copii și nu mai încăpeam acolo. Însă eram atât de ocupați cu afacerea noastră și cu biserica, ambele în plin avânt, încât eram fericiți.

Într-o zi, când am venit acasă de la biserică, am intrat în camera de zi și m-am așezat pe canapea. Dintr-o dată, încăperea în care mă aflam părea că a dispărut și apoi am văzut aceeași cameră în care eram, dar lipsită de mobilă. Ușa prin care tocmai intrasem dădea spre sufragerie și canapeaua era întoarsă cu fața spre ușă. Vedeam până în sufragerie din locul în care stăteam. Nu doar camera de zi era goală, ci și sufrageria. Viziunea a durat câteva secunde și, în timp ce o aveam în fața ochilor, am știut că era timpul să plecăm de la fermă. Când vedenia s-a încheiat, i-am povestit imediat Drendei ce se întâmplase și i-am spus că era vremea să ne mutăm.

Cred că și în cazul acesta a fost folosită o vedenie pentru a ne comunica planul lui Dumnezeu, așa încât acesta să fie clar. Noi eram ocupați și ne-ar fi fost ușor să amânăm. Însă mesajul pe care l-am perceput în urma vedeniei era unul grabnic, spunându-mi: „E timpul să plecați!!” Doar mai târziu am înțeles de ce era așa. Noi stăteam cu chirie de nouă ani în căsuța de la fermă și știam că va trebui să ne mutăm când proprietarul va începe proiectul de dezvoltare pe care îl avea în minte pentru proprietatea aceea, însă nu aveam idee când anume va veni momentul acela.

Pentru a scurta povestea, Dumnezeu ne-a îndrumat spre un teren frumos pe care am început să ne construim o casă. Planul nostru era să o clădim încetul cu încetul, finalizând-o în unul sau doi ani. Însă, când lucram de vreo șase luni la acest proiect, am primit un telefon de la proprietarul căsuței de la fermă prin care eram anunțați că trebuia să ne mutăm de acolo într-o lună. I-am spus că ne construiam o casă și l-am întrebat dacă putea extinde termenul la două sau trei luni. Omul a fost de acord cu intervalul acela, însă după expirarea lui trebuia să părăsim neapărat căsuța.

Revoluția ta financiară: Puterea strategiei

Am accelerat lucrările la casa noastră și ne-am încadrat la limită, reușind să ne mutăm chiar la finalul perioadei de grație. Dacă Dumnezeu nu ne-ar fi spus atunci să ne mutăm, am fi fost nevoiți să plecăm pentru o vreme în altă parte, fapt care ar fi fost o problemă pentru noi în acea perioadă în care eram foarte aglomerati.

Desigur, povestea ceții albastrii pe care v-am spus-o la începutul acestei cărți și care a constituit un eveniment de natură să-mi schimbe viața, a fost la rândul ei o vedenie. Experiența aceasta a fost însă una puțin diferită, în sensul că nu vedeam în fața mea o imagine a viitorului, ci ședeam în fața acelei ceți albastrii și auzeam clar cuvintele Duhului Sfânt care mă chemau la națiunile lumii.

Am avut alte câteva vedenii de-a lungul timpului, însă visele au fost mai des întâlnite în cazul meu. Cu aproximativ o săptămână înainte să merg în Albania, am avut un vis legat de călătoria care mă aștepta. În acea etapă a vieții nu călătorisem prea mult, așa cum fac acum și, înainte ca Domnul să îmi vorbească în ziua respectivă, nici nu eram interesat să o fac.

Dar în săptămâna premergătoare zborului, am avut un vis. Se făcea că mă aflam în cabinetul unui doctor, stând întins pe o masă pentru a fi examinat. În încăperea a intrat o asistentă care mi-a spus că trebuia să-mi recolteze sânge. Mi-a luat degetul mijlociu, pregătindu-se să îl înțepe, ceea ce mi s-a părut ciudat. Dar știți cum se întâmplă atunci când visezi: anumite lucruri le știți pur și simplu, înainte să se petreacă.

În visul meu, știam că, înainte să plec din cabinet, îmi va fi înțepat fiecare deget pentru a mi se recolta sânge. Lucrul acesta mi-a atras atenția pentru că, la școala biblică, învățasem că mâna poate fi folosită pentru a ne aminti de cele cinci slujbe ale bisericii: degetul mare de slujba de apostol, cel arătător de cea de profet, cel mijlociu de rolul de evanghelist, inelarul de slujba de păstor și cel mic de slujba de învățător, care lucrează mână în mână cu păstorul.

Am înțeles atunci ce îmi spunea asistenta și am știut că, pe parcursul vieții, voi avea de îndeplinit un rol în fiecare dintre slujbele bisericii, cel puțin pentru o vreme. Eu sunt păstor și învățător, desigur, dar știu că aduc totodată și un cuvânt profetic pentru biserică în ce

privește Împărăția și finanțele. La aceasta m-a chemat Dumnezeu în timp ce eram în Albania. În vis am văzut că asistenta mi-a înțepat degetul mijlociu, așa că am știut că eram trimis ca evanghelist la poporul albanez, pentru a duce acolo vestea bună a Evangheliei. În ultima perioadă, tocmai am început să operez în sfera apostolică.

Însă, în visul acela, după ce asistenta mi-a înțepat degetul mijlociu, și-a împreunat mâinile ca un copil gata să se roage, m-a privit și buzele ei s-au mișcat ca pentru a rosti cuvântul: „Roagă-te!” Nu l-a spus cu voce tare, ci doar și-a mișcat buzele ca pentru a-l spune, așa cum am face într-un loc în care nu avem voie să vorbim. În urma aceluși vis, am înțeles că eram trimis ca evanghelist în Albania și că trebuia să mă rog cu privire la călătoria care mă aștepta.

Am avut prea multe vise ca să le mai țin socoteala sau să vi le relatez, însă ele sunt unul dintre modurile în care vorbește Duhul Sfânt. Am întâlnit și oameni care au vise în fiecare noapte și cărora fiecare vis li se pare că este de natură spirituală. În ce mă privește, eu cred că trebuie să discernem visele; unii oameni, care sunt dornici să fie priviți ca persoane spirituale, cad în capcana mândriei spirituale și văd lucruri care nu sunt de la Dumnezeu. Eu nu am foarte des vise cu însemnătate spirituală. Într-un an, am între patru și doisprezece vise care știu că vin de la Dumnezeu și că îmi spun ceva important. Desigur, numărul acesta poate varia. Nu cred că are importanță cât de multe sau de puține aveți; ceea ce contează este ce învățați din ele.

Un vis care a schimbat traiectoria vieții mele a fost unul prin care Dumnezeu mi-a spus să plec de la firma din domeniul financiar, la care lucram de opt ani, și să deschid o firmă a mea, menită să îi ajute pe oameni să iasă din datorii. Visul acela a fost, fără îndoială, unul important.

Am avut apoi și vise cu rol de avertisment. Îmi amintesc un vis destul de ciudat, prin care am primit un avertisment. L-am avut într-o perioadă în care resursele bănești ale lucrării erau destul de limitate și în care ne confruntam cu o presiune financiară. În vis, stăteam întins în pat și eram gata să adorm. Ușa dormitorului era deschisă și am auzit un zgomot ușor în hol, așa că mi-am îndreptat privirea spre ușă. Am văzut acolo un demon mic care târa după el un sac plin cu bani.

Revoluția ta financiară: Puterea strategiei

Sacul semăna cu cei pe care îi vedem în imaginile cu Moș Crăciun. Demonul îl târa în urma lui și sacul era plin. Demonul nu se îndrepta spre ușa casei, ci l-am auzit mergând spre scările care duceau la etaj. Când m-am trezit și m-am gândit la vis, am înțeles că Domnul îmi arăta prin el că fondurile fie se pierdeau, fie erau furate.

Este interesant faptul că, în vis, știam ce sumă de bani era în sac. Țin minte că estimam în mintea mea că acolo erau vreo douăzeci și cinci de mii de dolari. Am simțit, de asemenea, din pricina faptului că demonul nu a ieșit din casă, ci doar a dus banii la etaj, că persoana sau persoanele care furau banii sau permiteau să fie folosiți în mod greșit erau membri ai casei, adică ai lucrării noastre.

Ei bine, primul lucru pe care l-am făcut a doua zi a fost să îl sun pe prezbiterul senior și să îl rog să verifice registrele contabile. În urma acestei cercetări, am descoperit multe cheltuieli inutile care fuseseră trecute cu vederea. Când am făcut socoteala tuturor acestor cheltuieli lunare care nu erau neapărat necesare, suma s-a ridicat la aproape douăzeci și cinci de mii de dolari pe lună. Am constatat că nimeni nu fura efectiv banii, dar că ei erau irosiți, din neglijență, sau că puteam reduce anumite cheltuieli pentru a face rost de banii necesari în altă parte. Traversam atunci o perioadă în care aveam nevoie de resurse financiare, fiindcă bugetul nostru era supus unor presiuni destul de mari.

Visele pot fi folosite de Dumnezeu și pentru a vă da o strategie. În anul care a trecut, 2018, am avut un vis foarte simplu, în care doar am auzit cuvintele: „Cheamă corăbiile.” Am notat acele

VISELE POT FI FOLOSITE DE DUMNEZEU ȘI PENTRU A VĂ DA O STRATEGIE.

cuvinte, însă nu am reușit să-mi dau seama la ce se refereau. L-am întrebat pe Domnul care era însemnătatea lor și nu i-am spus decât Drendei despre ele. La întâlnirea bărbaților, din luna ianuarie, am prezentat planurile pentru anul în curs. Unul dintre ele privea înființarea de grupuri mici la nivel național; era un plan

pe care îl aveam în minte de vreo doi ani, dar simțeam că acum venise momentul pentru implementarea lui. După încheierea întâlnirii,

unul dintre bărbați a venit la mine și mi-a spus că i se părea caraghios ce urma să-mi comunice, dar mi-a zis: „Domnul mi-a spus că ești ca Elena din Troia.” Nu aveam idee la ce se referă, așa că a început să-mi explice. L-am rugat să-mi trimită un e-mail în care să repete cuvintele pe care mi le-a spus atunci. Iată conținutul aceluia e-mail.

Regele Spartei, Menelau, a poruncit să pornească la drum o mie de corăbii pentru a o salva pe soția lui, Elena, din mâinile troienilor. „Chipul pentru care s-au lansat o mie de corăbii” este o expresie bine cunoscută care se referă la Elena din Troia.

Miercuri, în 30 ianuarie 2019, când păstorul vorbea la întâlnirea bărbaților, Domnul mi-a spus că el era ca Elena din Troia, care a determinat trimiterea a o mie de corăbii, doar că de data aceasta pentru salvarea celor pierduți, a celor care și-au pierdut credința, a celor pierduți din familii sau care sunt pierduți în ce privește resursele financiare.

*În slujba Lui,
Aaron*

A doua zi, mi-a trimit încă un e-mail.

Frate păstor,

Aș vrea să revin cu perspectiva militară a poveștii care o înconjoară pe Elena din Troia. Pentru cei mai mulți oameni, aceasta este povestea unui rege care a trimis o mie de corăbii să o salveze pe soția lui răpită de troieni. Dar pentru un om cu o gândire de militar, a fost o manevră militară cu numele „Operațiunea Elena din Troia”. Fiecare manevră militară în care sunt trimiși soldați într-un loc anume poartă un nume. De exemplu, intervenția prin care a fost trimisă echipa de pușcași marini care l-a eliminat pe Osama Bin Laden a purtat numele de Operațiunea Neptune Spear. Eu am fost trimis în

Revoluția ta financiară: Puterea strategiei

misiuni care au purtat nume neobișnuite, precum Operațiunea Forward Mike, Elvis Marshall și Moș Crăciun.

Operațiunile militare primesc nume pentru a fi mai ușor de identificat sau pentru a arăta clar ce tip de intervenții sunt și cine le duce la îndeplinire. Când Domnul ți-a spus că ești ca Elena din Troia, mintea mea de militar a tradus ideea aceasta în următorii termeni: păstorul Gary lansează Operațiunea Elena din Troia, o misiune care trimite o mie de vase pentru a-i salva pe cei pierduți, pe cei care și-au pierdut credința, pe cei pierduți din familii sau pe cei ce sunt pierduți în ce privește resursele financiare.

Mai mult, când aud despre trimiterea în misiune a o mie de vase, mă gândesc și la numărul de luptători, la personalul adiacent, la procesele de pregătire, de logistică și la cele administrative care sunt necesare pentru fiecare vas în parte. Nimeni nu este mai capabil să conducă această forță și să trimită în misiune această armată pentru Împărăția lui Dumnezeu decât tine. Tu ai petrecut ani întregi pregătindu-te pentru aceste momente. Familia mea și restul bisericii, sunt convins, sunt încântați să plece în misiune.

În slujba Lui,

Aaron

Aaron era pușcaș marin și a fost plecat în nouă misiuni în cursul celor douăzeci și unu de ani petrecuți în armată. Povestea transformării sale radicale, prin puterea lui Cristos, este una nemaipomenită. El nu știa nimic despre ceea ce-mi spusese Domnul în vis cu privire la convocarea vaselor. Însă cuvântul lui de cunoștință a confirmat pentru mine că auzisem bine mesajul Domnului și m-a ajutat să pornesc pe drumul pregătit de El pentru mine. Obiectivul nostru este să înființăm o mie de grupuri mici, răspândite în toată țara, care să împărtășească vestea

bună a Evangheliei. Dacă doriți să faceți parte din această armată, luați legătura cu mine prin intermediul site-ului Garykeese.com.

Cred că ați înțeles ideea. Visele constituie o modalitate plină de putere în care Dumnezeu vorbește copiilor Săi, îndrumându-i, dându-le strategia potrivită, avertizându-i și mângâindu-i.

Înainte de finalul acestui capitol, aș vrea să mai menționez încă o metodă pe care o folosește Dumnezeu pentru a ne da o strategie, și anume darul profeției. Aaron a primit un cuvânt de cunoștință cu privire la planurile mele de lansare a noii inițiative. Un cuvânt de cunoștință este exact ce spune numele lui că este. Expresia se referă la cunoștința care vă este dată prin Duhul lui Dumnezeu, arătându-vă ceva ce voi nu aveți de unde să știți. Cuvântul de cunoștință este enumerat în 1 Corinteni 12 între cele nouă daruri ale Duhului Sfânt pomenite în acest text. Intenția mea nu este de a da învățatură despre aceste daruri spirituale în cartea de față, însă vreau să îl menționez pe unul dintre ele, și anume cuvântul profetic.

Atât de mulți oameni își complică viața în urma înțelegerii greșite a acestui dar, încât cred că este important să îl amintesc. Atunci când oamenii se gândesc la profeție, au în minte imaginea unui profet care îi cheamă și, cu degetul îndreptat spre ei, le spune: „Tu trebuie să mergi în Africa!” sau: „Tu ești chemat să fi păstor!” Afirmările de felul acesta pot reprezenta o profeție autentică, dar ar putea fi și total greșite. Depinde cum le citim. Dacă le privim ca pe niște cuvinte care stabilesc direcția, atunci ambele exemple ar fi greșite, însă dacă le vedem ca pe o confirmare, ar putea fi corecte. Pavel explică scopul profeției.

**CINE PROROCEȘTE,
DIMPOTRIVĂ, VORBEȘTE
OAMENILOR SPRE ZIDIRE,
SFĂTUIRE ȘI MÂNGÂIERE.**

— 1 CORINTENI 14:3

Cine proroceste, dimpotrivă, vorbește oamenilor spre zidire, sfătuire și mângâiere. (1 Corinteni 14:3).

Revoluția ta financiară: Puterea strategiei

Versetul acesta ne lămurește cum stau lucrurile. Nu găsim în el niciun indiciu că profeția are rolul de a stabili direcția noastră, deși așa o privesc cei mai mulți oameni. Însă, potrivit spuselor apostolului Pavel, profeția are doar menirea de a confirma direcția, nu de a o da. Vedeți voi, odată ce v-ați născut din nou, Duhul Sfânt dinăuntru vostru este Cel care vă spune ce să faceți. Voi nu aveți nevoie ca un om să vă spună ce sunteți chemați să faceți pentru Isus. Însă cuvântul profetic poate confirma ceva ce știți deja.

De aceea, în exemplul de mai sus: „Trebuie să mergi în Africa!”, am spus că aceste cuvinte pot constitui un cuvânt profetic autentic, dacă Duhul Sfânt v-a descoperit deja lucrul acesta și acum vi-l confirmă prin mesajul primit. Însă, dacă mersul în Africa nici nu v-a trecut prin minte și aceasta ar fi prima oară când aveți în față ideea, atunci acesta nu ar fi un exemplu autentic de cuvânt profetic în biserica Nouului Testament.

Este interesant să ascultați cum vorbesc oamenii. Mi se întâmplă să vină la mine credincioși care îmi zic: „Dumnezeu mi-a spus la o conferință că planul Lui pentru mine este să propășesc.” Ei nu aveau nevoie să le spună cineva un asemenea mesaj, fiindcă el se găsea deja în Biblie. Întâlnesc creștini care îi întrebă pe alții dacă nu au cuvânt de la Domnul pentru ei. Voi nu aveți nevoie să vă spună cineva un cuvânt profetic! Duhul Sfânt din voi vă vorbește și, într-adevăr, se poate ca Dumnezeu să trimită un cuvânt profetic de confirmare, pentru a vă încuraja, dar nu pentru a vă da direcția.

Exemplul cel mai dramatic de situație de felul acesta din viața mea a avut loc în perioada în care o curtam pe Drenda. Urma să merg să îi întâlnesc familia, care locuia în Georgia, și să o cer de soție. În timp ce mă aflam acolo, am mers cu ea la biserica din orașul ei natal. În perioada aceea, mi se oferise un post în domeniul serviciilor financiare și nu luasem încă o decizie cu privire la el. Fusesem chemat să predic la vârsta de nouăsprezece ani și tocmai terminasem colegiul, după ce îmi dădusem licența cu o lucrare pe Vechiul Testament. Cu toate acestea, mă simțeam îndemnat să accept acest loc de muncă din domeniul financiar și nu îmi era limpede ce trebuia să fac.

După serviciul de duminică dimineața de la biserica Drendei, o femeie pe care eu nu o cunoșteam, dar pe care Drenda o știa, a venit și mi-a spus că avea un mesaj din partea Domnului pentru mine. Mi-a zis: „Tu analizezi oferta unui loc de muncă. Postul presupune următoarele zece aspecte”, și femeia a enumerat cu precizie tot ce urma să fac la acel loc nou de muncă. „Trebuie să accepți acest post, căci vine de la Domnul.” În cazul respectiv, eu simțisem deja că trebuia să primesc oferta, dar nu știam de ce aveam imboldul acela. Cuvântul ei profetic mi-a adus mângâiere și încurajare, confirmându-mi decizia pe care trebuia să o iau. Duhul Sfânt dinăuntrul vostru vă va îndruma și va fi Sfătuitoarea voastră.

CAPITOLUL 11

DUHUL SFÂNT SUNĂ CA ȘEFUL MEU

La începuturile bisericii noastre, am avut în congregație o familie al cărei cap avea nevoie de un loc de muncă. Erau niște oameni minunați, întotdeauna dornici să dea o mână de ajutor, însă păreau să aibă mereu probleme financiare. La un moment dat, tatăl a rămas din nou fără serviciu, așa că am hotărât să îi ajut. În vremea aceea, ne construiam casa și mă ocupam singur de instalația electrică. Am aflat că omul acesta știa câte ceva despre partea electrică, așa că m-am oferit să îl plătesc pentru orele de lucru necesare finalizării instalației, fiindcă familia lui rămăsese fără bani pentru mâncare. Omul a venit și a făcut o treabă destul de bună.

Nu m-am mai gândit prea mult la episodul acela, însă o lună mai târziu, am primit un telefon de la același ins. Mi-a spus că vreo câțiva dintre membrii bisericii se strâneau să se roage pentru mine. L-am întrebat: „Pentru ce anume?” Mi-a spus că anumite lucruri trebuiau schimbate în biserica noastră și că întocmiseră o listă cu zece probleme pe care le discutau. Prima de pe listă era că locuința noastră era prea mare. M-a întrebat fără ocolișuri cu cât mă plătea biserica de îmi permiteam o asemenea casă. I-am răspuns îndată că biserica nu îmi dădea niciun ban și că nu promisem niciun cec din partea bisericii. După aceste cuvinte, s-a lăsat tăcerea. Apoi omul a zis: „Biserica nu te plătește deloc?” „Nu, nu mă plătește”, am răspuns. Au urmat din nou

Revoluția ta financiară: Puterea strategiei

câteva momente de tăcere, după care omul a spus în cele din urmă: „Ei bine, probabil ar trebui să o facă.” Așa s-a încheiat discuția.

La aproximativ o săptămână după aceea, am auzit despre un post liber la o firmă într-un domeniu care m-am gândit că l-ar interesa, așa că i-am spus despre el. S-a dus la interviu și a fost angajat. Țineți cont de faptul că familia aceasta era atunci pe punctul de a fi dată afară din casă. De aceea, când ne-am întâlnit la biserică în aceeași săptămână în care se angajase și mi-a spus că și-a dat demisia, am rămas șocat. „Ți-ai dat demisia? De ce?” Mi-a povestit că vineri după-masa, la finalul săptămânii de muncă, i s-a cerut să măture podelele. Atunci și-a dat demisia, spunând șefului că el nu se angajase acolo ca să măture podeaua. Nu-mi venea să-mi cred urechilor. Știam că tânărul acesta avea nevoie de o șlefuire dureroasă dacă voia să aibă vreodată succes în viață. Mi-a părut întotdeauna rău de soția lui. Familia lor a plecat din biserică noastră la scurt timp după aceea și nu știu ce s-a mai întâmplat cu ei. Însă cred că pot ghici destul de bine cum s-au derulat lucrurile. Ținând cont de atitudinea lui arogantă și de faptul că nu era dispus să muncească, pot presupune că în CV-ul lui au urmat alte locuri de muncă, majoritatea pentru o durată scurtă. Nivelul prosperității lui probabil că a presupus o viață dusă la limita supraviețuirii. Nu mă înțelegeți greșit. Știu că oamenii se schimbă și sper, pentru binele lui, că și omul acesta s-a schimbat. Însă ceea ce știu este că, atunci când l-am cunoscut eu, se îndrepta în direcția greșită. Vedeti voi, el neglija glasul lui Dumnezeu.

Poate că veți întreba: „Despre care glas al lui Dumnezeu vorbești?” Sunt sigur că și el ar fi întrebat același lucru, fiindcă în vremea aceea nu avea idee la ce mă refer. Însă el neglija una dintre metodele principale folosite de Dumnezeu pentru a-i pregăti pe oameni pentru destinul lor: deprinderea supunerii. Știu că se poate ca titlul acestui capitol să fi stârnit confuzia în mintea voastră. Ce are șeful meu de-a face cu Duhul Sfânt? Veți vedea în capitolul de față că șeful vostru are multe de-a face cu abilitatea voastră de a auzi glasul Duhului Sfânt!

Aș vrea să începem studiul acestui subiect vital citind pasajul din Matei 8:5-10.

DUHUL SFÂNT SUNĂ CA ȘEFUL MEU

Pe când intra Isus în Capernaum, s-a apropiat de El un sutaș, care-L ruga și-I zicea: „Doamne, robul meu zace în casă slăbănog și se chinuiește cumplit.”

Isus i-a zis: „Am să vin și să-l tămăduiesc.”

„Doamne”, a răspuns sutașul, „nu sunt vrednic să intri sub acoperământul meu, ci zi numai un cuvânt, și robul meu va fi tămăduit. Căci și eu sunt om sub stăpânire; am sub mine ostași și zic unuia: «Du-te!» și se duce; altuia: «Vino!» și vine; și robului meu: «Fă cutare lucru!» și-l face.”

Când a auzit Isus aceste vorbe, S-a mirat și a zis celor ce veneau după El: „Adevărat vă spun că nici în Israel n-am găsit o credință așa de mare.”

— Matei 8:5-10

De ce a crezut omul acesta cu atâta ușurință că Isus îl putea vindeca pe slujitorul lui? Centurionul răspunde singur la această întrebare: „*Căci și eu sunt om sub stăpânire; am sub mine ostași și zic unuia: «Du-te!» și se duce; altuia: «Vino!» și vine; și robului meu: «Fă cutare lucru!» și-l face.*” El știa cum funcționa autoritatea. Așa cum centurionul se afla sub autoritatea cuiva, și oamenii lui erau sub autoritatea sa. Centurionul înțelegea că spusele superiorului său aveau aceeași greutate ca și cum ar fi ieșit din gura cezarului. De fapt, adevărul era că spusele șefului său erau spusele cezarului. Centurionul înțelegea și că vorbele sale răsunau în urechile slujitorilor lui ca și cum ar fi fost ale cezarului. Așa funcționează autoritatea. De aceea, pentru că înțelegea ce însemna să fie sub autoritate, el a priceput cu ușurință că Isus Își putea asuma autoritatea peste situația aceea, adresându-Se direct problemei. La fel acționa și el în lucrurile aflate sub autoritatea lui. Dacă îi spunea unui slujitor să facă ceva, acesta îndeplinea întocmai porunca lui. Era simplu. Iată un adevăr pe care trebuie să vi-l însușiți:

PUTEȚI UMBLA ÎN AUTORITATE DOAR ÎN MĂSURA ÎN CARE SUNTEȚI SUPUȘI AUTORITĂȚII!

Revoluția ta financiară: Puterea strategiei

Dacă Satana poate îndepărta orice respect față de autoritate și dacă reușește să îi convingă pe toți oamenii că pot face orice doresc atunci când doresc, lumea se va prăbuși, cuprinsă de haos și ruină. Aceasta a fost provocarea pe care a pus-o cel rău înaintea Evei în grădina Eden: „Oare chiar a zis Dumnezeu...?” Ascultați-mă bine: fiecare persoană de la planeta aceasta se află sub o autoritate sau sub diferite autorități. Dacă recunoașteți sub ce autoritate vă găsiți, lucrul acesta vă va ajuta să știți de cine vi se cere să ascultați și cui nu datorați ascultare. Însă astăzi, toată lumea vrea să aibă autoritate fără să se afle sub autoritate, ceea ce este imposibil.

Am stat de curând de vorbă cu un contractor care îmi spunea cum își plătea oamenii cu bani gheață, ca să evite plata taxelor pentru angajați și a tuturor contribuțiilor la stat. Însă eu știu deja unde se va ajunge în asemenea situații. Într-o zi, un muncitor se va accidenta, va cere să i se acopere cheltuielile medicale și să i se dea concediu plătit din fondul special creat pentru astfel de situații, ocazie cu care va afla că șeful lui nu a achitat niciodată contribuția pentru acel fond de compensare. Atunci îl va da în judecată pe contractor, pentru că prevederile legii îl obligă să achite sumele acelea. Am întâlnit situația aceasta în biserica mea, în cazul câtorva contractori.

Săptămâna trecută am cunoscut o femeie care mi-a spus că ea nu avea nevoie de un păstor; din punctul ei de vedere, îi era suficient Duhul Sfânt. Chiar așa să fie? Ei bine, nu ar strica să meargă să stea de vorbă cu Isus, fiindcă El este Cel care a desemnat păstorii și a stabilit modul de organizare al bisericii locale, în Efeseni 4. Dacă ea este supusă lui Isus, atunci se va supune și autorității instituite de El. Însă adevărul este că ea nu e supusă lui Isus și că vrea să acționeze după bunul plac. Din pricina aceasta, are toate șansele să fie amăgită într-un fel sau altul și să se confrunte cu situații dificile.

Cu puțin timp în urmă, am stat de vorbă cu un agent de vânzări care era pe punctul de a-și deschide propria firmă și care îi convinsese pe toți clienții lui să lucreze mai departe cu el, părăsind firma la care fusese angajat până atunci și cu care ei colaboraseră, deși omul acesta semnase un contract prin care se angaja că nu va face concurență

firmei respective. Credeți că va prospera procedând în felul acesta? Ceea ce face el este pur și simplu furt!

Știu că s-ar putea să nu vă placă acest capitol la fel de mult ca altele, în care am vorbit despre lucrurile supranaturale, impresionante pe care le face Duhul Sfânt, însă dacă nu înțelegeți bine acest capitol, le puteți uita pe toate celelalte, fiindcă el Îl are în centru pe Dumnezeu.

Îmi aduc aminte o împrejurare în care a venit la mine o femeie la o întâlnire de rugăciune. Avea lacrimi în ochi și m-a întrebat de ce nu am chemat-o în față să mă rog pentru ea. Am rămas șocat! De ce era atât de important să o chem în față ca să mă rog acolo pentru ea? Fiindcă, se pare, identitatea ei se baza pe îndreptarea atenției celorlalți asupra ei.

Desigur, i-aș fi putut spune în câteva cuvinte de ce nu o chemasem în față, dar știam că nu asculta niciodată pe nimeni. Femeia aceasta nu își respecta soțul și critica mereu lipsa lui de spiritualitate în toate sesiunile de bârfă în care era mereu implicată. De aceea nu am chemat-o să vină în față. Faptul că a venit la mine cu ochii înlăcrimați, supărată că nu avusese ocazia să iasă în față ca o femeie spirituală, cum se considera ea, și să fie văzută de întregul grup, arăta că ea nu respecta autoritatea și că era, prin urmare, o femeie periculoasă.

Dați-mi voie să vă pun o întrebare. Vă calificați să mergeți acolo unde vreți să mergeți, în direcția în care se îndreaptă visele voastre? Dacă l-aș întreba pe păstorul sau pe șeful vostru care este părerea lui sinceră despre voi, ce mi-ar spune? Vedeți voi, nu puteți avea autoritate decât după ce treceți testul supunerii. Nu eu am spus lucrul acesta, ci Isus.

**CÂND VĂ DAȚI
SEAMA SUB A CUI
AUTORITATE VĂ
AFLAȚI, VEȚI ȘTI
PE CINE TREBUIE
SĂ ASCULTAȚI ȘI PE
CINE NU.**

Cine este credincios în cele mai mici lucruri este credincios și în cele mari și cine este nedrept în cele mai mici lucruri este nedrept și în cele mari. Deci, dacă n-ați fost credincioși în

Revoluția ta financiară: Puterea strategiei

bogățiile nedrepte, cine vă va încredința adevăratele bogății? Și dacă n-ați fost credincioși în lucrul altuia, cine vă va da ce este al vostru?

— Luca 16:10-12

Vă poate fi încredințată autoritatea? Dovada stă în supunerea voastră.

Haideți să aruncăm o privire la o relatare din Scriptură care poate influența în mare măsură succesul pe care îl aveți în viață.

Filistenii s-au strâns să lupte cu Israel. Aveau o mie de care și șase mii de călăreți; și poporul acesta era fără număr: ca nisipul de pe țărmul mării. Au venit și au tăbărât la Micmaș, la răsărit de Bet-Aven. Bărbații lui Israel s-au văzut la strâmtoare, căci erau strânși de aproape, și s-au ascuns în peșteri, în tufșuri, în stânci, în turnuri și în gropile pentru apă. Unii evrei au trecut Iordanul, ca să se ducă în țara lui Gad și Galaad. Saul era tot la Ghilgal și tot poporul de lângă el tremura. A așteptat șapte zile, după timpul hotărât de Samuel. Dar Samuel nu venea la Ghilgal și poporul se împărăția de lângă Saul. Atunci, Saul a zis: „Aduceți-mi arderea de tot și jertfele de mulțumire.” Și a jertfit arderea de tot.

— 1 Samuel 13:5-9

Samuel a zis lui Saul: „Ai lucrat ca un nebun și n-ai păzit porunca pe care ți-o dăduse Domnul Dumnezeuul tău. Domnul ar fi întărit pe vecie domnia ta peste Israel; dar, acum, domnia ta nu va dăinui. Domnul Și-a ales un om după inima Lui și Domnul l-a rânduit să fie căpetenia poporului Său, pentru că n-ai păzit ce-ți poruncise Domnul.”

— 1 Samuel 13:13-14

Saul s-a descalificat pentru că nu s-a suspus autorității. Vedem din nou că, dacă nu vă puteți supune autorității, nu puteți avea autoritate. Aș vrea să subliniez aici un punct foarte important. Domnul urma să

DUHUL SFÂNT SUNĂ CA ȘEFUL MEU

caute un om după inima Lui. Dar ce înseamnă un om „după inima lui Dumnezeu”?

După ce l-a îndepărtat pe Saul, l-a făcut pe David împărat al lor. Domnul a mărturisit cu privire la el: „L-am găsit pe David, fiul lui Isai, un om după inima Mea; el va face tot ce vreau să facă.”

— Fapte 13:22

Cum definește, așadar, Dumnezeu un om care are inima Lui? În esență, ca pe o persoană care urăște ce urăște Dumnezeu și care iubește ce iubește Dumnezeu, o persoană care face ceea ce ar fi făcut Dumnezeu dacă era în locul ei. Cu alte cuvinte, dacă Dumnezeu urăște păcatul, oamenii după inima Lui urăsc păcatul. Dacă Dumnezeu vrea să înfăptuiască ceva, ei duc la îndeplinire lucrul respectiv. În lumea noastră, avem impresia că omul după inima lui Dumnezeu este cel înzestrat cu cele mai multe daruri spirituale. Credem că a fi spirituali înseamnă să cântăm o muzică de închinare domoală. Însă Dumnezeu spune limpede că ascultarea este o închinare spirituală.

Samuel a zis: „Îi plac Domnului mai mult arderile de tot și jertfele decât ascultarea de glasul Domnului? Ascultarea face mai mult decât jertfele și păzirea cuvântului Său face mai mult decât grăsimea berbecilor. Căci neascultarea este tot atât de vinovată ca ghicirea, și împotrivirea nu este mai puțin vinovată decât închinarea la idoli și terafimii. Fiindcă ai lepădat Cuvântul Domnului, te leapădă și El ca împărat.”

— 1 Samuel 15:22-23

Dați-mi voie să repet, deci, că glasul lui Dumnezeu sună ca al șefului vostru! Dumnezeu îngăduie ca răspunsul vostru față de autoritate să fie pus la încercare când nu știe nimeni cum vă cheamă. Cei mai mulți oameni nu înțeleg cum funcționează lucrurile în domeniul acesta. Li se pare că slujba lor cu jumătate de normă este ne semnificativă, că

Revoluția ta financiară: Puterea strategiei

nu are nicio importanță. Însă ei nu știu că, având această atitudine, își însușesc o supunere subiectivă, judecând după propriile standarde

DAȚI-MI VOIE SĂ REPET: GLASUL LUI DUMNEZEU SUNĂ CA AL ȘEFULUI VOSTRU!

dacă ceva merită supunerea lor, în funcție de dorințele și de scopurile pe care le urmăresc. Oamenilor le lipsește învățătura care spune că, în clipa în care au consimțit să își asume o sarcină, să lucreze cu jumătate de normă pe un post mărunț, ei și-au dat acordul de a munci ca și cum afacerea ar fi a lor. Însă

nu așa văd cei mai mulți oameni lucrurile. Ei țințesc spre obiective mai înalte. La urma urmei, aceasta este doar o slujbă cu jumătate de normă, pentru niște bani în plus; nu e mare lucru. Perspectiva aceasta este cât se poate de greșită!

Nu există loc de muncă ne semnificativ. Nu există sarcini mărunte. David a avut o slujbă mărunță, ne semnificativă, cea de a păzi oile. Însă pentru el nu a fost lipsită de însemnătate; și-a riscat viața cel puțin de două ori pentru a apăra acele oi. Cu alte cuvinte, el a privit cu mare seriozitate încrederea care i-a fost acordată. Deși nimeni altcineva nu știa pe atunci cine era David, Dumnezeu știa! Și Domnul știa cu exactitate unde se afla el în fiecare clipă.

Dumnezeu știe unde vă aflați și voi; cunoaște, de asemenea, și atitudinea pe care o aveți față de autoritate. Ideea de bază este următoarea: dacă nu reușiți să vă supuneți unei persoane pe care o puteți vedea, nu vă veți supune nici lui Dumnezeu, pe care nu Îl puteți vedea. Atât de mulți dintre oamenii cu care mă întâlnesc au o mentalitate greșită, și anume aceea că lucrurile li se cuvin, sau o mentalitate de victimă, astfel încât au tot timpul impresia că este vina altcuiva pentru tot ce nu merge bine. Ei spun mereu că a fost vina șefului, a autorităților, în vreme ce ei fac doar minimul necesar și lucrează numai când nu au de ales. De obicei, acești oameni nu au inițiativă, ci trebuie să li se spună ce să facă, fiindcă nu gândesc pentru ei înșiși. Așa s-a întâmplat și în cazul copiilor lui Israel, care, după ani întregi de robie, au continuat să aibă o mentalitate de sclavi, deși fuseseră eliberați. A fost nevoie ca Dumnezeu să îi pregătească pentru

DUHUL SFÂNT SUNĂ CA ȘEFUL MEU

succes înainte să intre în Țara Promisă. Va trebui să vă pregătească și pe voi înainte să pășiți pe teritoriul spre care vă conduce, cel al destinului vostru. Cum i-a pregătit Dumnezeu pe israeliți?

Astfel, te-a smerit, te-a lăsat să suferi de foame și te-a hrănit cu mană, pe care nici tu n-o cunoșteai și nici părinții tăi n-o cunoscuseră, ca să te învețe că omul nu trăiește numai cu pâine, ci cu orice lucru care iese din gura Domnului trăiește omul.

— Deuteronom 8:3

Ți-a dat să mănânci în pustie mana aceea necunoscută de părinții tăi, ca să te smerească și să te încerce și să-ți facă bine apoi.

— Deuteronom 8:16

Dumnezeu i-a smerit, ceea ce însemna că i-a făcut să nu-și mai fie suficienți lor înșiși, ci să aibă nevoie de ajutor. Au fost nevoiți să învețe să depindă de Dumnezeu, nu de ei înșiși. Înaintea lor stăteau lupte mai mari decât cea a găsirii hranei necesare supraviețuirii. Îi așteptau uriași și cetății cu ziduri întărite care aveau să îi intimideze cu ușurință dacă nu Îl vedeau pe Dumnezeu ca fiind mai mare decât problema lor.

În al doilea rând, trebuia ca israeliții să învețe să facă singuri alegeri corecte, fără să fie împinși de la spate. Văd astăzi părinți care fac greșeala de a încerca să modeleze purtarea copiilor, nu inima lor. Unui copil i se spune să-și facă ordine în cameră, iar el trânteste ușa cu o atitudine țăfnoasă și face ce i s-a spus, însă cu o inimă în care stăpânește răzvrătirea, nu cu una supusă. Părinții care vor să fie prieteni cu copiii lor intră mai apoi în cameră, o văd ordonată și le spun ce treabă bună au făcut, ceea ce e total greșit. Copilul s-a conformat în exterior, dar nu și în interior. Supunerea este o funcție a inimii. Într-o zi, părintele nu va fi lângă copil să îl împingă de la spate spre alegerea bună. Când acoperirea părintelui este dată la o parte, copilul va fi liber să acționeze după bunul plac și atunci va ieși la lumină ceea ce

Revoluția ta financiară: Puterea strategiei

se afla în inimă. În etapa aceasta, atât de mulți părinți văd că odraslele lor dau de necaz și sunt confuzi, afirmând că micul Johnny a fost întotdeauna un copil atât de bun, iar acum sunt șocați văzând cum se poartă când a plecat la colegiu sau când s-a mutat din oraș.

Biblia spune că Dumnezeu l-a pus la încercare pe Israel pentru ca poporului să îi meargă apoi bine. Aceasta este ideea principală. Spre deosebire de părintele pe care îl preocupă mai tare să fie pe placul copilului său, Dumnezeu este preocupat de bunăstarea pe termen lung a copilului. El va corecta micile atitudini nepotrivite ale inimii înainte ca ele să îmbrace forma unui comportament cronic. Despre aceasta era vorba acolo unde textul spune că Dumnezeu i-a pus pe israeliți la încercare. În felul acesta, El îi putea astfel corecta, fiindcă atitudinea inimii lor era dată în vileag când le cerea să I se supună.

Toți trebuie să trecem testul supunerii! Unde ne va pune Dumnezeu pe noi la încercare astăzi, când nu avem un deșert de străbătut? Unde putem auzi glasul Lui ca să învățăm supunerea și să ne calificăm pentru promovarea următoare? Vă aduceți aminte ce a spus Dumnezeu despre Saul? Ascultarea este mai bună decât jertfele. Actele voastre exterioare de închinare de la biserică nu constituie temeiul următoarei promovări. Vă poate da Dumnezeu pe mână autoritatea? De unde începe procesul acesta? De acasă.

Copii, ascultați în Domnul de părinții voștri, căci este drept. „Să cinstești pe tatăl tău și pe mama ta” este cea dintâi poruncă însoțită de o făgăduință: „ca să fii fericit și să trăiești multă vreme pe pământ.”

— Efeseni 6:1-3

De ce ascultarea de părinți atrage după sine viața lungă și încununată de succes? Vă dă Dumnezeu buline albe pentru că ați fost ascultători? Nu, dar dacă învățați să vă respectați și să vă onorați părinții, care sunt autoritatea de peste viața voastră, atunci Îl veți onora și respecta pe Dumnezeu, de asemenea. Dacă respectați autoritatea lui Dumnezeu în viața voastră, Îl veți asculta și vă va merge bine. Aș putea spune,

deci, că glasul lui Dumnezeu sună ca al părinților voștri din vremea când erați mai tineri și vă aflați în grija lor.

Al doilea mod în care Dumnezeu vă va pregăti pentru a vă supune autorității este așezându-vă sub autoritatea unor oameni. Șeful vostru, păstorul, polițistul, autoritățile statului sunt câteva exemple de autoritate căreia Dumnezeu ne cere să ne supunem.

Îmi aduc aminte de o familie din biserica noastră care părea mereu să se plângă și să vorbească despre problemele ei. Era pe punctul de a-și pierde casa și avea nevoie de zece mii de dolari pentru a evita scoaterea imobilului la licitație. Cred că acești soți au spus povestea lor la zeci de oameni din biserică. În cele din urmă, o familie a decis să îi ajute și le-a dat suma respectivă. Însă, în doar câteva luni, au ajuns iarăși în aceeași situație și au pierdut casa. Am stat de vorbă despre situația lor cu acești soți, care erau amândoi fără un loc de muncă. Le-am sugerat să facă măcar ceva în timp ce așteptau să se ivească locul de muncă dorit. Ar fi putut lucra la un restaurant oriunde în oraș, dar mi-au spus că genul acesta de serviciu nu era pentru ei. Este limpede, cred, că problema lor nu era financiară, ci una care ținea de înțelegerea autorității și a responsabilității. Cei doi nu au reușit să vadă că aveau responsabilitatea personală de a prelua autoritatea asupra vieții lor și de a face orice era necesar pentru a-și rezolva problemele.

Rick Renner, un prieten al meu, spune că, înainte să angajeze un om, îi cere să-i vadă mașina sau că, uneori, trece pe la el pe acasă neanunțat. El înțelege că, dacă un angajat nu își asumă responsabilitatea cu privire la propria mașină, nu va fi niciodată responsabil cu privire la lucruri mai mari. Va fi doar o chestiune de timp până când biroul lui va ajunge să arate la fel ca mașina.

Am trecut și eu prin propria perioadă de pregătire în pustie. Și mă bucur că Dumnezeu nu a lăsat să scape neobservate niciuna dintre atitudinile mele apatice față de autoritate. El m-a smerit și m-a pus la încercare ca să mă pregătească pentru sarcina care mă aștepta.

Îmi aduc aminte vremea în care banii erau mereu la limită, când locuiam în căsuța de la fermă. Din fericire, într-o zi am reușit să obțin semnarea unei investiții mari și procentul primit în urma ei mă ajută să achit facturile care erau mereu restante. Însă cecul nu a sosit la timp,

Revoluția ta financiară: Puterea strategiei

așa că mi-a venit o idee strălucită. Am deschis un cont la altă bancă decât la cea al cărei client eram și am scris un cec fără acoperire pe un formular al acestei instituții, către banca mea principală, sperând că voi primi a doua zi cecul așteptat și că îl voi putea duce la bancă pentru a rezolva problema celui fără acoperire pe care îl scrisesem. Însă cecul nu a venit timp de două săptămâni! În fiecare zi, scriam un cec fără acoperire către una dintre băncile mele. Am continuat așa timp de două săptămâni, iar suma de pe acele cecuri s-a ridicat la două mii de dolari, fiindcă aveam nevoie să facem cumpărături de la alimentară. În acest răstimp, suma a continuat să crească.

Însă totul s-a sfârșit când managera băncii m-a sunat într-o dimineață devreme și primele ei cuvinte au fost: „Domnule Keese, știu ce faceți și vă închid contul. Trebuie să veniți cu banii necesari să acoperiți suma și nu veți mai putea deschide niciodată un cont la banca noastră.” Fusesem prins! Partea cea mai rea a situației era că folosisem cecuri pe care erau imprimare versete biblice, ba chiar îi mărturisisem managerei băncii cât de minunat era Dumnezeu. Slavă Domnului că cecul a ajuns în ziua aceea, așa că am putut merge la bancă să plătesc datoria. Însă a trebuit să intru în biroul managerei, să mă pocăiesc înaintea ei și să-i spun să nu Îl învinovățească pe Dumnezeu pentru fapta aceea, care fusese ideea mea nesăbuită.

În altă situație, în primii mei ani de activitate din sfera afacerilor, învățam cum se lucrează de la vicepreședintele regional al firmei. În timp ce verifica una dintre vânzările pe care le făcusem, a observat că uitasem să obțin o semnătură în unul dintre spațiile goale de pe contract. Mi-a zis: „Nu e nicio problemă; ține hârtia la lumină, peste altă foaie unde apare semnătura, și fă-o tu acolo unde lipsește. La urma urmei, clientul dorește produsul și a semnat în toate celelalte spații.” Am făcut cum mi-a spus. O lună mai târziu, am primit un telefon din partea avocatului clientului meu, prin care eram anunțat că acesta mă dădea în judecată, pretinzând despăgubiri de o sută de mii de dolari, fiindcă îi falsificasem semnătura. Suma a fost redusă la cinci mii de dolari, fiindcă vicepreședintele regional jucase rolul lui în ecuația aceea, iar el a fost concediat.

DUHUL SFÂNT SUNĂ CA ȘEFUL MEU

Însă eu a trebuit să învăț! Unul dintre noii mei agenți, o doamnă, avea de dat un test în domeniul asigurărilor și, pentru că nu avea bani să cumpere materialele necesare pentru a se pregăti, i le-am copiat eu și i le-am dat. Doamna le-a uitat în sala unde a dat testul, iar eu am primit mai târziu un telefon de la un avocat care m-a dat în judecată pentru încălcarea dreptului de copyright. Pe vremea aceea, cunoșteam cu ochii închiși drumul la Finanțe. Aveam mereu plăți restante sau penalități de achitat. Acum privesc în urmă cu un amestec de sentimente. Dumnezeu mă trăgea la socoteală, mă pregătea. El știa că, într-o zi, voi avea de administrat milioane de dolari și nu lăsa să scape neobservată nicio greșeală a mea. Slavă Lui pentru lucrul acesta!

A trebuit să învăț că Dumnezeu este Cel care mă promovează și că El nu promovează doar pe bază de performanțe. Și integritatea mea trebuia pusă la încercare. De aceea spun că glasul lui Dumnezeu sună ca al șefului vostru. Șeful e un instrument folosit de Dumnezeu să vă pregătească pentru următoarea voastră însărcinare și să vă țină în supunere. Veți trece testul acesta?

Căci nici de la răsărit, nici de la apus, nici din pustie nu vine înălțarea. Ci Dumnezeu este Cel ce judecă: El coboară pe unul și înalță pe altul.

— Psalmul 75:6-7

Este adevărat că orice pedeapsă, deocamdată, pare o pricină de întristare și nu de bucurie, dar mai pe urmă aduce celor ce au trecut prin școala ei roada dătătoare de pace a neprihănirii.

— Evrei 12:11

Robilor, ascultați de stăpânii voștri pământești cu frică și cutremur, în curăție de inimă, ca de Hristos. Slujiți-le nu numai când sunteți sub ochii lor, ca și cum ați vrea să plăceți oamenilor, ci ca niște robi ai lui Hristos, care fac din inimă

Revoluția ta financiară: Puterea strategiei

voia lui Dumnezeu. Slujiți-le cu bucurie, ca Domnului, iar nu oamenilor, căci știți că fiecare, fie rob, fie slobod, va primi răsplată de la Domnul, după binele pe care-l va fi făcut. Și voi, stăpânilor, purtați-vă la fel cu ei; feriți-vă de amenințări, ca unii care știți că Stăpânul lor și al vostru este în cer și că înaintea Lui nu se are în vedere fața omului.

— Efeseni 6:5-9

Ascultare însoțită de respect și de teamă! Aceasta este atitudinea pe care trebuie să o aveți față de șeful vostru. Ascultarea față de el este definită de Pavel ca împlinirea vocii lui Dumnezeu. Sunteți surprinși de ce spune Scriptura aici? Eu am fost!

Cum sună, deci, vocea lui Dumnezeu? Ca a șefului vostru!

ACESTA ESTE UN TEST!

Acum, când ne apropiem de concluzia acestui studiu, sper că ați fost inspirați și încurajați. Duhul Sfânt este cu adevărat un partener uimitor în viață, Cel care a promis că nu vă va lăsa și nu vă va părăsi niciodată. A fost o mare onoare să vă împărtășesc aceste adevăruri neprețuite.

— Gary Keesee

Pentru mai multe informații despre rezolvarea problemei datoriilor și despre investițiile sigure, puteți contacta firma mea, Forward Financial Grup, la numărul de telefon 1-(800)-815-0818.

Dacă vreți să aflați mai multe despre Împărăția lui Dumnezeu, mergeți la adresa FaithLifeNow.com.

Pentru informații legate de Biserica Faith Life, vizitați site-ul FaithLifeChurch.org.

CAPITOLUL 12

CUM SĂ VĂ RUGAȚI ȘI SĂ PRIMIȚI BOTEZUL DUHULUI SFÂNT

Tot ce primim de la Dumnezeu primim prin credința în ceea ce El ne-a spus, iar primirea acestui dar din partea Lui urmează același model. Înainte să vă rugați să primiți, asigurați-vă că studiați pasajele enumerate în cartea de față, până când aveți convingerea că aceasta este voia lui Dumnezeu pentru voi și până când găsiți răspunsuri la întrebări. Odată ce sunteți siguri că botezul Duhului Sfânt este pentru voi, roștiți pur și simplu această rugăciune:

„Tată, Îți cer astăzi botezul puternicului Tău Duh Sfânt. Îl primesc ACUM, potrivit Cuvântului Tău, împreună cu abilitatea de a mă ruga în Duh. Cer aceasta în Numele lui Isus și pentru slava Ta! Amin.”

Când faceți pașii aceștia, voi nu căutați o experiență sau anumite sentimente, ci stați ancorați în Cuvântul lui Dumnezeu, crezând că ați primit când v-ați rugat. După ce ați cerut și ați primit, începeți să-L lăudați pe Dumnezeu și să Îi mulțumiți că v-a uns cu Duhul Lui, așa cum a promis.

Revoluția ta financiară: Puterea strategiei

Când vă rugați, asigurați-vă că înțelegeți faptul că *ați primit când ați cerut*, nu când vedeți manifestându-se dovada faptului că ați primit. Dovada voastră este Cuvântul lui Dumnezeu.

Orice lucru veți cere, când vă rugați, să credeți că l-ați și primit și-l veți avea.

— Marcu 11:24b

Asigurați-vă că petreceți timp închinându-vă Domnului după ce v-ați rugat, pentru ca Duhul lui Dumnezeu să aibă libertatea de a Se manifesta într-o limbă de rugăciune. Dumnezeu nu vă va face gura să se miște! Va trebui ca voi să o deschideți ca să vă rugați în limbi. De obicei, oamenii simt o anumită însuflețire sau încordare lăuntrică atunci când se roagă în Duhul sau când simt Duhul lui Dumnezeu.

În timp ce continuați să vă închinați, predați-vă pe voi înșivă Duhului Sfânt. Veți începe să simțiți cum din duhul vostru vin diferite sunete sau silabe. Va trebui să le roștiți prin credință. Pe măsură ce faceți lucrul acesta, curgerea lor și manifestarea Duhului Sfânt vor spori.

Dacă se întâmplă să nu vorbiți în limbi numai decît, nu vă îngrijorați. Voi ați primit prin *credință*; de aceea, continuați să mulțumiți lui Dumnezeu pentru ungera Lui. Sunt oameni care, în timp ce mergeau acasă după un serviciu de închinare unde s-au rugat să primească botezul Duhului Sfânt, au început să se roage în Duhul în drum spre casă, pe când făceau duș a doua zi dimineața sau în timp ce tăiau iarba, câteva zile mai târziu. Cheia este să primiți prin credință, nu bazându-vă pe sentimente.

Faceți din rugăciunea în Duhul o parte a trăirii voastre de fiecare zi și dezvoltați o viață puternică de rugăciune. Dumnezeu vă va vorbi și vă va conduce, dându-vă răspunsuri la toate lucrurile! Nădărduiesc că vă veți face timp să vă rugați în Duhul și să vă bucurați de toate beneficiile Împărăției lui Dumnezeu, care vă aparțin deja!

NOTE

1. Jared Dublin, “Jailed fan suing NFL for \$88 billion over Dez Bryant non-catch vs. Packers,” January 23, 2015, <https://www.cbssports.com/nfl/news/jailed-fan-suing-nfl-for-88-billion-over-dez-bryant-non-catch-vs-packers/>.

2. <http://www.dictionary.reference.com/browse/Edified?s=t>.

3. Lin Edwards, “Psychologists say babies know right from wrong even at six months,” May 10, 2010, <https://medicalxpress.com/news/2010-05-psychologists-babies-wrong-months.html>.

Intră pe **FLNFree.com**
pentru a descărca materiale
gratuite în limba ta.



Vrei mai multe resurse gratuite în limba ta?
Intră pe **FLNFree.com**

REVOLUȚIA TA FINANCIARĂ

Puterea strategiei

Viața este plină de decizii majore

Cum știi ce casă ar trebui să cumperi, cu cine ar trebui să te căsătorești, sau ce ofertă de job să accepți?

Dacă dorești să ai succes, ai nevoie de o strategie. Dar cum alcătuiești o strategie dacă nu ai toate răspunsurile?

Secretele lui Dumnezeu îți sunt ascunse ție, dar nu sunt ascunse de tine.

Dumnezeu dorește să ai răspunsurile de care ai nevoie, de aceea ți-a dat o armă secretă!

În a treia carte din Seria „Revoluția financiară”, Gary Keesee ne descoperă un component al succesului său și un secret de o importanță MAJORĂ din Împărăția lui Dumnezeu: Puterea strategiei! Oricine poate prinde un pește dacă știe unde să îți arunce mrejele. Dumnezeu are răspunsurile de care ai nevoie, dar trebuie să înțelegi cum să auzi acele răspunsuri și să le aplici în viața ta – acesta este scopul acestei cărți.

Alături de Gary, în această călătorie vei descoperi și implementa Puterea strategiei în viața ta!



Gary Keesee este un autor, vorbitor, antreprenor, expert financiar și pastor cu o pasiune pentru a ajuta oamenii să reușească în viață, în special în domeniile credinței, familiei și finanțelor. Gary și soția sa, Drenda, au dezvoltat mai multe afaceri de succes și sunt fondatorii organizației *Faith Life Now*, care produce două emisiuni de televiziune (*Fixing the Money Problem* și *Drenda*), conferințe de talie mondială și resurse practice. Gary Kees este pastorul bisericii Faith Life, din apropiere de Columbus, Ohio.

